

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ*

ΥΠΟ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Ν. ΤΡΕΜΠΕΛΑ

ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΥΧΑΙ ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑ ΛΕΧΩ

Τῆ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς γεννήσεως τοῦ παιδίου αὐτῆς.

Ποιεῖ ὁ ἱερεὺς εὐλογητόν· Τρισάγιον, τὸ Παναγία Τριάς· τὸ Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστίν. Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἶτα Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Δέσποτα Κύριε παντοκράτορ, ὁ ἰώμενος πᾶσαν νόσον καὶ πᾶ-

* Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου τεύχους σελ. 436.

Ὁ **Κ**₁ «*Εὐχὴ ἑτέρα τῆς λεχώνας*». Ὁ **α** «*Ἀκολουθία εἰς γυναῖκα λεχῶν*» Ὁ **Ξ** **Πε** «*Ἀκολουθία εἰς λοχίαν τῆς γυναικὸς*». Ὁ **Κ** **Q** «*Εὐχὴ εἰς λεχῶν*». Ὁ **Ψ** *Εὐχὴ εἰς λεχοῦσα*. Ὁ **Α** *Εὐχὴ εἰς οἰκίαν γυναικὸς λεχῶν*. Ὁ **σ**₃ *Ἀκολουθία εἰς λοχοῦσαν*.

Ὁ **σ**₃ **α** «Ποιεῖ ὁ ἱερεὺς...» Ὅτι σοῦ ἐστίν. Καὶ λέγει τὰ δύο τροπάρια ταῦτα Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ... *Κε δόξα σοι. Ἐτερον τῆς Θεοτόκου. Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε...αἰώνιον.*

Ὁ **Ξ** **Πε** «*Εἰσέρχεται ὁ ἱερεὺς μετὰ ἐπιτραχηλίου. Καὶ ποιεῖ... Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας. Καὶ τὴν εὐχὴν ταύτην κατὰ συνήθειαν...*»

Ὁ **Ψ** εὐθὺς μετὰ τὸ Ὅτι σοῦ τὴν εὐχὴν.

Ὁ **Α** «*Εἰσέρχεται ὁ ἱερεὺς ἐν τῷ οἴκῳ, ἔνθα τὸ βρέφος ἐγεννήθη καὶ ἴσταται πρὸ τοῦ πύλωνος φορῶν τὸ ἐπιτραχήλιον. Κάκεισε ποιεῖ εὐλογητόν, ...τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς λαχούσης ἡμέρας καὶ εὐθὺς τὴν εὐχὴν.*»

Ἡ ἀνωτέρω εὐχὴ μετὰ τῶν σημειουμένων διαφόρων γραφῶν μόνον παρὰ τῷ **ε** ὡς εὐχὴ ἑτέρα, προτασσομένης τῆς ἐπομένης εὐχῆς:

...Τοῦ Κου δεηθῶμεν Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· ὁ πλάσας τὸν ἄνθρωπον καὶ ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ ἀνοικοδομήσας γυναῖκα καὶ συζεύξας αὐτοὺς λέγων· *Ἀδξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν· ὁ διὰ τὴν ἡμετέραν ὄσωτηρίαν τεχθεὶς ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τὸν οἶκον τοῦτον καὶ πάντας τοὺς ἐν αὐτῷ οἰκοῦντας σὺν τῇ τεκούσῃ καὶ τῷ ἐξ αὐτῆς τεχθέντῃ νηπιῷ καὶ ταῖς κοπιαζούσαις γυναιξὶ σὺν ταῖς μαίαις, ὡς εὐλόγησας τὸ σπήλαιον ἐν Βηθλεὲμ καὶ τὸν οἶκον Ζακχαίου, πρεσβείαις τῆς ἀχράντου σου Μητρὸς καὶ πάντων τῶν ἀγίων σου.* Ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παρὰ τοῖς **Κ** **Ο** **Q** **Α** ἡ κατωτέρω εὐχὴ

1 Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἐκ τοῦ χοῦς πλάσας τὸν ἄνθρωπον καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀναπλάσας γυναῖκα καὶ ἰσοτιμίᾳ τιμήσας αὐτούς, παραβάνας δὲ αὐτούς τὴν ἐντολὴν σου ἐκβαλὼν αὐτούς ἐκ τοῦ παραδείσου εἰς τὸν μοχθηρὸν τοῦτον βίον καὶ εἰπὼν τῷ ἀνδρὶ· *Ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου σου φαγεῖν τὸν ἄρτον τῆ δὲ*
5 *γυναικὶ ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα· οὕτω κελεύσας τὸν ἄνθρωπον· ὁ καταξιώσας αὐτούς ἐκ γυναικὸς ἀναμαρτήτως γεννηθῆναι, ἴλεως γενοῦ, δέσποτα, ταῖς*

1-5 *Δέσποτα, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πλάστης καὶ δημιουργὸς ἡμῶν, ὁ πλάσας τὸν ἄνθρωπον ἐκ τοῦ χοῦς καὶ ἐξ αὐτοῦ διαπλάσας τὴν γυναῖκα καὶ ἰσοτιμήσας αὐτούς, παραβάνας δὲ αὐτούς ἐκβαλὼν ἐκ τοῦ βίου ἀγαθῶν Κ* *λύπαις τέξῃ Q* *τιμήσας αὐτὴν O* *ἐκβαλὼν τοῦ παραδ. O* *τοῦ προσώπου φαγεῖν O* *τέκνα δὲ καταξιώσας O*

1 σαν μαλακίαν, αὐτὸς καὶ τὴν παροῦσαν τὴν σήμερον τέξασαν δού-
λῃν σου (τὴνδε) Ἰασαι, καὶ ἀνάστησον αὐτὴν ἀπὸ τῆς κλίνης, ἧς ἐπί-
κειται, ὅτι κατὰ τὸν τοῦ προφήτου Δαβὶδ λόγον, ἐν ἀνομίαις συνε-
λήφθημεν, καὶ διὰ ῥύπου πάντες ἐσμὲν ἐνώπιόν σου. Φύλαξον ταύ-
5 τὴν καὶ τὸ παρὸν νήπιον, ὃ ἔτεκε· σκέπασον αὐτὴν ὑπὸ τὴν σκέπην

ἀμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἀγιάσον τὴν δούλην σου τὴνδε καὶ καθάρισον αὐτῆς τὸν
ῥύπον τοῦ σώματος καὶ τὸν σπύλον τῆς ψυχῆς καὶ καταξίωσον ἐξυπηρετεῖν τῇ
οἰκίᾳ αὐτῆς ἀμέμπτως καὶ κάθαρρον πάντα δισταγμὸν ἀπὸ τῆς ψυχῆς αὐτῆς.
"Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμ-
10 πομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ταύτης ὁ Δ προτάσσει μὲν:

Εἰρήνη πᾶσι. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παραγενόμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀν-
15 θρώπων, ἔπιθε ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὴν δούλην σου τὴνδε καὶ καθάρισον αὐτῆς
τὸν ῥύπον τοῦ σώματος καὶ τὸν σπύλον τῆς ψυχῆς. Καταξίωσον αὐτὴν ἄπτε-
σθαι παντὸς ἔργου ἀμάντως καὶ ἀκωλύτως. "Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν καὶ
σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι...
19 ἐπιτάσσει δὲ τὰ ἐπόμενα: [ὁ Δ]

Εὐχὴ ἑτέρα. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα φιλάνθρωπε, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ
ἀγίου σου Πνεύματος τοὺς ἁγίους σου ἀποστόλους διδάξας καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ
Σίμωνος τοῦ λεπροῦ παραγενόμενος καὶ εὐλογήσας αὐτὴν καὶ ἀγιάσας, αὐ-
τός, δέσποτα Κύριε, εὐλόγησον καὶ τὴν οἰκίαν ταύτην καὶ τοὺς κατοικοῦντας
ἐν αὐτῇ, καὶ ἀγιάσον τὸν ῥύπον καὶ καθάρισον αὐτοὺς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ
ἀποδιώξον ἀπ' αὐτῶν πᾶν πονηρὸν καὶ ἀκάθαρτον πνεῦμα· πρεσβείαις καὶ
ἰκεσίαις τῆς παναχράντου Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ πάντων σου
τῶν ἁγίων. "Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς καὶ ἡ κάθαρσις τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμα-
τῶν ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ

*1 τὴν παροῦσαν δούλην σήμερον Ἰασαι ε 2—3 τῆς κλίνης ἧς περικειται τέξασα
κατὰ τὸ τοῦ προφήτου Δαβὶδ τὸ λόγιον· Ὅτι ἐν ἀμαρτίαις ἐγεννήθημεν καὶ ἐν ἀμαρτίαις
συνελήφθημεν ε 4 ἐνώπιόν σου, Κύριε· καὶ διὰ τοῦτο δεόμεθά σου, Κύριε, φύλαξον καὶ
Ἰασαι τὴν δούλην ταύτην ε 5 σκέπασον αὐτὴν ὑπὸ... ε
8 ἀμέμπτως καὶ καθάρισον πάντα Δ 9 ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ
παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι Ο*

*Ἐν τῷ Ι μετὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ βαπτίσματος ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν· Εὐχὴ εἰς τὸ σιβά-
σαι γυναῖκα εἰς τὴν ἐκκλησίαν· ἢ ἐν στίχ. 14—19 εὐχὴ μετὰ τῶν ἐπομένων διαφορῶν γραφῶν.*

*14 ἐπὶ σωτηρίαν Ι 15 ἔπιθε ἐπὶ τὴν δούλην σου τὴνδε καὶ δώρησαι αὐτὴν καταφυγὴν
τῇ ἀγίᾳ σου καθολ. καὶ ἀποστ. ἐκκλησίᾳ. καὶ ἀπόπλυνον τὸν ῥύπον Ι 16—18 ψυχῆς διὰ
τῶν τσσαράκοντα ἡμερῶν. Καὶ καταξίωσον αὐτὴν εἰσελθεῖν δι' ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ καὶ
ἀναξίου δούλου σου τοῦ γενέσθαι ἅγιαν ναοῦ καὶ σὺν ἡμῖν δόξαν ἀναπέμπει σοὶ τῷ Πατρὶ
καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι Ι.*

τῶν πτερύγων σου ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι τῆς ἐσχάτης αὐτῆς τελειώσεως· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

τῶν πτερύγων σου Πρεσβείαις ε παναχράντου σου μητρὸς καί... ε

ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶθ' οὕτως εισέρχεται ἔνδον τοῦ οἴκου ραίνων ἅγιον ὕδωρ ἦτοι τοῦ ζέου ἐν ταῖς τέσσαραις γωνίαις τοῦ οἴκου. Καὶ ἡ εὐχή, ἣν ποιεῖ ὁ ἱερεὺς ὑπὲρ τοῦ λαοῦ καὶ αὐτοῦ τοῦ οἴκου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Δέσποτα, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οἴκων ἁγιαστὰ καὶ ψυχῶν λυτρωτά, αὐτός, φιλόανθρωπε βασιλεῦ, ἁγιάσον τὸν οἶκον τοῦτον, καὶ τοὺς ἐνοικοῦντας ἐν αὐτῷ ἀμιάντους καὶ ἀκηλιδῶτους διαφύλαξον, καὶ πάντας τοὺς συνελθόντας ἐν τῇ γεννήσει τοῦ παρόντος νηπίου καθάρισον αὐτοὺς ἀπὸ παντὸς ρύπου, συνεντίζων εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν· καὶ ἀξιώσον ἄπτεσθαι παντὸς εἴδους καὶ ἐν τῇ ἀγίᾳ σου ἐκκλησίᾳ ἀκατακρίτως εισέρχεσθαι, ἐν ὑγείᾳ δὲ καὶ σωτηρίᾳ πάντας ἡμᾶς διαφύλαξον καὶ ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διατήρησον. Χάρισαι αὐτοῖς καρπὸν ἔργων ἀγαθῶν· ρύσαι αὐτοὺς ἀπὸ πάντων τῶν ἐναντίων· σκέπασον ἡμᾶς τε καὶ αὐτοὺς ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρά σου, τῇ σῇ προνοίᾳ κυβερνώμενοι, εὐαρεστούοντας ἐπὶ πᾶσι, δοξάζοντας διὰ παντὸς τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος νῦν...

Καὶ εὐθύς ποιεῖ ἀπόλυσιν.

Ὁ Θ τῆς εὐχῆς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἐκ τοῦ χοῦς... ἐπιτάσσει :

Εὐχή ἐτέρα εἰς γυναῖκα λεχῶ

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Λόγε Θεοῦ καὶ Πατρός Υἱὲ μονογενές, ὁ διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν εὐδοκίᾳ τοῦ ἀναρχοῦ σου Πατρὸς καὶ συνεργίᾳ τοῦ ὁμοουσίου καὶ συναΐδιου καὶ ζωοποιοῦ Πνεύματος κατελθὼν ἐν τῷ τέλει τῶν αἰῶνων ἐν μήτρᾳ τῆς ἁγίας παρθένου καὶ σαρκωθείς καὶ κυθθεὶς ἀφράστως καὶ ἀρρήτως, ὡς οἶδας αὐτὸς ὁ μόνος, ἄνθρωπος γεγωνὸς τέλειος, ἵνα ἡμᾶς λυτρώσῃς τῆς τοῦ ἐχθροῦ τυραννίδος, καὶ τὴν πρώτην ἀράν ἀφανίσας, ἡμᾶς τῇ ἀντιδόσει τῆς θεότητος εἰς οὐρανὸν ἀνυψώσας, τῷ πατρικῷ θρόνῳ ἐνιδρύσας· καὶ ὡσπερ τὴν ἀειπάρθενον τεκοῦσάν σε ἀνώδυνον καὶ ἄλυπον ἐφύλαξας καὶ μετὰ τόκον παρθένον μείναςαν, οὕτως εὐδόκησον, πολυεὐσπλαγχνε δέσποτα, ὑπεράγαθε Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ τὴν νυνὶ τεκοῦσαν ρυσθῆναι πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἐχθροῦ καὶ τῇ σῇ χάριτι καὶ τῷ σφῷ ἁγιασμῷ κάθαρρον, ἁγιάσον τῇ δωρεᾷ καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος· ἵνα ἀδιστακτῶς οἱ ὑπηρετήσαντες τῆ τεκούσῃ ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ καὶ οἱ προσιώντες τοῦ ἁγιασμοῦ ἀπολάβωσιν. Εὐδόκησον δὲ καὶ τὸ τεχθὲν διαφυλαχθῆναι ἀνώτερον τῶν ἐπινοιῶν τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἀξιοθῆναι τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας· καὶ τίμιον σκευὸς γενέσθαι τοῦ ἁγιασμοῦ σου· καὶ τῇ μεθέξει τῶν ἀχράντων καὶ θείων σου μυστηρίων κληρονόμος γένηται τῆς αἰωνίου βασιλείας· ἵνα καὶ δι' αὐτοῦ καὶ διὰ πάσης κτίσεως καὶ δι' ἡμῶν τῶν ἀχρείων δούλων σου δοξάζεται τὸ πανάγιον ὄνομα, τῆς μιᾶς κυριαρχίας καὶ θεότητος καὶ βασιλείας· ἣ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, κράτος, μεγαλοσύνη, μεγαλοπρέπεια, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ τεχθεὶς ἐκ τῆς παναχράντου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ ὡς νήπιον ἐν φάτνῃ ἀνακληθεὶς καὶ ὡς βρέφος ἀναδειχθεὶς· αὐτὸς καὶ τὴν παρούσαν δούλην σου, τὴν σήμερον τέξασαν τὸ παρὸν παιδίον, ἐλέησον καὶ συγχώρησον τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια αὐτῆς πταίσματα καὶ διαφύλαξον αὐτὴν ἀπὸ πάσης τοῦ διαβόλου τυραννίδος. Καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς κυηθὲν νήπιον διατήρησον ἀπὸ πάσης φαρμακίας, ἀπὸ πάσης χαλεπότητος, ἀπὸ πάσης ζάλης τοῦ ἀντικειμένου, ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν, ἡμερινῶν τε καὶ νυκτερινῶν. Ταύτην δὲ διατήρησον ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρά σου καὶ δὸς αὐτῇ ταχινὴν ἐξανάστασιν καὶ τοῦ ρύπου κάθαρρον καὶ τοὺς πόνους θεράπευσον καὶ ῥῶσιν καὶ εὐρωστίαν ψυχῇ τε καὶ σώματι δώρησαι, καὶ δι' ἀγγέλων φαιδρῶν καὶ φωτεινῶν ταύτην περιθαλψον καὶ περιφρούρησον ἀπὸ πάσης ἐπελεύσεως τῶν ἀοράτων τονηρῶν. Ναί, Κύριε· ἀπὸ νόσου καὶ μαλακίας, ἀπὸ ζήλου καὶ φθόνου καὶ ὀφθαλμῶν βασκανίας. Καὶ ἐλέησον αὐτὴν καὶ τὸ βρέφος κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος καὶ καθάρισον

Ἡ ἀνωτέρω εὐχὴ μόνον παρὰ τῷ Κ₁

Ἐν τῷ Ψ μόνῃ «εὐχὴ εἰς λεχοῦσα» ἢ ἐπομένη :

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παραγενόμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, παραγενοῦ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ κατοικοῦντας σὺν τῷ τεχθέντι νηπίῳ εὐλόγησον καὶ δώρησαι αὐτοῖς ἁγιασμὸν καὶ εὐλογίαν πνευματικὴν διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ ζωοποιήσον τὸ παρὸν νήπιον σὺν τῇ μητρὶ αὐτοῦ. Καὶ καταξίωσον αὐτὸ λαβεῖν τὸ ἅγιον βάπτισμα καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ τιμίου μύρου καὶ τὴν μετάληψιν τοῦ τιμίου σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν...

Τὴν ἀνωτέρω εὐχὴν ὁ Π₆ ἐπιγράφει (Εὐχὴ) τῆς μαίας. Καὶ μετ' αὐτὴν προσθέτει : «Καὶ θυμῶ τὸν οἶκον ἔνθα κεῖται ἡ λεχὼ καὶ ραντίζει αὐτὸν ὕδωρ τῶν ἁγίων Θεοφανείων. Καὶ ποιεῖ ἀπόλυσιν».

Καὶ κατὰ τὸν 7 μετὰ τὰ δύο τροπάρια. «Ἐἴτα θέτισσιν ἀγγεῖον ἐπάνω σκαμνίου». Ἐπακολουθοῦσι τρεῖς εὐχαί : Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πατήρ .. (Ἴδε εὐχὴ εἰς τὸ σαραντίσαι γυναῖκα). Ἐἴτα ἡ εὐχὴ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τοῦ χοῦς πλάσας τὸν ἄνθρωπον... Μετ' αὐτὴν Εὐχὴ ἑτέρα εἰς τὰς παρατυχοῦσας γυναῖκας· Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τοῦ χοῦς πλάσας τὸν ἄνθρωπον... Μετ' αὐτὴν Εὐχὴ ἑτέρα εἰς τὰς παρατυχοῦσας γυναῖκας· Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῷ κορυφαίῳ (Ἴδε κατωτέρω). Μεθ' ὃ προστίθενται : «Καὶ λαμβάνει ὁ ἱερεὺς ἐκ τοῦ ἁγιασθέντος ὕδατος τοῖς τρισὶ δακτύλοις αὐτοῦ καὶ ποιεῖ σταυροῦ τύπον ἐπὶ τοῦ μετώπου καὶ τοῦ πώγωνος καὶ τῶν δύο παρειῶν τοῦ βρέφους. Καὶ οὕτως ὑψώνει τὴν Παναγίαν καὶ λέγει Μέγα τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας Τριάδος Καὶ τὰ ἔξης. Καὶ τὰ τροπάρια Ἐκ παντοίων κινδύνων... Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε πάντων τῶν ἁγίων. Δόξα καὶ νῦν Καὶ ἀπόλυσις : «Ὁ ἐν σηπλάτῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς, Χριστὸς ὁ ἀληθινός... ταῖς πρε-

αὐτὴν ἀπὸ τοῦ σωματικοῦ ρύπου καὶ τῶν ποικίλων αὐτῇ ἐπερ-
χομένων σπλαγγνικῶν ἐνοχλήσεων. Καὶ ἔξαξον αὐτὴν διὰ τῆς
ταχινής σου ἐλεημοσύνης ἐν τῷ ταπεινῷ αὐτῆς σώματι εἰς ἐπανόρ-
θωσιν, καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς κυθὲν νῆπιον ἀξίωσον προσκυνῆσαι τὸν
ἐπίγειον ναόν, ὃν ἠτοίμασας εἰς τὸ δοξολογεῖσθαι τὸ ὄνομά σου τὸ
ἅγιον. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις σὺν τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

σβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρός, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
ἀποστόλων καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος».

Ὁ Κ, ἐπιτάσσει εὐθὺς ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «εὐχὴ λεγομένη εἰς τὰς εὐρε-
θείας γυναικας τῆ ὥρα τῆς γεννήσεως» τὴν ἐν εὐχολογίῳ τοῦ Goar ἐν σελ.
263 εὐχὴν :

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ περὶ τῶν ζῶων ἐν τῇ ὀθόνη εἰπὼν Πέτρῳ τῷ ἀπο-
στόλῳ καὶ κορυφαίῳ, ὃ ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ κοίνου· καὶ πάντα τὰ μι-
αρά καὶ ἀκάθαρτα, καθαρὰ νομοθετήσας· αὐτὸς εὐλόγησον καὶ ἀγιάσον τὰς
δούλας σου ταύτας τὰς λαχοῦσας ἐν τῇ κυήσει τῆς δούλης σου τῆς δεινῆς
καὶ ἀξίωσον αὐτάς ἀμέμπτως εἰσελθεῖν ἐν τῇ ἀγίᾳ σου ἐκκλησίᾳ· καὶ μεταλα-
βεῖν τῶν θείων σου καὶ ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν μυστηρίων καὶ τῆς ἐπουρα-
νίου σου βασιλείας ἀξιοθῆναι· καὶ δόξαν σοι ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ...

Ἡ εὐχὴ αὕτη ἐν τῷ Q ἔχει ὡς ἔπεται :

Εὐχὴ ἑτέρα εἰς τὰς παρατυχοῦσας γυναῖκας εἰς λεχῶ

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ τῷ κορυφαίῳ τῶν ἀποστόλων σου Πέτρῳ διὰ τῆς
ἐμφανισθείσης αὐτῷ ὀθόνης καὶ τῶν τῆς γῆς ζῶων κελεύσας τὰ μιὰ καὶ
ἀκάθαρτα πάντα καθαρὰ νομοθετήσας καὶ μηδὲν κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον ἡγεῖσθαι
τῶν ὑπὸ σοῦ δημιουργηθέντων κτισμάτων, ἀλλὰ πάντα καθαρὰ τοῖς καθαροῖς
εἶναι διὰ τῆς ἐπικλήσεως τοῦ ἁγίου σου ὀνόματος, αὐτός, Κύριε, Ἰλεως γενοῦ
ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου καὶ εὐλόγησον καὶ
ἀγιάσον τὰς δούλας σου ταύτας τὰς ἐπιτυχοῦσας ἐν τῇ κυήσει τῆς δούλης
σου τῆςδε καὶ ἀξίωσον αὐτάς ἀμέμπτως καὶ καθαρῶς εἰσελθεῖν ἐν τῇ ἀγίᾳ σου
ἐκκλησίᾳ καὶ μεταλαβεῖν τῶν θείων σου μυστηρίων καὶ τῆς ἐπουρανίου σου
βασιλείας ἀξιοθῆναι. Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις...

Ὁ Κ, μετὰ τὴν ἀνωτέρω εὐχὴν ἐπάγει καὶ τὰς ἐπομένους δύο :

Εὐχὴ τῆς μαίας

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῷ ἐνυποστάτῳ σου Λόγῳ τὰ πάντα ἐκ μὴ
ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι ταῦτα τελειώσας, ὁ τῇ
σῇ κελεύσει τὰς μαίας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ τὰ βρέφη τῶν Ἑβραίων ζωογονοῦσας
καὶ εὐλογῆσας αὐτάς· οὕτω ποιήσον, Κύριε ὁ Θεός, καὶ τὴν παρούσαν λεχῶ,
καὶ τὴν μαίαν ταύτην εὐλόγησον, ἀγιάσον, καθάρισον αὐτῆς τὸν ρύπον τοῦ
σώματος καὶ τὸν σπίλον τῆς ψυχῆς, καὶ ἀξίωσον αὐτὴν διὰ τοῦ τιμίου πρε.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐδοκήσας κατελθεῖν ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ γεννηθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, ὁ γινώσκων τὸ ἀσθενὲς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, συγχώρησον τῇ δούλῃ σου (τῇδε), τῇ τεξάσῃ σήμερον, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου· σὺ γὰρ εἶπας Κύριε· Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν, καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς οἱ δοῦλοι σου δεόμεθα καὶ θαρροῦντες διὰ τῆς ἀνεξικάκου σου φιλανθρωπίας, φόβῳ βοῶμεν πρὸς τὸ τῆς βασιλείας σου Ἅγιον Ὄνομα· ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν τῶν καταδίκων, καὶ συγχώρησον τῇ δούλῃ σου (τῇ δε) καὶ παντὶ τῷ οἴκῳ, ᾧ ἐγεννήθη τὸ παιδίον· καὶ τοῖς ἀψαμένοις αὐτῆς καὶ τοῖς ἐνθάδε εὐρισκομένοις πᾶσιν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς συγχώρησον· ὅτι μόνος ἔχεις ἐξουσίαν ἀφιέναι ἁμαρτίας. Πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου. Ἀμήν.

Ἡ ἀνωτέρω εὐχὴ ἀπαντᾷ μετὰ τινων διαφόρων γραφῶν ὡς ἑτέρα εὐχὴ, πρῶτης τιθεμένης τοῦ κατωτέρω ὡς ἀφορκισμοῦ γ' παρατιθεμένου, ἐν τοῖς Ε ε. Ὡσαύτως καὶ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 19 (20) εὐχολογίῳ τοῦ Κωσταμονίτου ("Αθω) τοῦ XV αἰῶνος (D. 491).

σβυτερίου τῆς εισόδου τοῦ ναοῦ σου. "Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἀγιάζων τὰ πάντα, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν καὶ τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι...

Εὐχὴ ἑτέρα· Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μόνος ἀναμάρτητος, ὁ πλούσιος ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, ὁ μὴ βουλόμενος τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν, πρόσδεξαι καὶ τῆς δούλης σου (δεῖνα) τὴν μετάνοιαν καὶ ἴασαι τὰ συντρίμματα αὐτῆς, καὶ δός αὐτῇ μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης προσελθεῖν τῇ ἀγίᾳ σου ἐκκλησίᾳ καὶ προσελθεῖν τοῖς ἀχράντοις σου μυστηρίοις καὶ ἀξίωσον αὐτὴν εὐαρέστως τοῦ δοξάζειν σε πάντοτε. "Ὅτι ἠλόγηται καὶ δεδόξασται... Τὴν τιμιώτεραν, καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

Β Δ Η Ι Κ Λ Ι, Ο Ψ Ε Ο ᾱ ᾷ

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΣΦΡΑΓΙΣΑΙ ΠΑΙΔΙΟΝ

ΛΑΜΒΑΝΟΝ ΟΝΟΜΑ ΤΗΣ ΟΓΑΘΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΤΗΣ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ ΑΥΤΟΥ

Η Ἰστέον ὅτι τῇ μετὰ τὴν γέννησιν ὀγδόῃ ἡμέρᾳ προσάγεται τῷ ναῶ παρὰ τῆς μαίας τὸ βρέφος εἰς τὸ λαβεῖν ὄνομα.

Ο Τίθεται γοῦν παρ' αὐτῆς εἰς τὸ ἔδαφος. Ὁ δὲ ἱερεὺς πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ ναοῦ λέγει Εὐλογητόν· τὸ Τρισάγιον· τὸ Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν. Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας τυχόν ἢ τοῦ λαχόντος ἀγίου. Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε.

Η Ποιεῖ οὖν ὁ ἱερεὺς ἐπ' αὐτῶν τὴν εἰθισμένην εὐχὴν πρὸ τῶν τοῦ ναοῦ πυλῶν σφραγίζει αὐτοῦ τὸ μέτωπον καὶ τὸ στόμα καὶ τὸ στήθος καὶ οὕτω ἀπολύει.

Ἡ Εὐχή.

Δ Εἰρήνη πᾶσι.

ε **Η Δ Ο** τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

- 1 Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σοῦ δεόμεθα καὶ σέ παρακαλοῦμεν· Σημειωθήτω τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου τὸν δε καὶ σημειωθήτω ὁ σταυρὸς τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ ἐν τῇ καρδίᾳ καὶ τοῖς διαλογισμοῖς αὐτοῦ, εἰς τὸ φυγεῖν τὴν ματαιότητα τοῦ κόσμου
5 καὶ πᾶσαν τὴν πονηρὰν ἐπιβουλὴν τοῦ ἐχθροῦ, ἀκολουθεῖν δὲ τοῖς προστάγμασί σου· καὶ δός, Κύριε, ἀνεξάρνητον μεῖναι τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτόν, συναπτόμενον ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τῇ ἀγίᾳ σου ἐκ-

Ἡ ὁ Γ ἐπιγραφὴν «Εὐχὴ εἰς τὸ κατασφραγίσαι». Ὡσαύτως πιθανώτατα καὶ ὁ Κ (δυσανάγνωστος). Ὁ Β τὴν εὐχὴν μονην, μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς καὶ μετ' αὐτὴν τὴν ἐπακολουθοῦσαν σύντομον διάταξιν. Ὁ Ψ «Προσάγεται δὴ ἐν τῷ ναῶ παρὰ τῆς μαίας καὶ τὸ βρέφος ἐπὶ τοῦ λαβεῖν ὄνομα. Ἀνιστᾷ αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἔξω τῆς ἐκκλησίας πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ ναοῦ καὶ ἐμφυσᾷ εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ σταυροειδῶς τρίς. Ὁμοίως καὶ κατασφραγίσας μετὰ τῆς χειρὸς τὸ μέτωπον, τὸ στόμα καὶ τὸ στήθος. Εἶτα λέγει τὴν εὐχὴν ταύτην. Οἱ Κ ᾱ «ὀφείλει ποιῆσαι οὕτως. Ἐξω τῆς ἐκκλησίας ἐμφυσησάτω εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ σταυροειδῶς τρίς ὁμοίως καὶ κατασφραγίσαι μετὰ τῆς χειρὸς τρίτον». Ὁ Η ε «θέτει αὐτὸ ἔξω τῆς πόλης, ποιῶν σταυρούς γ' τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν...»

Οἱ Δ Ι Λ, εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν τὴν εὐχὴν καὶ μετ' αὐτὴν «Καὶ πληρῶν τὴν εὐχὴν σφραγίζει αὐτοῦ τὸ μέτωπον καὶ τὸ στήθος καὶ τὸ στόμα καὶ ἀπολύει». Ὁ Β «καὶ πληρουμένης τῆς εὐχῆς σφραγίζει αὐτοῦ τὸ μέτωπον καὶ τὸ στήθος καὶ τὸ στόμα» Καὶ ἐπακολουθεῖ ἡ εὐχὴ τῆς τεσσαρακοστῆς ἡμέρας.

1 σοῦ δεόμεθα καὶ σέ ἱκετεύομεν· Σημειωθήτω Β Γ Δ Η Ι Κ Λ Ι, Ε Ο 3 τοῦ μονογενοῦς σου ἐν τῇ καρδίᾳ Λ 4 καὶ ἐν τοῖς διαλογισμοῖς Γ 4 τὴν ματαιότητα τοῦ κόσμου τούτου καὶ Ε 5 τοῦ κόσμου καὶ τὴν πονηρὰν Ι πᾶσαν τὴν ἐπιβουλὴν Γ ἀκολουθεῖν δὲ καὶ τοῖς Α 6 καὶ δός αὐτόν Κύριε Κ 7 τὸ ἅγιον ὄνομά σου Ε ἐπ' αὐτῷ Γ Κ Λ Ε τῆς ἀγίας σου ἐκκλησίας Β τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ ἀγίᾳ καὶ τελειούμενον Ε συναπτόμενον. τελειούμενον Κ

8 κλησίᾳ καὶ τελειούμενον διὰ τῶν φρικτῶν μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ σου· ἵνα κατὰ τὰς ἐντολάς σου πολιτευσάμενος καὶ φυλάξας τὴν σφραγιδα ἄθραυστον τύχη τῆς μακαριότητος τῶν ἐκλεκτῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι νῦν
14 καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἄμην.

Ο Εἶτα ἀνὰ χεῖρας λαβὼν τὸ παιδίον ἵσταται ἔμπροσθεν τῶν πυλῶν ἢ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ποιῶν σταυροῦ τύπον: Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε, ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλε Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. Εἶτα λέγει τὴν εὐχὴν τῆς ἀπολύσεως.

Η Δ Ο Ο Ἄ Δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι τὸ γεννηθὲν βρέφος, ἐὰν ἄρα καὶ ἀσθενοῦν μὴ θηλάζῃ, ἀλλὰ καὶ πρὸς θάνατον ἀφορᾷ, οὐ χρὴ περιμένειν, ὡς τινες κακῶς φασί, τὴν πέμπτην ἡμέραν ἢ τὴν ἕκτην καὶ οὕτω βαπτίζειν αὐτό, ἀλλὰ τῇ ὥρᾳ, ἢ ἐγεννήθη, μόνον ἀποπλυθῆναι καὶ εὐθὺς βαπτισθῆναι, ἵνα μὴ τελευτήσῃ ἀφώτιστον. Εἶ γὰρ αἱ πέντε μῆνας ἐγκυμονοῦσαι, εἰ τύχοι ἀπὸ τινος πληγῆς τὸ ἔμβρυον ἐκτῶσαι, φόνου δίκη κατὰ τοὺς νόμους καὶ τοὺς κανόνας ἐνέχονται, πολλῷ μᾶλλον τὸ κρῖμα δεῖ ἐκφεύγειν τῶν γεννωμένων, ἵνα μὴ ἀφώτιστα τελευτῶσι.

Α °Ο ἀναγινώσκων νοεῖτω.

°Ο **Α** πρὸ τῆς εὐχῆς τὴν ἐπιγραφὴν καὶ τυπικὴν διάταξιν τοῦ **Η** μέχρι τοῦ «...πρὸ τῶν τοῦ ναοῦ πυλῶν». Μετὰ τὴν εὐχὴν: «Καὶ εὐθὺς σφραγίζει αὐτοῦ τὸ μέτωπον, τὸ στόμα καὶ τὸ στήθος τῇ σφραγίδι τοῦ ζωοποιοῦ σταυροῦ ἐπιλέγων καὶ τὸ τῆς τῆς ἀγίας Τριάδος ὄνομα καὶ οὕτως ἀπολύει».

°Ο **Κ**, ἐπισυνάπτει πρὸς τὴν εὐχὴν ταύτην τὴν εὐχὴν «°Ο Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ διὰ τοῦ μεγαλοφωνοτάτου τῶν προφητῶν...» (Ἴδε κατωτέρω) Καὶ μετ' αὐτὴν προσθέτει τὰ ἑξῆς:

«Λαβὼν δὲ ὁ ἱερεὺς τὸ παιδίον ἐκ τῶν ἀγκαλῶν τῆς μαίας, ἵσταται πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ ναοῦ λέγων τὸν Ψαλμόν· Τὰ ρήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε... ἕως τὸ εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου Κύριε. Καὶ εἰσέρχεται μέσον τοῦ ναοῦ, λέγων· Χαῖρε, κεχαριτωμένη Θεοτόκε παρθένε... Καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ἐκ τῆς κανδήλας ἔλαιον ἅγιον, χρίει τὸ μέτωπον τοῦ παιδὸς λέγων· Χρίεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ ἔλαιον ἀγαλλιάσεως, τὸν ἀρραβῶνα τοῦ ἁγίου βαπτίσματος, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς...

Εἶτα ἐπίδίδει τὸ παιδίον τῇ μαίᾳ λέγων· Εἰρήνη πᾶσι· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν. Εὐχὴ. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἐν τεσσαράκοντα ἡμέραις τοῦ νόμου... Εἶτα σφρα-

8 διὰ τῶν φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων **Ψ** 9 πολιτευσάμενον **Ξ** 10 ἄθραυστον καὶ ἀζήτησον τὴν παρακαταθήκην τῆς χάριτος τύχη **Ξ** ἄθραυστον καὶ διατηρήσας τὸν χιτῶνα ἀμόλυτον τύχη **Κ Ψ Α** τῆς μακαρίας τῶν ἐκλεκτῶν σου **Χάριτι Ξ** τῶν ἐκλεκτῶν σου **Χάριτι Β Δ Ι Α Ο** τῶν ἐκλεκτῶν σου ἐν τῇ βασιλείᾳ σου **Κ Ψ**.

· Ἐκφώνησις **Γ Κ Η** Εὐδοκία καὶ χάριτι τοῦ μονογενοῦς σου **Κ Ψ** καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ Χριστοῦ σου μεθ' οὗ **Η Ο**

γίζει τὸ μέτωπον τοῦ παιδὸς καὶ τὸ στόμα καὶ τὸ στήθος καὶ ποιεῖ ἀπόλυσιν καὶ ἐξέρχεται.

Ὁ Π₈ εὐθὺς μετὰ τὴν εὐχὴν «Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σοῦ δεόμεθα» ἐπάγει: «Καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὸ νήπιον ψάλλει τροπάριον ἤχ. α' Χαίρε κεχαριτωμένη, Θεοτόκε Παρθένε. Καὶ λαβὼν ἔλαιον, ποιεῖ σταυροῦ τύπον ἐπὶ τὸ μέτωπον καὶ τὸ στήθος. Εὐχὴ ἑτέρα. Τοῦ Κου δεηθῶμεν. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ἡμέραις τεσσαράκοντα τοῦ νόμου...»

Οἱ Ξ Π παρατηροῦσιν ὅτι: «Αὕτη ἡ εὐχὴ λέγεται καὶ τῇ λεγούσῃ μετὰ τὸ μ'».

Ὁ Π₉ μετὰ τὴν Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σοῦ δεόμεθα καὶ σὲ παρακαλοῦμεν... τὴν «εὐχὴν τῆς μητρὸς τοῦ παιδίου· Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθάρισας ἡμᾶς διὰ τῆς ἐνσάρκου σου οἰκονομίας..Καὶ ποιεῖ ἀπόλυσιν. Οὐ μέντοι τὸ σύνολον βάλλει τὸ παιδίον εἰς τὴν ἐκκλησίαν· τοῦτ' ἔστι δὲν ἐμπάζει τὸ παιδίον ἔσω εἰς τὴν ἐκκλησίαν οὐδὲ ποσῶς ἕως τεσσαράκοντα ἡμέρας».

Ἐν τῷ Α εὐρῆται καί:

Εὐχὴ εἰς κάθαρσιν γυναικὸς τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ τῆς γεννήσεως αὐτῆς.

Εἰρήνη πᾶσι· τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ ἀληθινὸς ἄρτος τῆς ζωῆς ἡμῶν, ὁ καθάρισας καὶ αγιάσας καὶ ἀναγεννήσας ἡμᾶς τοὺς ἀναξίτους δούλους σοῦ διὰ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας εὐλογεῖν καὶ αγιάζειν τοὺς προσερχομένους τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ, αὐτὸς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, αγιάσον καὶ τὴν δούλην σου ταύτην καὶ καθάρισον αὐτὴν ἐκ τοῦ ἐπελθόντος αὐτῆς σωματικοῦ μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος διὰ τῆς ὀκταήμερου καθάρσεως, ὥστε αγιασθῆναι αὐτὴν καὶ τὴν ζύμην τῶν χειρῶν αὐτῆς, ἀνεμποδίστως διατρέφειν πάντας τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς ἀξίωσον κατὰ τὸ σὸν ἅγιον θέλημα, ἵνα διὰ παντὸς δοξάζειν σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν καὶ τὸ πανάγιον Πνεῦμα νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Τὴν ἀνωτέρω εὐχὴν τοῦ Α καὶ ὁ σ₈ ὡς λεγομένην ἐάν δὲν ζῆ τὸ βρέφος.

ε ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΣΑΡΑΝΤΙΣΑΙ ΓΥΝΑΙΚΑ

Η Λ Ο Ο ἄ Τῇ τεσσαρακοστῇ ἡμέρᾳ πάλιν προσάγεται τῷ ναῷ ἐπὶ τῷ ἐκκλησιασθῆναι εἶ τουν ἀρχὴν λαβεῖν τοῦ εἰσάγεσθαι εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Προσάγεται δὲ παρὰ τῆς μητρὸς, ἥδη κεκαθαυμένης καὶ λελουμένης παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος ἀναδέχεσθαι τοῦτο κατὰ τὸ βάπτισμα.

Ο Ὁ δὲ ἱερεὺς λέγει Εὐλογητόν' τὸ Τρισάγιον συνήθως. Ὁλοτύκιον τῆς ἡμέρας τυχόν ἢ τοῦ λαχόντος ἁγίου. Δόξα καὶ νῦν. Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε πάντων τῶν ἁγίων.

Η Λ Ο Ο Καὶ κλινούσης ταύτης τὴν κεφαλὴν ἄμα καὶ τῷ βρέφει πρὸς τὴν πύλην, τὴν τοῦ σταυροῦ σφραγίδα ποιεῖ ὁ ἱερεὺς, ἀπτόμενός τε τῆς κεφαλῆς αὐτῆς λέγει εὐχὴν οὕτω

Γ Εὐχὴ ἦν λαμβάνει ἢ γυνὴ ὅτε πληρώσει τὰς μ' ἡμέρας τῆς γεννήσεως

Ψ Ποιεῖ ὁ ἱερεὺς κατὰ τὸ σύνθηδες. Εἶτα λέγει
Εἰρήνη πᾶσι

Η Λ Ψ Ο Ο τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

- 1 Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πᾶσαν φύσιν λογικὴν τε καὶ ἄλογον διὰ τοῦ Λόγου σου δημιουργήσας· ὁ πάντα ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγών, σου
4 δεόμεθα καὶ σὲ παρακαλοῦμεν· ἦν τῷ σῶ θελήματι διέσωσας δούλην

Ὁ ἄ «...» Ὅτι σοῦ ἐστίν. Καὶ οὕτως τὰ τροπάρια ταῦτα Ἦχ. α' Χαῖρε κεχαριτωμένη... τὴν ἀνάστασιν Καὶ τὸ κοντάκιον ἦχ. α' Ὁ μήτραν... Καὶ μετὰ τοῦτο τίθεται τὸ βρέφος πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ ναοῦ ἐν τῷ νάρθηκι. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ κλινὰς τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸν ἱερέα κρατῶν καὶ τὸ ἑαυτῆς βρέφος. Ὁ δὲ ἱερεὺς ποιῶν τὴν τοῦ σταυροῦ... λέγει τὴν εὐχὴν μεγαλοφώνως...

ἄ Ἀκολουθία περὶ τοῦ σαραντισμοῦ ε Ἀκολουθ. τοῦ σαραντισμοῦ βρέφει πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ ναοῦ κατὰ τὴν τοῦ Α

Εὐχὴ εἰς τὸ σαραντισαί γυναῖκα **Ψ** Εὐχὴ εἰς τὸ ἐκκλησιασαί γυναῖκα **Κ**.

1 Δέσποτα Κύριε **ΑΚΓ** Θεὸς ἡμῶν ὁ παντοκράτωρ **Α** Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν σοὶ δεόμεθα καὶ σὲ παρακαλοῦμεν καὶ σὲ ἐκτενέμεν· αὐτὸς οἶν ὁ Πατὴρ **Η Ο Α Ο Ψ ἄ** Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ πᾶσαν **Ξ** τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰ. Χριστοῦ **ΛΚ** 2 λογικὴν καὶ νοερὰν δημιουργήσας τῷ Λόγῳ σου **Ξ** ἄλογον δημιουργήσας **Γ** ὁ πᾶσαν λογικὴν τε καὶ ἄλογον φύσιν τῷ Λόγῳ σου δημιουργήσας καὶ τὰ πάντα ἐκ μὴ ὄντων **ΗΔΟΚΨΟ** 3 ὁ τὰ πάντα ἐκ τοῦ μὴ ὄντος παραγαγών δεόμεθα καὶ παρακαλοῦμέν σε ὅτι τῷ σῶ **Γ** τὰ πάντα παραγαγών **Κ** λόγῳ σου καὶ ἐξ οὐκ ὄντων παραγαγών τὰ σύμπαντα δεόμεθά σου **Ξ** εἰς εἶναι **Ψ** 4 παραγαγών δεόμεθα καὶ παρακαλοῦμέν σε τὴν δούλην σου ἦν **Α** καὶ παρακαλοῦμεν σε τὸ σὸν θελήματι **Ξ** παραγαγών ὁ καὶ τὴν δούλην σου τὴν δε τῷ σῶ θελήματι διασώσας καθάρισον αὐτὴν ἀπὸ παντὸς ῥύπου καὶ πάσης ἁμαρτίας προσερχομένην **ΗΟΨΟ** δεόμεθα καὶ παρακαλοῦμέν σε ὁ τῷ θελήματί σου διασώσας τὴν δούλην σου ταύτην **Κ** 5 καθάρισον αὐτὴν ἀπὸ παντὸς ῥύπου **Ξ** καθάρισον αὐτὴν ἀπὸ πάσης **ΛΚ** καὶ παντὸς ῥύπου **Κ** καθάρισον αὐτὴν ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος. Καὶ ἄφελε αὐτῆς τὰ ἁμαρτήματα καὶ πάντα ῥύπον προσερχομένην **Γ**.

5 σου (τὴν δε) καθάρισον ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας καὶ ἀπὸ παντὸς ρύπου, προσερχομένην τῇ ἀγίᾳ σου ἐκκλησίᾳ, ἵνα ἀκατακρίτως ἀξιωθῇ μετασχεῖν τῶν ἀγίων σου μυστηρίων.

Δ Καὶ εἰ μέντοι ζῆ τὸ παιδίον, λέγει τὴν εὐχὴν ὅλην. Εἰ δὲ ἐτελεύτησε, λέγει ταύτην ἕως ὧδε.

10 Καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς τεχθὲν παιδίον εὐλόγησον, αὖξησησον, ἀγίασον, συνέτισον, σωφρόνισον, καλοφρόνισον· ὅτι σὺ παρήγαγες αὐτό, καὶ ἔδειξας αὐτῷ τὸ φῶς τὸ αἰσθητόν, ἵνα καὶ τοῦ νοητοῦ καταξιώθῃ φωτὸς ἐν καιρῷ ᾧ προώρισας καὶ συγκαταριθμηθῇ τῇ ἀγίᾳ σου ποι-

Ἄνωτ. Ὁ Σ₄ τὴν ἀνωτέρω εὐχὴν ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Εὐχὴ εἰς τὸ ἐκκλησιάσαι γυναῖκα ἧγουν μετὰ τὸ σαραντῆσαι».

Ἄνωτ. Ὁ Κ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν Ἐὐχὴ εἰς τὸ σαραντ. γυν. ἔχει τὴν εὐχὴν:

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ παραγενόμενος. Τὴν αὐτὴν καὶ ὁ Γ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν Ἐὐχὴ εἰς τὸ ἐκκλ. γυν. Τὴν αὐτὴν καὶ ὁ Σ₃ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν Ἐὐχὴ εἰς τὸ ἐκκλ. γυναῖκα εἰς τὰς μ' ἡμέρας. [Ἡ ἄνωτ. εὐχὴ παραλείπεται ὑπὸ τῶν ΒΔΙΚΛ]. Ὁ α ἄντι τῆς ἀνωτέρω ἔχει τὴν εὐχὴν εἰς τὸ κατασφραγίσει καὶ μετ' αὐτὴν τὴν: Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παραγενόμενος.. μεθ' ἧν τὴν ἐν σελ. 627 διάταξιν «Εἶτα τὸ παιδίον...» καὶ τὴν εὐχὴν Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τεσσαράκοντα... Ὁ ε παραλείπων τὰς διατάξεις παραθέτει καὶ τὰς τρεῖς εὐχὰς κατὰ τὴν ἐν τῷ ἐντύπῳ σειρὰν προσθέτων μετὰ τὴν τελευταίαν «Καὶ σφραγίζει αὐτὸ ἐκ τρίτου καὶ οὕτως ὁ ἀνάδοχος προσκυνεῖ γ'. καὶ λαμβάνει αὐτὸ καὶ δίδωσι τῇ μητρὶ καὶ ἐξέρχονται· καὶ γίνεται ἀπόλυσις».

Ἄνωτ. Ὁ ε παραθέτει διὰ δευτέραν φοράν τὴν εὐχὴν Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παραγενόμενος... Εἶτα τὴν εὐχὴν Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ Πατήρ.. μεθ' ἧς διάταξις «Καὶ εἰ μὲν ἐνὶ τὸ παιδίον μαζῆ, λέγει καὶ τὴν εὐχὴν ταύτην, ἣ ἐστὶν εἰς τὸ ἐκκλησιάσαι· Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἐν τεσσαράκοντα... Εἰ δὲ καὶ μόνῃ ἢ γυνῇ, ποιήσον ἀπόλυσις». Ἐπιτεταί ἡ εὐχὴ εἰς τὸ κατασφραγίσει.

Ἄνωτ. Ὁ α μετὰ τὴν ὁπισθεν διάταξιν τὰς εὐχὰς: Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν κατὰ τὸν νόμον εἰς τὸ ἱερὸν ἀνελευθῶν... Εἶτα λέγει ὁ ἱερεὺς Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν. Καὶ αὐθις ἐπεύχεται· Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παραγενόμενος... Εἶτα ἡ διάταξις «Εἶτα τὸ παιδίον αὐτό...» καὶ ἡ ἐπακολουθοῦσα ταύτῃ εὐχῇ.

6 Ἴνα ἀκατακρίτως ἀξιωθῇ τῶν ἀγίων σου μυστηρίων Q Ψ O ἀξιωθῆι Γ καταξιώθῃ E ἐκκλησίᾳ καὶ καταξιώσων αὐτὴν ἀκατακρίτως μετασχεῖν A 7 τῶν ἀχράντων σου μυστηρίων A τῶν φωτικῶν σου μυστηρίων E 10 μυστηρίων καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς γενόμενον παιδίον E μυστηρίων. Καὶ τοῦτο δὲ τὸ ἐξ αὐτῆς γεγεννημένον παιδίον εὐλόγησον, ἀγίασον αὖξησησον, συνέτισον, ὅτι σὺ H A Q Ψ O Καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς γεγεννημένον παιδίον K Γ αὖξησησον καὶ σωφρόνισον Ὅτι E παιδίον εὐλόγησον ὅτι σὺ K αὖξησησον καλοφρόνησον Γ 11 ὅτι οὐ παρήγαγες αὐτῶν τὴν σκιάν ἀλλ' ἔδειξας αὐτῷ τὸ φῶς, ἵνα καὶ τοῦ σοῦ φωτισμοῦ καταξιώσῃς αὐτῷ ἐν E 12 καὶ ἔδειξας τὸ φῶς τὸ αἰσθητόν αὐτὸς καὶ τοῦ νοητοῦ φωτὸς ἀξιώσῃς, ἵνα ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατοῦν καταξιώθῃ ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ. K παρήγαγες αὐτό, τὸ φῶς τὸ αἰσθητόν ἵνα Ψ O παρήγαγες αὐτῷ τὸ φῶς O νοητοῦ καὶ αἰωνίου φωτὸς καταξιώσῃς αὐτὸ ἐν καιρῷ A νοητοῦ φωτὸς καταξιώσῃς Γ 13 ἐν καιρῷ ᾧ ὥρισας συγκαταριθμηθῆσαι E συγκα-

14 μνη διὰ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Η ᾠ Ξ Ψ Ο Εὐχὴν παῖσι. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν.

Η Καὶ αὐθις ἐπεύχεται οὕτως

Α Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

1 Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παραγενόμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, παραγενοῦ καὶ ἐπὶ τὴν δούλην σου (τήνδε), καὶ καταξίωσον αὐτὴν διὰ τῶν εὐχῶν τοῦ τιμίου πρεσβυτέρου καταφυγεῖν ἐν τῇ ἀγίᾳ σου καθολικῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τυχεῖν τῆς εἰσόδου τοῦ ναοῦ
5 τῆς δόξης σου. Καὶ ἀξίωσον αὐτὴν μεταλαβεῖν τοῦ τιμίου σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου. Ἀπόπλυνον αὐτῆς τὸν ρύπον τοῦ σώματος καὶ τὸν σπῖλον τῆς ψυχῆς, ἐν τῇ συμπληρώσει τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν ὅπως ἀξιωθεῖσα εἰσελθεῖν ἐν τῷ ἀγίῳ ναῷ σου δοξάσῃ σὺν ἡμῖν τὸ πανάγιον ὄνομα σοῦ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ
10 ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ταρίθμησον αὐτῷ τῇ ἀγίᾳ Γ' συγκαταριθμῆσης αὐτὸ τῇ Α 14 ποιμνῇ ἐν ἣ ἐπικέκληται τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς Δ ποιμνῇ διὰ τῆς χάριτος τοῦ μονογενοῦς σου Ε μεθ' οὗ σοι δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ Γ' Πνεύματι πάντοτε νῦν Η

Ὁ ᾠ Καὶ λέγει τὴν εὐχὴν ταύτην μυστικῶς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν... Ὁ Α ἐπιγράφει τὴν εὐχὴν ταύτην «Εὐχὴ ἐπὶ τὸ αὐτὸ εἰς γυναῖκα ἐλθοῦσαν ἐν τῷ ναῷ μετὰ σαράκοντα ἡμέρας». Ὁ Κ ἐπιγράφει «εὐχὴ εἰς τὸ σαραντῆσαι γυναῖκα» Ὁ Ξ ἐπιγράφει «εὐχὴ μετὰ τὸ ὀκταήμερον τῆς μαίας» [τὴν εὐχὴν παραλείπουνσι οἱ Β Λ Κ Ι Δ].

1 Δέσποτα Κύριε Γ' 2 τῶν ἀνθρώπων ἐπίδε ἐπὶ τήνδε τὴν δούλην σου καὶ δὸς αὐτὴν καταφυγεῖν εἰς ἀγία σου Γ' Ε τῶν ἀνθρώπων ἐπίδε ἐπὶ τὴν δούλην σου τὴν δε καὶ δὸς αὐτὴν τῇ ἀγίᾳ σου καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τὴν μεταλήψιν τοῦ ἀγίου σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ἀπόπλυνον Α ἐπίδε ἐπὶ τὴν δούλην σου τήνδε τὴν καταξιώθεισαν καταφυγεῖν τῇ ἀγίᾳ σου Κ 3 διὰ τοῦ τιμίου σου πρεσβυτέρου τῆς εἰσόδου τοῦ ναοῦ Η Ξ 4 ἐκκλησίᾳ, ἵνα ἀκατακρίτως μεταλαβῆ τῶν ἁγιασμάτων σου. Καὶ ἀπόπλυνον Ξ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ, ἵνα ἀκατακρίτως μεταλάβῃ αὐτὴ τοῦ ἀγίου σώματος τοῦ Χριστοῦ σου. Ἀπόπλυνον Γ' καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ. Καὶ ἀπόπλυνον Κ 5 τῆς δόξης σου. Ἀπόπλυνον Η Ξ Ψ Ο 7 τὸν σπῖλον τοῦ σώματος καὶ τὸν ρύπον τῆς ψυχῆς διὰ τὴν ἀφιξίν τῶν τεσσαρ. ἡμερῶν καὶ διὰ τῶν εὐχῶν τῶν ἱερῶν γενέσθαι αὐτὴν ἀξίαν ναοῦ καὶ δόξης. Ὅτι ἡγιασται Ξ καὶ σπῖλον τῆς ψυχῆς Ψ τὸν σπῖλον τῆς ψυχῆς διὰ τὴν ἀφιξίν τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν καταξιώθηραι εἰσελθεῖν αὐτὴν καὶ γενέσθαι ἀξίαν τοῦ ἀγίου σου ναοῦ. Ἐκφών. Ὅτι πρέπει σοι Γ' ψυχῆς διὰ τὴν ἀφιξίν τῶν τεσσαράκοντά σου ἡμερῶν καὶ καταξίωσον Κ τῆς ψυχῆς παρέχον τὴν ἀφροῖν τῶν πλημμυλημάτων αὐτῆς τῶν ἐπιγεγονότων διὰ τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν. Καὶ καταξίωσον Δ 8 ἡμερῶν ποιῶν ἀξίαν τῆς μεταλήψεως τοῦ τιμίου σώματος καὶ αἵματος σου Η Ξ Ο ᾠ Ψ ναοῦ καὶ δόξης καὶ κοινωνῆσαι Δ καὶ δόξης καὶ κοινωνῆσαι Κ 9 τῶν ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν Κ Α ζωοποιῶν σου μυστηρίων Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν Χριστὸς ὁ Θεὸς καὶ σοὶ τὴν δόξαν... σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ Κ μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ σου. Ὅτι ἡγιασται καὶ δεδόξασται Δ αἵματος σου. Ἐκφών. Ὅτι ἡγιασται καὶ δεδόξασται Η Ὅτι ἠὺλόγηται καὶ δεδόξασται Ξ Ψ Ο ᾠ.

Η Ο ἄ Εἶτα τὸ παιδίον αὐτὸ μετὰ χειρας λαμβάνων ὁ ἱερεὺς εἰς τὸ θυσιαστήριον ἀπάγει καὶ ἐπιτιθεῖς τὸ στόμα τούτου παρ' ἑκατέρω τῶν ἁγίων θυρῶν ἐν σχήματι ἀσπασμοῦ, τὸ αὐτὸ δὲ ποιῶν καὶ εἰς τὴν ἁγίαν τράπεζαν σχηματίζει αὐτὸ ὡς προσκυνοῦν. Καὶ εἰ μὲν ἄρρεν ἐστὶ περιέρχεται τρίτον τὴν ἁγίαν τράπεζαν καὶ κατὰ τὰ τέσσαρα μέρη ταύτης τελεῖ τὸ σχῆμα τῆς προσκυνήσεως. Εἰ δὲ θῆλυ, εἰς μὲν τὸ ἔμπροσθεν οὐκ ἄπεισι μέρος, εἰς ἕκαστον δὲ τῶν λοιπῶν τριῶν ἐκ τρίτου παραγίνεται καὶ τελεῖ τὴν προσκύνησιν. Τούτων δὲ γινομένων λέγει καθ' ἑαυτὸν ὁ ἱερεὺς τὸ Νῦν

Ἄνω. Ὁ Ψ Καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς μετὰ χειρας αὐτοῦ τὸ παιδίον [εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο παρεμβάλλεται ἡ Εὐχὴ εἰς τὸ κατασφραγίσαι... Ἰδε ἐν σελ. 621. Ἔνεκα τούτου ὁ γραφεὺς παραπέμπει διὰ τὴν συνέχειαν «Γύρησαι ἔμπροσθεν φύλλα β νὰ εὕρις τὴν Γ' εὐχὴν κατὰ τὴν ἐρμηνείαν αὐτῆς»] καὶ ὑπάγει αὐτὸ εἰς τὸ θυσιαστήριον καὶ εἰ μὲν ἔστι ἄρρεν τὸ παιδίον εἰσέρχεται μετ' αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς εἰς τὸ ἅγιον βῆμα καὶ ποιεῖ σχῆμα προσκυνήσεως τὰ τέσσαρα μέρη τῆς ἁγίας τραπέζης ἡγουν σταυροειδῶς. Ἐπειτα ἐξέρχεται καὶ ἐπιτίθει τὸ στόμα αὐτοῦ παρ' ἑκατέρω τῶν ἁγίων θυρῶν ἐν σχήματι ἀσπασμοῦ. Τούτων δὲ γινομένων λέγει καθ' ἑαυτὸν ὁ ἱερεὺς τὸ Νῦν ἀπολύεις... ἐν εἰρήνῃ. Ὡς αὐτοῦ Καὶ μετὰ ταῦτα...

Ἄνω. Ὁ Δ προτάσσει τὴν εὐχὴν Ὁ Θεός, ὁ πατὴρ ὁ παντοκράτωρ (περὶ ἧς κατωτέρω) καὶ μετ' αὐτὴν «Διάταξις. Εἶτα εἰσφέρει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς τὸ παιδίον εἰς τὴν ἐκκλησίαν, αὐτὸς μετὰ χειρας, εἰς τὸ θυσιαστήριον ἐπάγει ψάλλων Τὰ ρήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, ἕως τοῦ προσκυνήσω πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου. Καὶ ἐπιθεῖς τὸ στόμα αὐτοῦ παρ' ἑκατέρω τῶν ἁγίων θυρῶν...

Ἄνω. Ὁ Κ Ὁφείλει φέρειν αὐτὸ εἰς τὰς ὡραίας πύλας βασταζόμενον ὑπὸ γυναικὸς καὶ ἐμφυσησάτω εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ σταυροειδῶς τρίτον καὶ σφραγίσαι τῇ χειρὶ τρίτον καὶ εἰπεῖν :

Ἄνω. Ὁ Η, «...Καὶ εἰ μὲν ἔστιν ἄρρεν ψάλλει ἰδιόμελον ἤχ. πλ. β' Ἀνοιγέσθω ἡ πόλις τοῦ οὐρανοῦ... Εἰ δὲ ἔστι τὸ παιδίον θῆλυ, λέγει ἤχ. πλ. δ'. Μετὰ τὸ τεχθῆναι σε, θεόνυμφε Δέσποινα, παρεγένου ἐν ναῷ Κυρίου... Καὶ φέροι αὐτὸ ἐνδον τοῦ ναοῦ ψάλλων τὸν ε' ψαλμὸν Τὰ ρήματά μου... ἕως τοῦ Προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου. Καὶ προσκυνεῖ εἰς τὰς δ' γωνίας τῆς ἐκκλησίας. Εἶτα εἰσέρχεται ὁ ἱερεὺς μετὰ τοῦ παιδιοῦ εἰς τὸ ἅγιον βῆμα καὶ κυκλοῖ αὐτὸ γύρωθεν τοῦ βήματος. Εἰθ' οὕτως ἐξέρχεται καὶ τίθει αὐτὸ ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων θυρῶν ὑπτιον, Εἶτα ποιεῖ ἡ μήτηρ αὐτοῦ μετανοίας μ' καὶ λέγει ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν ταύτην εἰς τὸ παιδίον. Εἰρήνη πᾶσι. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Δέσποτα Κύριε, παντοκράτωρ, ὁ μόνος δημιουργὸς καὶ Σωτὴρ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, δεόμεθά σου καὶ ἱκετεύομεν καταξίωσον τὸν δοῦλόν σου (δεῖνα) τῆς χάριτος καὶ τῆς θεογνωσίας, ἀξήσον τῇ πίστει καὶ δικαιοσύνῃ. Καὶ λαμβάνει ὁ ἱερεὺς ἅγιον ἔλαιον ἐκ τῆς κανδήλας τῆς Θεοτόκου καὶ σφραγίζει αὐτὸ τύπον σταυροῦ καὶ λέγων Ὁ Σημειωθῆτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς... Εἶτα τὴν εὐχὴν Δέσποτα Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ παραγενόμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ... Καὶ ἀπόλυσις.

Ἄνω. Ὁ σ, «...Εἰ δὲ ἔστι θῆλυ, ποιεῖ οὕτως ἕξω τῶν ἁγίων θυρῶν εἰς τὰς ἁγίας εἰκόνας λέγων Νῦν ἀπολύεις... ἕως τοῦ φῶς εἰς ἀποκάλυψιν».

Ἄνω. Ὁ α μετὰ τὴν εὐχὴν Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν ὁ παραγενόμενος καὶ τὴν ἐκφώνησιν προσθέτει : «Βλέπε, ὦ πρεσβύτερε. Καὶ εὐθὺς λαμβάνει...ἀσπασμοῦ τού-

ἀπολύεις καὶ μετὰ ταῦτα τίθησι τὸ παιδίον ἐπὶ τὰς θύρας τοῦ θυσιαστηρίου καὶ λέγει·

Κ Εὐχὴ εἰς τὸ εἰσελθεῖν παιδίον ἐν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ πληροῦν ἡμέρας μ'.

Η Κ Ο Ψ Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Η Καὶ εὐθύς ἡ εὐχή·

- 1 Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τεσσαράκοντα ἡμέραις βρέφος τῷ νομικῷ ναῷ προσαχθεὶς ὑπὸ Μαρίας τῆς ἀπειρογάμου καὶ ἀγίας σου Μητρός καὶ ἐν ταῖς ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεῶν βασταχθεὶς· αὐτός, δέσποτα παντοδύναμε, καὶ τὸ προσαχθὲν τοῦτο βρέφος ἐμφανισθῆναι σοὶ τῷ πάντων ποιητῇ εὐλόγησον καὶ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καὶ σοὶ εὐάρεστον αὐξήσον, ἀποσοβῶν ἀπ' αὐτοῦ πᾶσαν ἐναντίαν

των δὲ γινομένων λέγει καθ' ἑαυτὸν ὁ ἱερεὺς τὸ Νδν ἀπολύεις... Καὶ οὕτω τίθησι τὸ παιδίον παρὰ τὰς θύρας τῶν βημοθύρων καὶ λέγει τὴν εὐχὴν Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τεσσαράκοντα... Καὶ οὕτως σφραγίζει τὸ μέτωπον αὐτοῦ καὶ τὸ στόμα καὶ τὸ στήθος· Δόξα καὶ νῦν. Καὶ ἡ ἀπόλυσις αὕτη· Ὁ ἐν τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἐν τῷ νομικῷ ναῷ προσαχθεὶς ὑπὸ Μαρίας τῆς ἀειπαρθένου Θεοτόκου καὶ ἐν ταῖς ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεῶν βασταχθεὶς Χριστὸς ὁ ἀληθινός... ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρός, τῶν ἀγίων καὶ ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεῆσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος. Καὶ οὕτως ἀποδίδει τὸ βρέφος τῇ μητρὶ αὐτοῦ. Καὶ ἀπέρχεται...

Ὁ Β μόνην τὴν εὐχὴν μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς «Εὐχὴ δτε εἰσέρχεται παιδίον εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῇ Μ ἡμέρᾳ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ». Ὁ Λ τὴν ἐπιγραφὴν «Εὐχὴ δτε εἰσέρχεται παιδίον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ μ' ἡμέρᾳ». Ὁ Δ «Εὐχὴ δτε εἰσέρχ. τὸ παιδ. εἰς ἐκκλησίαν εἰς τὰς τεσσαράκοντα ἡμέρας τῆς γεννήσεως αὐτοῦ». Ὁ Κ «Εὐχὴ εἰς τὸ σαραντῆσαι παιδίον». Ὁ Ι «Εὐχὴ εἰσερχομένου τοῦ παιδὸς μετὰ τῆς μητρός αὐτοῦ εἰς τὰς μ' ἡμέρας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ». Ὁ Γ «εὐχὴ εἰσερχόμενον παιδίον εἰς τὰς μ' ἡμέρας».

1 τεσσαράκοντα ἡμέρας τοῦ νόμου Γ Ι Κ Κ Δ Ε ὁ ἐν τεσσαρ. ἡμέρας κατὰ τὸν νόμον Α Β 2 τῷ νομικῷ ἱερὸν ἀνεληθὼν ὑπὸ Α εἰς τὸ ἱερὸν ἀνεληθὼν ὑπὸ Κ Ε εἰς τὸ ἱερὸν εἰσεληθὼν ὑπὸ Γ Δ ἀνεληθὼν μετὰ Μαρίας Β Ι Κ εἰς τὸ ἱερὸν ἀνεληθὼν βασταχόμενος ὑπὸ Λ Μαρίας τῆς ἀγίας μητρός σου Γ Κ Κ Μαρίας τῆς μητρός σου Ι Δ Μαρίας τῆς ἀγίας σου μητρός Ι τῆς ἀπειρογάμου μητρός σου Ο τῆς ἀπειρογάμου σου μητρός Η τῆς ἀπειρογάμου καὶ ἀγίας μητρός σου Α Ψ τῆς ἀπειρογ. μητρός Ο τῆς ἀχράντου σου μητρός Ε 3 ἀγκάλαις Συμεῶν τοῦ δικαίου δεχθεὶς Η Α Ο Ο ἐν ταῖς ἀγκάλαις ὑποδεχθεὶς τοῦ δικ. Συμεῶν Ι Συμεῶν δεχθεὶς Β Γ Ε Ψ Συμεῶν εἰσεληθὼν Ι Κ Συμεῶν εὐδοκῆσας εἰσεληθεῖν Κ 4-7 δεχθεὶς αὐξήσον.. Β Α εἰσελεθεῖν αὐξήσον Κ δεχθεὶς ἀξίωσον καὶ τὸν δοῦλόν σου τὸν δε τῇ δυνάμει σου τῇ ἀοράτῳ Γ Λ Ι Ε αὐξήσον καὶ τὸν δοῦλόν σου τὸν δε τῇ δυνάμει σου τῇ ἀοράτῳ Κ Α τῇ ἀοράτῳ ἀποσοβῶν Α Δέσποτα Κύριε αὐξήσον τὸν δοῦλόν σου τὸν δε τῇ δυνάμει σου ἵνα τυχῶν τοῦ λουτροῦ τῆς ἀφθαρσίας γενήσεται τέκνον Δ τῇ δυνάμει σου ἵνα τυχῶν τοῦ λουτροῦ Β Ε ἀοράτῳ καὶ πνευματικῇ δεξιᾷ τυχῆν Ι Κ τυχῆν τοῦ λουτροῦ τῆς ἀφθαρσίας Γ Ι Κ Λ τοῦ λουτροῦ τῆς ἀφθαρσίας καὶ τυχῶν τέκνον Β Ε ἀφθαρσίας διὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ὥστε γενέσθαι Γ ἀφθαρσίας καὶ τυχῶν τῆς μερίδος Ι ἀφθαρσίας. Γένοιτο τέκνον Κ αὐξήσον καὶ τὸν δοῦλόν σου δεῖνα ἵνα τυχῶν

7 δύναμιν διὰ τῆς σημειώσεως τοῦ τύπου τοῦ σταυροῦ σου. Σὺ γὰρ εἶ ὁ φυλάσσων τὰ νήπια, Κύριε. Ἴνα καταξιωθῆν τοῦ ἁγίου βαπτίσματος τύχη τῆς μερίδος τῶν ἐκλεκτῶν τῆς βασιλείας σου, φυλαττόμενον σὺν ἡμῖν τῇ χάριτι τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσιου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα καὶ εὐχαριστία καὶ προσκύνησις σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

1 Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Ἄ Ὁ Θεός, ὁ Πατὴρ ὁ παντοκράτωρ, ὁ διὰ τοῦ μεγαλοφωνοτάτου

Ἄ Ὁ **Π** τάξις μετὰ τὸ τεσσαρακοστῷ εἰς τὸ ἐκκλησιάσαι παῖδα. Προσφέρει αὐτὸ ὁ ἀνάδοχος ἐν τῷ ναῷ, ἐστηκὼς ἔξω τῆς πύλης. Καὶ ὁ ἱερεὺς μετὰ ἐπιτραχηλίου. Ποιεῖ Εὐλογητόν, Τρισάγιον, ἀπολυτικίον τῆς ἡμέρας καὶ τὴν εὐχὴν ταύτην ἐκ Γ'» (τὴν ἀνωτέρω εὐχὴν μόνην). Ἄ Ὡσαύτως καὶ ὁ ε «εὐχὴ εἰς τὸ ἐκκλησιάσαι παιδίον. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Καὶ λέγει τὴν εὐχὴν ἐκ Γου...». Ἄ Ὡσαύτως καὶ οἱ **Σ**₂ **Σ**₃ **Σ**₄ μόνην εὐχὴν εἰς τὸ ἐκκλησ. παιδίον τὴν ἀνωτέρω μετὰ τινῶν διαφόρων γραφῶν. Ἄ Ὁ **Σ**₇ «Εὐχὴ εἰς τὸ ἐκκλησ. παιδίον τῇ μ' ἡμέρᾳ τὴν ἀνωτέρω. Μετ' αὐτὴν: «Εὐχὴ ὅταν λαμβάνῃ ἡ γυνὴ πλήρωμα τῶν μ' ἡμερῶν τῆς λοχείας αὐτῆς «Δέσποτα, Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ παραγενόμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων...». Ἄ Ἐ τὰ αὐτὰ πρὸς τὸν **Π** προτάσσει ὁμοῦς τὴν εὐχὴν Κύριε ὁ Θεός ὁ παντοκράτωρ...

τοῦ κλήρου τῆς μερίδος **Κ** ἀφθαρσίας ἵνα τυχὼν **Ι**, Κύριε ἵνα καὶ τυχὼν τοῦ λουτροῦ τῆς ἀφθαρσίας γένηται τέκνον **Λ** 8 καταξιωθῆν τοῦ ἁγίου Πνεύματος καὶ βαπτίσματος **Ψ** γενέσθαι αὐτὸν τέκνον φωτὸς καὶ ἡμέρας **Γ** τέκνον φωτὸς καὶ ἡμέρας **Β Κ Λ Δ Ε** 9—13 ἡμέρας καὶ τυχὼν τῆς μερίδος τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων κοινωνὸς **Ξ** τῆς μερίδος καὶ τοῦ κλήρου τῶν ἐκλεκτῶν σου γένηται καὶ τοῦ τιμίου σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου φυλαττόμενος τῇ χάριτι τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσιου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος, εἰς δόξαν σὴν καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος νῦν... **Ι** τῆς μερίδος... (ὡς ἐν τῷ **Ι**)... γένηται τοῦ τιμίου... Ἐκφώνησις Σοὶ γὰρ πρέπει **Δ** μερίδος τῶν ἁγίων σου κοινωνὸς γένηται καὶ τοῦ ἁγίου σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου φυλαττόμενος σὺν ἡμῖν τῇ χάριτι τῆς ἁγίας... Τριάδος Ἐκφών. Ὅτι ἀγαθὸς **Κ** μερίδος... γένηται τοῦ τιμίου σώματος καὶ αἵματός σου φυλαττόμενος... (ὡς ἐν **Κ**) Τριάδος Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα **Ι**, τέκνον φωτὸς καὶ ἡμέρας καὶ τυχὼν τῆς μερίδος τοῦ κλήρου τῶν ἐκλεκτῶν σου συγκοινωνὸς γένοιτο τοῦ ἁγίου σου σώματος καὶ τοῦ τιμίου αἵματος φυλαττόμενος... Τριάδος μετὰ τῶν δικαίων ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Ὅτι σὸν τὸ κράτος **Κ** ἡμέρας καὶ τύχη τῆς μερίδος καὶ τοῦ κλήρου τῶν ἐκλεκτῶν σου, κοινωνὸς γεγένηται τοῦ τιμίου σώμ. καὶ αἵμ. τοῦ Χριστοῦ σου φυλαττόμενος τῇ χάριτι σοῦ τῆς ἁγίας Τριάδος τῆς ὁμοουσιου καὶ ἀδιαιρέτου, ἧ δόξα πρέπει, τιμὴ καὶ προσκύνησις πάντοτε νῦν... **Λ** ἡμέρας. Καὶ τυχὼν τῆς μερίδος τοῦ κλ. τῶν ἐκλεκτῶν σου κοινωνὸς γένηται καὶ τοῦ τιμ. σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου φυλαττόμ. τῇ χάριτι τῆς ἁγίας... Τριάδος (κ.τ.λ. ὡς ἐν **Ι**) **Β Γ** γένηται τοῦ τιμίου σώματος καὶ αἵματός σου φυλαττόμενος τῇ σῆ χάριτι τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν εἰς δόξαν καὶ τοῦ ἀναρχου σου Πατρὸς καὶ τοῦ παναγίου καὶ ἀγαθοῦ καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος **Ξ** Εἰς δόξαν σὴν... (ὡς ἐν **Ι**) **Β**. Καὶ ὁμοουσιου καὶ ζωοποιοῦ καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα εὐχαριστία καὶ προσκύνησις **Ψ**.

1 Ἐν τῷ **Λ** λείπει τὸ Εἰρήνη.. κλίνετε. Ἡ εὐχὴ εἰσάγεται διὰ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν Ἀπαντᾷ καὶ ἐν τῷ **Κ**₁

3 τῶν προφητῶν Ἰσαίου προκαταγγείλας ἡμῖν τὴν ἐκ Παρθένου σάρ-
 κωσιν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, ὃς ἐπ' ἐσχάτων
 τῶν ἡμερῶν, εὐδοκίᾳ σῆ καὶ συνεργείᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος διὰ τὴν
 τῶν βροτῶν σωτηρίαν ἀμέτρῳ εὐσπλαγγχνίᾳ ἐξ αὐτῆς νηπιᾶσαι κα-
 ταδεξάμενος καὶ κατὰ τὸ εἰθισμένον ἐν νόμῳ ἁγίῳ σου μετὰ τὴν
 ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ καθαρισμοῦ τῷ ἱερῷ προσαχθῆναι ἠνέ-
 10 μεῶν βασταχθῆναι κατεδέξατο· οὐπερ μυστηρίου τὴν προτύπωσιν ἐν
 τῷ προλεχθέντι προφήτῃ διὰ τῆς λαβίδος τοῦ ἄνθρακος δηλωθεῖσαν
 ἐπέγνωμεν· οὐ καὶ ἡμεῖς οἱ πιστοὶ τὴν μίμησιν ἐν χάριτι κατέχομεν·
 αὐτὸς καὶ νῦν, ὁ φυλάσσων τὰ νήπια, Κύριε, εὐλόγησον τὸ παιδίον
 15 ἐν καιρῷ εὐθέτῳ καὶ τῆς δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος ἀναγεννήσεως·
 συγκαταριθμησον αὐτὸ τῇ ἁγίᾳ σου ποιμνῇ τῶν λογικῶν προβάτων,
 τῶν ἐπικεκλημένων τῷ ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ σου. Ὅτι σὺ εἶ, ὁ ἐν
 ὕψηλοις κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμ-
 20 πομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ αἰεὶ καὶ

Κατὰ τὸν **Π₃** «...εἰσέρχεται ἔξω πρὸ τῶν πυλῶν τῆς ἐκκλησίας ἡ μήτηρ μὲ
 τὸ παιδίον, εἰσέρχεται ὁ ἱερεὺς καὶ ποιεῖ Εὐλογητόν, τρισάγιον... Κύριε, ὁ ἐν
 τεσσαράκοντα ἡμέραις... Εἰρήνη πᾶσι, τὰς κεφαλὰς ἡμῶν. Διὰ τὴν ἡμετέραν
 σωτηρίαν ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ ὡς βρέφος προσ-
 αχθεὶς ἐν τῷ ναῷ... Εἶτα εὐλογεῖ τὴν μητέρα τοῦ παιδίου καὶ λέγει τὴν εὐχὴν·
 Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ παραγενόμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων...
 Εἶτα λαμβάνει ὁ ἱερεὺς τὸ παιδίον ἐκ τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ εἰ μὲν ἔστιν ἄρ-
 σεν...» Ὁ Β μόνην τὴν εὐχὴν ἄνευ ἄλλου τινός, μεθ' ὃ εὐχὴ εἰς τὸ ποιῆσαι κατηχ.

Ἡ ἀνωτέρω εὐχὴ παρατιθεμένη κατὰ τὸ ἐντυπον ἐν οὐδενὶ τῶν μνημονευ-
 θέντων κωδίκων ἀπαντᾷ παρὰ μόνον ἐν τῷ **Δ** προτασσομένη τῆς ἀνωτέρω εὐ-
 χῆς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἐν τεσσαράκοντα... καὶ φέρουσα τὴν ἐπιγραφὴν
 Εὐχὴ ἐν τῷ εἰσάγειν παιδίον εἰς μ' ἡμέραν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καθὼς καὶ ἐν τῷ **Κ₁**.

Οὕτω ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐντύπῳ τεσσάρων εὐχῶν εἰς *Γυναῖκα Δεχὼ μετὰ τεσ-
 σαράκοντα ἡμέρας μόνον ὁ Δ* ἔχει καὶ τὰς τέσσαρας. Οἱ **Γ Η Ω Ψ** τὰς τρεῖς.
 Ὁ **Κ** μόνον τὴν πρώτην καὶ τρίτην. Ὁ **Κ** μόνον τὴν δευτέραν καὶ τρίτην. Οἱ
Β Δ Ι μόνον τὴν τρίτην.

*3 παρθένου γέννησιν Δ. 5 - 6 διὰ τὴν ἡμῶν τῶν βροτῶν σωτηρίαν ἐξ
 αὐτῆς νηπιᾶσαι καὶ καταδεξάμενος κατὰ τὸ Δ 8 προσαχθῆναι φύσει νομοθετῆς
 ὑπάρ., ἐν ἀγκάλαις τε βασταχθῆναι οὐπερ Δ 11 λαβίδος καὶ τοῦ ἄνθρακος νοητῶς δη-
 λωθεῖσαν Δ 12 ὧν καὶ ἡμεῖς πιστοὶ Δ ἐν τῇ χάριτι Δ 13 αὐτὸς ὁ φυλάσσων τὰ
 νήπια **Κ₁** εὐλόγησον καὶ τὸ παιδίον **Κ** 14 τὸ παιδίον τοῦτο καὶ καταξίωσον αὐτὸ δι'
 ὕδατος καὶ Πνεύματος τῆς τοῦ ἁγίου βαπτίσματος ἀναγεννήσεως **Κ₁** 16 συγκαταριθμῶν
 αὐτὸ τῇ ἁγίᾳ ποιμνῇ Δ τῇ ἁγίᾳ ποιμνῇ τῶν λογικῶν τῶν ἐπικεκλημένων τὸ ὄνομα
 τοῦ **Κ₁** προβάτων, ἐπικεκλημένων τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ σου. Εἰς δόξαν σὴν καὶ τοῦ
 μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ τοῦ παναγίου καὶ ἀγαθοῦ καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος νῦν... Δ*

Η Ψ & Δ Ο Καί μετὰ τὸ Ἄμην σφραγίζει τὸ μέτωπον αὐτοῦ καὶ τὸ στόμα καὶ τὸ στήθος, **Δ** ἐπιλέγων καὶ τὸ τῆς ἁγίας Τριάδος ὄνομα καὶ οὕτως ἀπολύει. **Κ** Εἶτα τίθησιν ὁ ἱερεὺς τὸ παιδίον ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων θυρῶν, **Κ Ψ &** λέγων· Τὸ δὲ παιδίον ἠύξανε καὶ ἐκραταιοῦτο **Ψ** πάντοτε νῦν καὶ αἰεῖ... Ἄμην. **Η Ο Δ Ο &** Καὶ οὕτως ὁ ἀνάδοχος λαμβάνει αὐτὸ καὶ ἐξέρχεται.

Ψ Εὐχὴ ἐτέρα λεγομένη εἰς λεχούσας, εἰς τὰς ἀποβαλούσας τὸ βρέφος καὶ ὀπότεν γεννηθῆ τὸ παιδίον παρακαιρὸν καὶ ἀτέλεστον, ἢ καὶ ἔξ ἀνάγκης τινός.

α Ποιεῖ ὁ ἱερεὺς Εὐλογητόν. Τρισάγιον... Ὅτι σοῦ ἐστιν. Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἡμέρας. Καὶ λέγει τὴν εὐχὴν ταύτην.

Ψ α Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

1 **Ψ** Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τεχθεὶς ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας καὶ ἐν φάτνῃ ὡς βρέφος κείμενος, αὐτὸς καὶ τὴν παροῦσαν δούλην σου (τὴν δε) σήμερον τὴν ἐν ἁμαρτίαις φόνου περιπεσοῦσαν, ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, καὶ τὸ ἐν αὐτῇ συλληφθὲν ἀποβαλλομένην
5 ἐλέησον αὐτὴν κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Καὶ συγχώρησον αὐτῆς τὰ ἐκούσια καὶ ἀκούσια πταίσματα καὶ διαφύλαξον αὐτὴν ἀπὸ πάσης τοῦ διαβόλου μηχανῆς. Τὸν ρύπον κάθαρων, τοὺς πόνους θεράπευσον καὶ ρῶσιν καὶ εὐρωστίαν τῷ σώματι σὺν τῇ ψυχῇ αὐτῆς, φιλήνθρωπε, δώρησαι καὶ δι' ἀγγέλου φωτεινοῦ ταύτην περιφρούρησον
10 ἀπὸ πάσης ἐπελεύσεως τῶν ἀοράτων δυνάμεων. Ναί, κύριε, ἀπὸ νόσου καὶ μαλακίας, ἀπὸ ζάλης καὶ ὀφθαλμῶν βασκανίας. Ἐλέησον αὐτὴν ἀπὸ τοῦ σωματικοῦ ρύπου καὶ ποικίλων αὐτῇ ἐπερχομένων

Κατὰ τὸν **Κ** «Λαβοῦσα οὖν ἡ γυνὴ τὸ παιδίον μετὰ τὸ ποιῆσαι μετανοίας τρεῖς ἀπέρχεται». Κατὰ τὸν **Ψ** «Καὶ οὕτω λαμβάνει αὐτὸ ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἢ ὁ ἀνάδοχος. Ἀπέρχονται. Δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὸ γεννηθὲν βρέφος, ἐὰν ἄρα καὶ ἀσθενεῖ μὴ θηλάζον ἀλλὰ πρὸς θάνατον ἀφορᾷ, οὐ χρὴ παραμένειν πολὺν καιρὸν, ἀλλ' αὐτῇ τῇ ὥρᾳ βαπτίσει αὐτό».

Οἱ **Ξ Π ε** μετὰ τὴν εὐχὴν Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τεσσαράκοντα «Καὶ λαμβάνει ὁ ἱερεὺς τὸ παιδίον καὶ εἰσφέρει ἔσω ἐν τῷ ναῷ λέγων «Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλε... ἡμῖν καὶ τὴν ἀνάστασιν. Καὶ τὸ κοντάκιον Ὁ μήτραν Παρθενικὴν ἁγιάσας». Οἱ **Π ε** «Καὶ ποιεῖ ἀπόλυσιν». Οὐδὲν ἕτερον, ἀλλ' εὐθὺς Τάξις εἰς τὸ ποιῆσαι κατηχούμενον.

α Ἀκολουθία εἰς γυναῖκα ἐταν ἀποβληθῆ (Αἱ κατωτέρω διάφοροι γραφαὶ κατὰ τὸν **α**)

1 ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρ. 2 βρέφος ἀνακλιθεὶς αὐτὸς τὴν παρ. 3 εἰς φόνον περιπεσοῦσαν. 5, ἀποβαλλομένην ἐλέησον κατὰ τὸ... αὐτῇ τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια 6 — 7 διαφύλαξον ἀπὸ πάσης, .. μηχανουργίας Καὶ τὸν ρύπον 8 τὴν ρῶσιν καὶ 10 ἀοράτων δαιμόνων 11 μαλακίας καὶ καθάρισον αὐτὴν ἀπὸ τοῦ σωματικοῦ ρύπου καὶ τῶν ποικίλων.

ἐνοχλήσεων σπλαγγνικῶν, καὶ ἐξάγαγε αὐτὴν διὰ τῆς ταχεινῆς σου εὐσπλαγγνίας ἐν τῷ ταπεινῷ αὐτῆς σώματι εἰς ἐπανόρθωσιν καὶ
 15 ἀνάστησον αὐτὴν ἀπὸ τῆς κλίνης, ἧς περικεῖται. Ὅτι ἐν ἁμαρτίαις ἐκυθήθημεν καὶ ἐν ἀνομίαις συνεληφθημεν καὶ πάντες διὰ ῥύπου ἐσμὲν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ μετὰ φόβου βοῶμεν καὶ λέγομεν· Ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε τὴν ἀσθένειαν τῶν καταδικῶν καὶ συγχώρησον τὴν ἐν ἁμαρτίαις φόνου περιπεσοῦσαν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως καὶ
 20 τὸ ἐν αὐτῇ συλληφθὲν ἀποβαλλομένη. Καὶ πάντας τοὺς εὐρισκομένους καὶ ἀψαμένους αὐτῆς ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ συγχώρησον αὐτοὺς κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

13 ἐνοχλήσεων... ἔξαξον αὐτὴν 14 ταχ. σου ἐλεημοσύνης σώματι καὶ ἀνάστησον
 16 17 ἀνομίαις καὶ διὰ ῥύπου πάντες 18 ἡμῶν τῶν καταδικῶν 19 συγχώρησον τῇ
 δούλῃ σου (δεῖνα) τὴν... πεσοῦση 21 ἁμαμ. αὐτῆς κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος 22 φιλαθ.
 Θεὸς συγχώρησον· ὅτι σὺ μόνος ἔχεις ἐξουσίαν ἀφιέναι ἁμαρτίας καὶ ἀνομίας πρεσβείαις
 τῆς παναχράντου σου μητρὸς καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου Ὅτι πρέπει σοι... Μετὰ τὴν ἐκ-
 φώνησιν δ' ἃ Δόξα καὶ νῦν Καὶ ἀπόλυσις.

Σ, Η Λ, Ο Δ Γ Κ Ι Ξ ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟ ΠΟΙΗΣΑΙ ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΟΝ

Β Η Λ Ο Δ Κ Ἀποδύει αὐτὸν καὶ ὑπολύει καὶ ἴστησι κατὰ ἀνατολὰς καὶ ἔμφυσῶν αὐτῷ τρεῖς σφραγίζει τὸ μέτωπον αὐτοῦ καὶ τὸ στόμα καὶ τὸ στήθος καὶ λέγει·

Κ Ψ Μ Ο Π ᾶ Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

1 Ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας, καὶ Δευτερο. ιη 6,
κα 5 Ψαλμ. 15

σ, «Καὶ σφραγίζει αὐτοῦ τὸ μέτωπον ἕως τοῦ στήθους ἐκ τρίτου, οἷον ἔμφυσᾷ ἀπὸ τοῦ μέτωπον ἕως τοῦ στήθους γ' ποιῶν καὶ σταυροὺς γ' μετὰ τῆς χειρὸς...».

Ἐ Γ «ἀποδύει αὐτὸν καὶ ἀπολύει». Ὁ Β ἀποδύει αὐτὸν καὶ ὑπολύει...».

Ἐ ε «... καὶ ἀπολύει καὶ κατεχόμενον ὑπὸ τῆς μαίας ἴστησιν αὐτὸν κατὰ ἀνατολὰς».

Ἐ Ψ «Ἀκολουθία εἰς τὸ ποιῆσαι κατηχούμενον ἡγουν βαπτίσει. Ἀποδύει αὐτὸν ὁ ἱερεὺς καὶ ἀπολύει τὸν μέλλοντα βαπτισθῆναι καὶ ἱστᾷ αὐτὸν κατὰ ἀνατολὰς μονοχίτωνα καὶ ἔμφυσᾷ εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τρίτον...».

Οἱ Ξ Π ε «εἰσέρχεται ἐν τῷ ναφῷ καὶ ἐπιτίθησι τὴν χεῖρα ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ λέγων τὴν εὐχὴν ταύτην Ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου...».

Οἱ Κ ᾶ Ἀκολ. εἰς τὸ ποιῆσαι κατηχ. Λύει ὁ ἱερεὺς τὴν ζώνην αὐτοῦ καὶ ἀποδύει καὶ ἀπολύει καὶ ἱστᾷ κατὰ ἀνατολὰς μονοχίτωνα, ἀσκέπαστον καὶ ἀνυπόδητον ἔχοντα τὰς χεῖρας κάτω. Καὶ ἔμφυσᾷ εἰς τὸ πρόσ. αὐτοῦ τρίτον καὶ σφραγίζει αὐτοῦ τὸ μέτωπον ἕως τοῦ στήθους τρίτον καὶ λέγει ὁ διάκονος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐ Δ «Ἀκολ. τοῦ ἁγίου βαπτίσμ. Ἦγουν εἰς τὸ ποιῆσαι κατηχ. Προσφέρεται ὁ κατηχ. μέχρι καὶ τῶν πυλῶν τοῦ ναοῦ καὶ λαμβάνων αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἀποδύει καὶ ἀπολύει κακεῖσε ἴστησιν αὐτὸν ἔξωθεν βλέποντα κατὰ ἀνατολὰς. Καὶ ἔμφυσᾷ αὐτὸν εἰς τὸ πρόσωπον τρεῖς. Καὶ σφραγίζων αὐτὸν ἐν τῷ μετώπῳ καὶ τῷ στόματι καὶ τῷ στήθει λέγων Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς—Πνεύματος νῦν καὶ αἰ... αἰώνων Ἀμήν. Εἶτα ἐπιτίθησι τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τοῦ κατηχουμένου λέγων». Ἐ Μ τὴν αὐτὴν που ἐπιγραφὴν «Φερομένου τοῦ μέλλοντος βαπτισθ. ἔμπρ. τῶν πυλ. τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ἀποδύει αὐτὸν καὶ ἀπολύει καὶ ἴστησιν αὐτὸν κατὰ ἀνατολὰς. Καὶ ποιήσας εὐλογητόν, τὸ Τρισάγιον Δόξα καὶ νῦν. Παναγία Τριάς Τὸ Κύριε ἐλέησον Γον Δόξα καὶ νῦν Πά. τερ ἡμῶν. Καὶ ἔμφυσᾷ...» Ἐντεθεθεν ἐμφαίνεται ὅτι τὸ τριπλοῦν Κύριε ἐλέησον ἐν τῷ Παναγία Τριάς δὲν ἀποτελεῖ τμημὰ τι ἀναπόσπαστον τοῦτο.

Ἐ ὡσαύτως ὁ ᾶ «Ἀκολουθία τῆς ἁγίας βαπτίσεως» εἰς τὸ ποιῆσαι κατηχούμενον. Ὁ ἱερεὺς ποιεῖ εὐλογητόν... Ἀπολυτικίον καὶ κοντάκιον Ἐν Ἰορδάνῃ... Ἐπεφάνης... Καὶ ἴστησι τὸν βαπτιζόμενον». Καὶ Ὁ Ο «Λέγει ὁ ἱερεὺς Εὐλογητόν... Ἀπολυτικίον τοῦ Προδρόμου Μνήμη δικαίου. Δόξα Βαπτιστᾷ τοῦ Χριστοῦ. Καὶ νῦν Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε. Εἶτα εἰ μὲν ἡλικίας τελείας ἐστὶν ὁ μέλων τελειωθῆναι τῷ θεῷ βαπτίσματι ἀποδύει αὐτόν... στήθος. Εἰ δὲ βρέφος ἐστὶ κρατεῖ τοῦτο ἢ μαῖα ἐν ταῖς ἀγκάλαις αὐτῆς ἱσταμένη κατὰ ἀνατολὰς ἔξωθεν τῆς ἐκκλησίας. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν...» Κατὰ τὸν ᾶ Εὐλογητόν... Ἀπολυτικίον τῆς ἡμέρας. Τὸν ν'. καὶ σταθεῖς κατὰ ἀνατολὰς ὁ ἱερεὺς καὶ σφραγίζει τὸν παῖδα καὶ κρατῶν τὴν χεῖρα ἐπάνω τοῦ παιδίου λέγει τὴν εὐχὴν...»

τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, ἐπιτίθημι
 τὴν χειρὰ μου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου τόνδε, τὸν καταξιωθέντα κατα-
 φυγεῖν ἐπὶ τὸ ἅγιον ὄνομά σου καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν Ψαλμ. 54
 5 πτερύγων σου διαφυλαχθῆναι. Ἀπόστησον ἀπ' αὐτοῦ τὴν
 παλαιὰν ἐκείνην πλάνην καὶ ἔμπλησον αὐτὸν τῆς εἰς σέ πίστεως καὶ
 ἐλπίδος καὶ ἀγάπης, ἵνα γνῶ, ὅτι σὺ εἶ Θεὸς ὁ μόνος, Θεὸς ἀλη-
 θινός, καὶ ὁ μονογενῆς σου Υἱός, ὁ Κύριος ἡμῶν Ψαλμ. π
Γ' Μακκ.
Ἰωάν. 1
Ρωμ. 1
18 6 καὶ 8
 Ἰησοῦς Χριστός, καὶ τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα. Δός αὐτῷ ἐν
 10 πάσαις ταῖς ἐντολαῖς σου πορευθῆναι καὶ τὰ ἀρεστά σοι
 φυλάξαι· ὅτι ἐὰν ποιῆσῃ αὐτὰ ἄνθρωπος, ζήσεται ἐν
 αὐτοῖς. Γράψον αὐτὸν ἐν βίβλῳ ζωῆς σου καὶ ἔνωσον αὐτὸν
 τῇ ποίμνῃ τῆς κληρονομίας σου· δοξασθῆτω τὸ ὄνομά σου τὸ
 ἅγιον ἐπ' αὐτῷ καὶ τοῦ ἀγαπητοῦ σου Υἱοῦ, Κυρίου δὲ ἡμῶν Ψαλμ. π
Ματθ. γ
Μαρκ. 8
Δκ γ 22,
— Ρωμ.
18 6 κ.
Ψαλμ. κ
οιδ 1, 2
Ψαλμ. 8
Ψαλμ. 5
κθ 10,
Ψαλμ. 2
κθ 5, κ
Δαν. η 1
 15 Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος. Ἔστωσαν οἱ
 ὀφθαλμοὶ σου ἀτενίζοντες εἰς αὐτὸν ἐν ἐλέει διαπαντός, καὶ τὰ ὠτά
 σου τοῦ ἀκούειν τῆς φωνῆς τῆς δεήσεως αὐτοῦ. Εὐφρα-
 νον αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ καὶ ἐν παντί
 τῷ γένει αὐτοῦ· ἵνα ἐξομολογησῆται σοι προσκυνῶν καὶ δο-
 20 ξάζων τὸ ὄνομά σου τὸ μέγα καὶ ὕψιστον καὶ αἰνέσῃ σε δια-
 παντὸς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. Σὲ γὰρ ὕμνεῖ
 πᾶσα ἡ δύναμις τῶν οὐρανῶν καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ δόξα τοῦ Πα-
 τρός καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

2 καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος Ψ Γ 3 χειρὰ μου ἐπὶ τόνδε τὸν καταξιώσαντα καταφυγεῖν
 Δ Η Λ τὸν καὶ καταξιωθέντα Λ φυγεῖν Ο 4 ἐπὶ τὸ ἅγιόν σου ὄνομα Κ Ψ 6 τὴν παλαιὰν
 πλάνην ἐκείνην Ι πίστεως, ἐλπίδος Μ 7 Ὅτι σὺ μόνος Β Δ Η Δ Λ Ω Ο σὺ εἶ μόνος
 Γ Ξ Ψ Διὸ σὺ Θεὸς μόνος ἀληθινός Ι ἀληθινός Θεός Λ 8 Θεὸς ἀληθινός καὶ ἀθάνατος καὶ
 ὁ μονογενῆς σου Ψ Κ 9 καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον Μ Καὶ δός αὐτῷ Β Γ Δ Ι Κ
 Λ Μ Ψ. Καὶ δός αὐτὸς Ε 10 πορευέσθαι Β Μ Λ, ἀρεστά σου Γ Κ Ξ 11 φυλάσσειν Η
 Διὸ ἐὰν ποιῇ Γ Δ Κ Κ Μ Λ, Ε. 12 Καὶ ἔγραψον Β Γ Δ Ι Κ Κ Λ, Μ Ξ Ψ. Καὶ
 γράψον Α ἔνωσον τῇ ποίμνῃ Κ ἐν τῇ ποίμνῃ Μ ἐν τῇ ποίμνῃ σου Κ Ψ 13 καὶ δοξα-
 σθῆτω Δ Ι Κ Λ Ξ Ψ Κ δοξασθ. ὄνομα τὸ ἅγιόν σου ἐν αὐτῷ Β 14 τὸ ἅγιον ἐν αὐτῷ Γ Ι
 τὸ ὄνομά σου ἐν αὐτῷ Ε καὶ δοξασθῆτω τὸ πανάγ. ὄνομά σου ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ Μ ἐπ' αὐ-
 τὸν Κ Δ Ψ καὶ τοῦ ἀγαπητοῦ Υἱοῦ σου Δ Κ Υἱοῦ καὶ κυρίου ἡμῶν Α Ψ ἐν
 αὐτῷ καὶ τοῦ ζωοποιοῦ Ε 15 Καὶ ἔστωσαν Β Γ Ι Κ Κ Α Λ, Μ Ξ Ψ 16 ἀτενίζον-
 τες ἐν ἐλέει Ε 17 τὰ ὠτά σου ἀκούειν τῆς φωνῆς Λ, τοῦ ἀκούσαι Γ τοῦ ἀκούειν διαπαν-
 τὸς Μ τοῦ ἀκούειν τῆς δεήσεως Β Ι Κ Ψ Καὶ εὐφρανον Β Δ Ι Κ Κ Λ Α Μ Ψ

18 ἐν τοῖς ἔργοις σου καὶ ἐν παντί Κ Ψ χειρῶν αὐτοῦ ἵνα ἐξομολ. Κ τῷ πιστῷ γένει
 αὐτοῦ Α 19 ἐξομολογῆται σοι Β τὸ μέγα καὶ ἅγιον καὶ ὕψιστον Α δοξάζων τὸ ὄνομά σου
 τὸ ἅγιον καὶ αἰνῶν σε διὰ παντός Μ 21 τὰς ἡμέρας αὐτοῦ Γ διαπαντός ἐν ταῖς ἡμέραις
 τῆς ζωῆς αὐτοῦ Ψ Ὅτι σὲ ὕμνεῖ Μ ἐκφών. Σὲ γὰρ. Δ Η Λ Ε 22 πᾶσαι αἱ δυνάμεις
 Ε τῶν οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι τῷ Πατρὶ Α Μ καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασι-
 λεία Ψ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας Ε 23 Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος Ψ,

Β. Ἀφορκισμὸς Α'

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν **Ψ Ο Π ε**

1 Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, διάβολε, ὁ παραγενόμενος εἰς τὸν κόσμον
καὶ κατασκηνώσας ἐν ἀνθρώποις, ἵνα τὴν σὴν καθέλη τυραννίδα
καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐξέλῃται· ὃς ἐπὶ ξύλου τὰς ἀντικειμένας δυνά-
μεις ἐθριάμβευσε ν, ἡ λίου σκοτισθέντος καὶ γῆς σα-
5 λευομένης καὶ μνημάτων ἀνοιγομένων καὶ σωμα-
των ἁγίων ἀνισταμένων· ὃς ἔλυσε θανάτῳ τὸν θάνατον καὶ
κατήργησε τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, του-
τέστι σὲ τὸν διάβολον. Ὅρκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ δεί-
ξαντος τὸ ξύλον τῆς ζωῆς καὶ τὰ ξερὰ τὰ Χερου-
10 βίμ καὶ τὴν φλογὶν ἡνρομφαίαν τὴν στρεφομένην
φρουρεῖν αὐτό. Ἐπιτιμήθητι καὶ ἀναχώρησον· κατ' ἐκείνου γὰρ σε
ὀρκίζω τοῦ περιπατήσαντος ὡς ἐπὶ ξηρᾶς ἐπὶ νῶτα θαλάσ-
σης καὶ ἐπιτιμήσαντος τῆ λαίλαπι τῶν ἀνέμων· οὗ τὸ
βλέμμα ξηραίνει ἀβύσσους καὶ ἡ ἀπειλὴ τήκει ὄρη, Αὐτὸς γὰρ καὶ
15 νῦν ἐπιτάσσει σοι δι' ἡμῶν· φοβήθητι, ἐξελθε καὶ ὑπαναχώρησον
ἀπὸ τοῦ πλάσματος τούτου καὶ μὴ ὑποστρέψῃς μηδὲ ὑποκρυβῆς ἐν
αὐτῷ, μηδὲ συναντήσης αὐτῷ ἢ ἐνεργήσης, μὴ ἐν νυκτί, μὴ ἐν ἡμέρᾳ
ἢ ὥρᾳ ἢ ἐν μεσημβρίᾳ· ἀλλ' ἀπελθε εἰς τὸν ἴδιον τάρταρον ἕως τῆς
ἡτοιμασμένης μεγάλης ἡμέρας τῆς κρίσεως. Φοβήθητι τὸν Θεὸν τὸν
20 καθήμενον ἐπὶ τῶν Χερουβίμ καὶ ἐπιβλέποντα

Κολοσ. β 15
Λουκ. κγ 45
Ματθ. κς 51, 52

Ἐβρ. β 14

Ἐξοδ. ις 25,
Γενσ. β 9

Γεν. γ 24
Ματθ. ιδ 25
καὶ ἀλ.
Ματθ. η 26
Ψαλμ. ης 5

3 Παιδων 31

Ἄ Ο Γ ἐν συνεσίᾳ καὶ ἀνευ τῆς ἐπιγραφῆς Ἀφορκ. Α'. Ὁ Μ εἶτα στρέφεται πρὸς
δυσμὰς λέγων Ἐπιτιμᾶ σοι 2 καθελῆ Ι 3 ἐξελεῖται Ι L M ἐξελῆται K τὰς ἀντι-
κειμένας ἐθριαμβ. δυνάμεις M 4 καὶ τῆς γῆς σαλευομένης B H Q O 5 μνημάτων
ἁγίων ἀνοιγ. M σωματῶν ἀνισταμ. ἁγίων K Ψ 6 σωμα. ἀνιστάμ. ὃς O ἀνοιγομένων ὃς
ἔλυσε K M ἔλυσε θάνατον καὶ O ἔλυσε τῷ θανάτῳ Ι 8, 9 ὀρκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ
τοῦ ζῶντος τοῦ δεῖξαντος τὰ χερουβίμ Γ Ψ O Ὅρκίζω σε κατὰ τοῦ σωτηρίου πάθους
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ κατὰ τοῦ δεῖξαντος Δ τοῦ Θεοῦ τοῦ τάζαντος M 11 φρουρεῖν
αὐτὸν B φρουρεῖν αὐτῷ Ι K καὶ ἀναχώρησον πνεῦμα ἀκάθαρτον B 12 περιπα-
τοῦντος ἐπὶ τὰ νῶτα Ψ περιπατήσαντος ἐπὶ ξηρᾶς Ι περιπατ. ἐπὶ τὰ νῶτα τῆς θαλ. ὡς
ἐπὶ ξηρᾶς K Ψ 13 ὃς τῷ βλέμματι ξηραίνει K M Ψ 14 οὗ τὸ βλέμματι ξηραίνει Γ
καὶ τῇ ἀπειλῇ K Ψ ἢ ἀπειλῇ αὐτοῦ Α 15 ἐπιτάσσει σοι, διάβολε δι' ἡμῶν K δι' ἡμῶν
τῶν ἀχρεῶν αὐτοῦ δούλων Γ ἔξελθε καὶ ἀναχώρησον M φοβήθ. καὶ ἐξελθε καὶ ἀναχ.
Δ ἔξελθε, ἀναχώρησον ἀπὸ τοῦ πλάσμα τούτου Ι 16 ἀπὸ τοῦ πλάσμα τοῦτο K ἀπὸ τῶν
πλασμάτων τούτων B Γ Δ H ὑποκρυβῆς εἰς αὐτὸ Ι K εἰς αὐτὸν M εἰς αὐτὸ Q O Λ Ψ
εἰς αὐτοὺς B Γ Δ H L 17 συναντήσης τούτου O συναντήσης τῶν αὐτῶν B Γ Δ H Ι
K K L M Ψ ἢ ἐνεργήσας ἢ ἐραγῆς Δ ἢ ἐραγῆς μὴ ἐν νυκτί B Γ Δ H Ι K K Δ L Q
Ψ O μὴδὲ ἐν νυκτί L μὴ ἐν νυκτί ἢ ἐν ἡμέρᾳ ἢ ὥρᾳ B Γ Ψ μὴ ἐν ἡμέρᾳ ἀλλὰ ἀπελθε
L 18 ὥρᾳ ἐν μεσημβρίᾳ B ἢ μεσημβρίᾳ Γ Α M Ψ 19 ἡτοιμασμ. ἡμέρας τῆς κρί-
σεως M 20 καθήμενον ἐπὶ θρόνου Χερουβίμ B Γ Δ K L Ψ ἐπὶ θρόνου χερουβικῷ
Ι M ἐπὶ θρόνον δόξης καὶ ἐπιβλέποντα K 21 ἀβύσσους, ὃν τρέμει ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ,

1 ἄ β ὄ σ σ ο υ ς ᾽ ὄν τρέμουσιν ἄγγελοι, ἀρχάγγελοι, θρόνοι, κυ- *Α' Πστ. Κολοσ. σ*
 ριότῃτες, ἀρχαί, ἐξουσίαι, δυνάμεις, τὰ πολυόμ-
 ματα Χερουβὶμ καὶ τὰ ἐξαπτέρυγα Σεραφίμ ᾽ ὄν τρέμει ὁ οὐρανός *Ψαλμ. 104*
 καὶ ἡ γῆ, ἡ θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. "Ἐξ-
 5 ελθε καὶ ἀναχώρησον ἀπὸ τοῦ σφραγισθέντος νεολέκτου στρατιώ- *Ψαλμ. 104*
 του Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν κατ' ἐκείνου γὰρ σε ὀρκίζω, τοῦ πε-
 ριπατοῦντος ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων, τοῦ ποιούν-
 τος τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς
 λειτουργοὺς αὐτοῦ πῦρ φλέγον. "Ἐξελθε καὶ ἀναχώ-
 10 ρησον ἀπὸ τοῦ πλάσματος τούτου σὺν πάσῃ τῇ δυνάμει καὶ τοῖς ἀγ-
 γέλοις σου. "Ὅτι δεδόξασται τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
 τοῦ ἁγίου Πνεύματος νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
 Ἄμην.

Β Ἀφορισμοὶς Β'

15

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν **Μ Ο Π ε**

'Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ φοβερὸς καὶ ἐνδοξος, ὁ ἐπὶ *Ἦσ. 8 Δευτερ. Ψαλμ. 104 Ἰουδιθ*
 πᾶσι τοῖς ἔργοις καὶ τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ ἀκατάληπτος καὶ ἀνεξιχνίαστος
 ὑπάρχων ᾽ αὐτὸς ὁ προορίσας σοι, διάβολε, τῆς αἰωνίου κολάσεως
 τὴν τιμωρίαν, δι' ἡμῶν τῶν ἀχρεῶν αὐτοῦ δούλων κελεύει σοι καὶ
 20 πάσῃ τῇ συνεργῷ σου δυνάμει ἀποστήναι ἀπὸ τοῦ νεωστὶ σφραγι-
 σθέντος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
 τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ὅρκίζω σε οὖν παμπόνηρον καὶ
 ἀκάθαρτον καὶ μιαρὸν καὶ ἐβδελυγμένον καὶ ἀλλότριον πνεῦμα, κατὰ
 τῆς δυνάμεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ πᾶσαν ἐξουσίαν ἔχοντος
 25 ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, τοῦ εἰπόντος τῷ κωφῷ καὶ ἀλάλῳ
 δαίμονι, "Ἐξελθε ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου καὶ μηκέτι εἰσε-
 ἔλθῃς εἰς αὐτόν. Ἀναχώρησον, γνώρισον τὴν σὴν ματαίαν δύ-

ἡ θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ ᾽ ὄν τρέμονσι ἄγγελοι **Κ Ψ** 1 ἄγγελοι, θρόνοι **Η** ἄγ-
 γελοι καὶ ἀρχάγγελοι **Ψ** 2 ἀρχαί καὶ ἐξουσίαι **Ψ** δυνάμεις καὶ τὰ πολυόμ. **Β Γ Δ Κ Κ**
Λ Α 3 Χερουβὶμ, ὄν τρέμει **Γ Δ Ι Κ Λ**, Σεραφίμ ἔξελθε **Κ Ψ** τρέμουσιν οἱ οὐρα-
 νοὶ **Α** 4 γῆ, θάλασσα **Η Ο** καὶ ἡ θάλασσα **Β Δ Κ Λ Μ** 5 σφραγισθέντων νεο-
 λέκτων στρατιωτῶν **Β Γ Δ Η Ι Λ**, σφραγισθέντων στρατ. **Κ** 7 τοῦ περιπατήσαντος
 ἐπὶ πτερόγων **Ι Μ Ψ** ἀνέμων καὶ ποιούντος **Κ** 9 πυρὸς φλόγα **Κ Δ** ἀναχώρησον ἀπὸ
 τὸ πλάσμα τοῦτο **Ι Κ** ἀπὸ τῶν πλασμάτων τούτων **Β Γ Δ Η Ι**, 11 καὶ τοῖς ἀγγέλοις
 αὐτοῦ **Ι** Ἐκφών. "Ὅτι **Δ Η Α** δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομα
 τοῦ **Α Μ**

17 ἰσχύϊ ἀκατάληπτος **Κ** ἰσχύϊ σου ἀκατάληπτος **Ψ** ἀκατάληπτος αὐτὸς ὁ προορίσας **Μ**
 18 προορίσας σε **Κ Μ Ψ** 19 τῶν ἀχρεῶν δούλων αὐτοῦ **Γ** τῶν ἀχρεῶν δούλων κελεύει **Ο**
 20 ἀπὸ τῶν νεωστὶ σφραγισθέντων **Β Γ Δ Η Κ Λ**, ἀπὸ τῶν νεοσφραγισθέντων **Ι** 21 ἐπὶ
 τῷ ὀνόματι τοῦ **Α** τοῦ ἀληθινοῦ ἡμῶν Θεοῦ **Λ**, 22 παμπόνηρον καὶ μιαρὸν **Μ** 26 ἀλάλῳ
 πνεύματι **Ψ** 27 ἀναχώρησον, φοβήθητι, γνώρισον **Μ** ἀναχώρησον τὴν σὴν ματαίαν **Γ**

1 ναμιν, τὴν μηδὲ χοίρων ἐξουσίαν ἔχουσιν. Ὑπομνήσθητι *Προβλ. Ματθ. η 30-32, Μαρκ. ε 11-13*
 τοῦ ἐπιτάξαντός σοι κατὰ τὴν σὴνα ἴτησιν εἰς τὴν ἀγέ-
 λην τῶν χοίρων εἰσελεῖν. Φοβήθητι τὸν Θεόν, οὐ γὰρ προ-
 στάγματι ἢ γῆ καθ' ὑδάτων ἐστήρικται· τὸν κτίσαντα *Ψαλμ. ρλε 6*
 5 τὸν οὐρανὸν καὶ στήσαντα τὰ ὄρη σταθμῶ καὶ τὰς *Γενεσ. ιδ 19*
 νάπας ζυγῶ καὶ θέντα ἄμμον θαλάσσης ὄριον, καὶ ἐν *-Ἦσ. μ 12*
 ὕδατι σφοδρῶ τρίβον ἀσφαλῆ· τὸν ἀπτόμενον *-Ἰερμ. ε 22*
 τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται· τὸν ἀναβαλλόμενον *Ἦσ. μυ 16,*
 φῶς ὡς ἱμάτιον· τὸν ἐκτείνοντα τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ *Σοφ. Σολ. ιδ 3*
 10 δέρριν· τὸν στεγάζοντα ἐν ὕδασι τὰ ὑπερφᾶ αὐτοῦ· *Ψαλμ. ογ 32, 2,*
 τὸν θεμελιόθιντα τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐ- *3, 5*
 τῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· τὸν *Ἀμώς ε 8, θ 6*
 προσκαλούμενον τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης καὶ ἐκ-
 χέοντα αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. Ἔξελθε *Ἀββακούμ β*
 15 καὶ ἀναχώρησον ἀπὸ τοῦ πρὸς τὸ ἅγιον φῶτισμα εὐτρεπιζομένου. *3, Ἔβρ. ι 37*
 Ὅρκίζω σε κατὰ τοῦ σωτηριώδους πάθους τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ *Γενσ ιη 25,*
 Χριστοῦ καὶ τοῦ τιμίου αὐτοῦ σώματος καὶ αἵματος καὶ κατὰ τῆς *Ψαλμ πα 8*
 ἐλεύσεως αὐτοῦ τῆς φοβερᾶς. Ἦξει γὰρ καὶ οὐ χρονιεῖ, κρι- *Ματθ. ε 22,*
 20 νων πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ σὲ καὶ τὴν συνεργόν σου δύναμιν *Μαρκ. θ 47*
 κολάσει εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός, παραδούς εἰς τὸ σκό- *Ματθ. η 12*
 τος τὸ ἐξώτερον, ὅπου ὁ σκώληξ ὁ ἀκοίμητος καὶ τὸ *καὶ ἀλλ.*
 πῦρ οὐ σβέννυται. Ὅτι τὸ κράτος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν *Ἦσ. ες 24*
 σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶ- *Μαρκ. θ 48*
 νας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

1 Ἐπιμνήσθητι τοῦ ἐπιτάξαντός σοι **M** 2 τοῦ ἐπιτάξαντός σοι εἰς τὴν ἀγέλην **I** τὴν
 μηδὲ κατὰ χοίρων **Δ Ψ** 5 στήσαντα ὄρη **I** 6 νάμμον θαλάσσης **B** θέντα ἄμμον θαλάσ-
 σης **Γ** ἄμμον θαλάσσης **Δ I A Ψ** 8 ἀναβαλλ. τὸ φῶς **K M** φῶς ὡσπερ ἱμάτιον **Γ**
 9 τὸν ἐκτείνοντα **Γ** 12 τὰ ὑπερφᾶ αὐτοῦ οὐ κλιθήσεται **Q** τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς τὸν
 προσκαλούμενον **M** 15 ἀναχώρησον ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου **M** ἀπὸ τῶν πρὸς τὸ ἅγ. φῶς.
 εὐτρεπιζομένων **B Δ H I K L** 17 καὶ κατὰ τοῦ τιμίου **Γ Δ K L, M Ψ** τιμίου σώ-
 ματος καὶ αἵματος **L** σώματος καὶ κατὰ τῆς ἐλεύσεως **M** καὶ ζωοποιῶ αὐτοῦ αἵματος **Γ**
 18 Ἦξει γὰρ ἐπὶ τῶν νεφελῶν, ἦξει καὶ οὐ **BΓ Δ I K K A Q L H M O** ἐπὶ τῶν
 νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ **K** κρίναι **M** 19 κρίνων ἐπὶ πᾶσαν **O** καὶ τῆ συνεργῶ σου δυ-
 νάμει κολάσαι **I** 20 παραδούς σε **A M** εἰς ἄσθρον εἰς σκότος τὸ ἐξώτερον **M** 22 Ἐκ-
 φώνησις **A** Ὅτι τὸ κράτος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν **Δ I** κράτος τοῦ Κυρ. ἡμῶν Ἰ. Χ. τοῦ Θεοῦ
 καὶ αὐτῷ πρέπει δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. **M** σὺν Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ
 ζωοποιῷ Πνεύματι **L** 23 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν **H**

Β Ἀφορισμοὺς Γ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν **Κ Ο ε**

- 1 Κύριε Σαβαώθ, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, οἰώμενος πα-
σαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν
δοῦλόν σου, ἐκζήτησον, ἐξερεύνησον καὶ ἀπέλασον ἀπ' αὐ-
τοῦ πάντα τὰ ἐνεργήματα τοῦ διαβόλου. Ἐπιτίμησον τοῖς
5 ἀκαθάρτοις πνεύμασι καὶ δίωξον αὐτὰ καὶ καθάρισον τὸ
ἔργον τῶν χειρῶν σου, καὶ τῆ ὀξείᾳ σου χρησάμενος ἐνεργείᾳ
σύντριψον τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐν
τάχει, καὶ δὸς αὐτῷ νίκας κατ' αὐτοῦ καὶ τῶν ἀκαθάρτων
αὐτοῦ πνευμάτων ὅπως τοῦ παρὰ σοῦ ἐλέους τυγχάνων κατα-
10 ξιωθῆ τῶν ἀθανάτων καὶ ἐπουρανίων σου μυστηρίων καὶ δόξαν σοὶ
ἀναπέμψῃ τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Β Εὐχὴ μετὰ τὸ ποιῆσαι κατηγούμενον
πρὸς τὸ προσώραν βαπτίζειν.

15

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν **Ψ Ξ Ο**

Ὁ ὦν, δέσποτα Κύριε, ὁ ποιήσας τὸν ἄνθρωπον *Ἰερουσ.*

Οἱ **Ξ Π** παραθέτουσι μόνον τὰς πρώτας γραμμὰς, μεθ' ἧς παραπέμπουσι
«Ζήτηε εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἀκολουθίας». Ὁ **Ο** μετὰ τὸν ἀφορισμὸν τοῦτον ση-
μειοῖ: «Χρὴ δὲ γινώσκειν, ὅτι εἰπέρ ἐστιν ἀφορῶν εἰς θάνατον καὶ ἐν βίᾳ τινὶ
ὁ μέλλων βαπτισθῆναι, μετὰ τὸν ἱερέα ποιῆσαι τὴν ἔναρξιν ἀρχεται τὴν προ-
κειμένην εὐχὴν καταλείψας τὰς ὀπισθεν. Εἰ δὲ μὴ οὕτως, μετ' ἐκείνων καὶ
ταύτας «εὐχὴ μετὰ τὸ ποιῆσαι...» Ὁ **Μ** ἐπιγράφει «ἀφορισμὸς δ' Ἐστρέφεται
ἀνατολὰς λέγων...» *Γενου. 27, Σοφ. 10μ. β*

1 Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν Σαβαώθ **Μ** 2 ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς κατη-
γούμενους **Γ** 3 ἐπὶ τοὺς δούλους σου, ἐκζήτησον **Β Δ Η Ι Κ Λ**, τὸν δούλον σου τόνδε **Μ Ψ**
ἐκζήτησον νὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου **Γ Ι** 4 ἀπέλασον ἀπ' αὐτῶν **Β Γ Δ Ι Κ Η Λ**
5 ἐπιτίμησον τοῖς πονηροῖς καὶ ἀκαθ. **Β Κ Ψ** 6 καθάρισον τὰ ἔργα **Β Κ Λ**, ὀξείᾳ
σου *συνεργείᾳ χρησάμενος* **Ι** ὀξείᾳ ἐνεργείᾳ χρησάμενος **Μ** ὀξείᾳ χρησ. ἐνεργείᾳ **Ψ** 7 σύν-
τριψον ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν ἐν τάχει καὶ δὸς **Γ Β Η Δ Κ Λ**, 8 καὶ δὸς αὐτοῖς **Β**
καὶ κατὰ τῶν ἀκαθάρτων **Ψ** 9 καὶ τῶν ἀκαθάρτων πνευμάτων **Β Μ** ἐλέους τυ-
χῶν καταξιοθῆ **Μ** ὅπως τοῦ παρὰ σοῦ ἐλέους τυχόντες καταξιοθῶσι **Ι Κ** τυγχάνοντες
καταξιοθῶσι **Β Δ Η Λ**, 10 καταξιοθῶσι τῶν ἀχράντων **Ι** καταξιοθῆ τῶν ἐπουρανίων
καὶ ἀθανάτων σου **Δ** ἐπουρανίων μυστηρίων **Μ Ψ** 11 καὶ δόξαν σοὶ ἀναπέμψουσι **Β** καὶ
δόξαν σοὶ ἀναπέμψουσι **Γ** καὶ δόξαν ἀναπέμψουσι τῷ Πατρὶ **Δ Η Ι Κ** καὶ δόξαν ἀνα-
πέμψῃ **Κ Ο** δόξαν σοὶ ἀναπέμψουσι **Λ**, ἀναπέμψουσι τῷ Πατρὶ **Μ** οὐ τῷ Πατρὶ **Ι**

13 Εὐχὴ μετὰ τὸ ποιῆσαι κατηγούμενον τὸν πρὸς ὄραν βαπτιζόμενον **Δ Η Ι Κ Ο** ἢ
Εὐχὴ εἰς τὸν πρὸς ὄραν βαπτιζόμενον **Ξ Ψ** Εὐχὴ εἰς τὸ ποιῆσαι κατηγούμενον εἰς τὸν
πρὸς... **Λ** Ἀφορισμὸς μετὰ τὸ ποιῆσαι κατηγ. πρὸς τὸν πρὸς... **Γ** Ἀφορισμὸς **Δ**, ἔστι
δὲ καὶ εὐχὴ μετὰ τὸ ποιῆσαι κατηγ. εἰς τὸν πρὸς ὄραν **Λ**

16 Κύριε Σαβαώθ, ὁ ὦν **Γ**

1 κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν καὶ δοὺς αὐτῷ ἐξ οὐ- *Σοφ. Σολ. ις 13*
 σίαν ζωῆς αἰωνίου· εἶτα ἐκπεσόντα διὰ τῆς ἀμαρτίας μὴ παρι-
 δών, ἀλλ' οἰκονομήσας διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ σου
 τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου· Αὐτὸς καὶ τὸ πλάσμα σου τοῦτο λυτρω-
 5 σάμενος ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ πρόσδεξαι εἰς τὴν *Δευτερ. ιγ 5*
 βασιλείαν σου τὴν ἐπουράνιον. Διάνοιξον αὐτοῦ *Β' Τιμοθ. δ 18*
 τοὺς ἐφθαλμοὺς τῆς διανοίας εἰς τὸ ἀυγάσαι ἐν *Λουκ. κδ 45.*
 αὐτῷ τὸν φωτισμόν τοῦ εὐαγγελίου σου. Σύζευξον τῇ *Πράξ. ις 14,*
 ζωῇ αὐτοῦ ἄγγελον φωτεινόν, ρυόμενον αὐτὸν ἀπὸ πάσης ἐπιβου- *Ἐφσο. α 8*
 10 λῆς τοῦ ἀντικειμένου, ἀπὸ συναντήματος πονηροῦ, ἀπὸ δαιμό- *Β' Κορινθ. δ 4*
 νίου μεσημβρινοῦ, ἀπὸ φαντασμάτων πονηρῶν. *Ψαλμ. η 6*

Γ Δ Η Ι Κ Ξ Λ Ο Καὶ ἐμφυσᾷ αὐτῷ τρίτον καὶ σφραγίζει τὸ μέτωπον
 αὐτοῦ καὶ τὸ στόμα καὶ τὸ στήθος καὶ λέγει

15 Ἐξέλασον ἀπ' αὐτοῦ πᾶν πονηρὸν καὶ ἀκάθαρτον *Πράξ. ιθ 15,*
 πνεῦμα, κεκρυμμένον καὶ ἐμφωλεῖον αὐτοῦ τῇ καρδίᾳ (Καὶ λέγει *Ματθ. ιβ 43*
 τοῦτο ἐκ γ'). Πνεῦμα πλάνης, πνεῦμα πονηρίας, πνεῦμα εἰδω- *καὶ ἄλλ.*
Α' Ἰωαν. δ 6

Ἄς ἐπιτάσσει τὴν εὐχὴν ταύτην μετὰ τὸ Ἐξέλασον, καὶ μετὰ τὸ Πνεῦμα
 πλάνης. Ὁ Ξ «Εἰσφέρεται ἐν τῷ ναῷ καὶ ἄρχεται ὁ ἱερεὺς αὐτῆς τῆς εὐχῆς.
 Ὁ Π ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Τάξις εἰς τὸ ἀποτάξαι παῖδα. Προσφέρει αὐτὸν ὁ
 ἀνάδοχος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐμφυσᾷ ὁ ἱερεὺς Γ' καὶ σφραγίζει τὸ μέτωπον
 αὐτοῦ εἰς τὸ στόμα καὶ τὸ στήθος. Εἶτα λέγει «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν Ἐξέ-
 λασον ἀπ' αὐτοῦ... Ὡσαύτως καὶ ὁ εὐθὺς μετὰ τὴν φράσιν «...πονηρῶν» τὴν
 ἐπιγραφὴν «Τάξις εἰς τὸ ἀποτάξαι παιδίον μετὰ τὸ κατηχησαί. Ἐμφυσᾷ ἐκ
 Γ' καὶ λέγει Ἐξέλασον...»

Ἄς εὐθὺς μετὰ τὸ «...φαντασμάτων πονηρῶν» προσθέτει: «Καὶ εἰσφέρει
 τὸν κατηχοῦμενον καὶ σφραγίζει τρίτον καὶ ἄρχεται τῆς εὐχῆς ἀπὸ τοῦ Συν-
 τριβήτωσαν ὑπὸ τὴν σημείωσιν τοῦ τύπου ἕως πληρώσεως εὐχῆς καὶ τῆς ἐτέ-
 ρας εὐχῆς τῆς χρίσεως τοῦ ἁγίου ἐλαίου. Εἶτα χύνει τὴν κανδύλαν ἐπάνω τοῦ
 παιδὸς καὶ χρεῖε αὐτὸ τὸ ἅγιον μύρον καὶ ἀπολύει. Τάξις εἰς τὸ ἀποτάξαι
 παῖδα μετὰ τὸ κατηχησαί. Προσφέρει αὐτὸ ὁ ἀνάδοχος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ
 ἐμφυσᾷ ὁ ἱερεὺς τρίτον καὶ σφραγίζει τὸ μέτωπον αὐτοῦ καὶ τὸ στόμα καὶ τὸ
 στήθος. Εἶτα λέγει Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν Ἐξέλασον ἀπ' αὐτοῦ...»

Ἄς Ψ σβ «Δεῖ γινώσκειν ὅτι πρὸς ἀνατολὰς βλέπων ὁ ἱερεὺς ἐμφυσᾷ εἰς

2 ζωῆς αἰδίου Γ Δ Η Ι Κ Λ Ο Μ Ο καὶ αὐτῷ ἐξουσίαν ζωῆς αἰδίου δωρησά-
 μνος Ψ ἔπειτα ἐκπεσόντα Ι ἐκπεσόντος Μ ἐκπεσόντα διὰ τῆς παρακοῆς καὶ διὰ τῆς
 Ψ 3 τοῦ Χριστοῦ τὴν σωτηρίαν Γ αὐτὸς τὸ πλάσμα σου Γ 4 τὸ πλάσμα τοῦτο Δ
 6 διάνοιξον αὐτῶν Ι, 7 εἰς τὸ ἐναυγάσαι αὐτὸν τὸν φωτισμόν Γ εἰς τὸ ἐναυγάσαι αὐτῷ
 Β Ι Κ Κ Α Μ Ψ 8 ἀυγάσαι αὐτῷ Δ τοῦ ἁγίου σου εὐαγγελίου Μ τοῦ εὐαγγελίου.
 Σύζευξον Δ Σύζευξον αὐτοῦ τῇ ζωῇ Β Γ Δ Λ Μ 9 αὐτοῦ τὴν ζωὴν Ι Κ ρυόμενος
 ἀπὸ πάσης Κ πάσης βουλῆς τοῦ ἀντικ. Γ φαντάσματος πονηροῦ Γ Κ Μ Ψ πονηροῦ
 ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου Ι,

17 πνεῦμα πλάνης, πνεῦμα εἰδωλοῦ. Ι, πλάνης, πνεῦμα πορνείας καὶ πονηρίας Κ

λολατρείας και πάσης πλεονεξίας· πνεῦμα ψεύδους και πάσης ^{Ματθ. κ} ^{Ἐφσο. σ} ^{Β' Κορ.} ^{Ματθ. κ} ^{Α Πστ.} ^{Α' Θεο.} ^{Α' Θεο.} ^{Ἰακωβ}
 ἀκαθαρσίας, τῆς ἐνεργουμένης κατὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ διαβόλου. Καὶ ποιήσον αὐτὸν πρόβατον λογικὸν τῆς ἀγίας ποιμνης τοῦ Χριστοῦ, μέλος τίμιον τῆς ἐκκλησίας σου, σκευὸς ἡγιασμένον, υἷὸν φωτὸς και κληρονόμον τῆς βασιλείας σου· ἵνα κατὰ τὰς ἐντολάς σου πολιτευσάμενος και φυλάξας τὴν σφραγίδα ἄθραυστον και διατηρήσας τὸν χιτῶνα ἀμόλυντον τύχη τῆς μακαριότητος τῶν ἁγίων ἐν τῇ βασιλείᾳ σου
Δ Η Ἐκφώνησις

Χάριτι και οἰκτιρμοῖς και φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ και ἀγαθῷ και ζωοποιῷ σου Πνεύματι νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Γ Δ Ι Η Λ Δ Ο Μ Ο Καὶ μετὰ τὸ Ἄμην ἀποδουμένου και ὑπολυομένου τοῦ βαπτιζομένου, εἰ μέγας ἐστὶ στρέφει αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἐπὶ δυσμὰς ἄνω τὰς χειρὰς ἔχοντα και λέγει ἐκ γ' (περίπου τὰ αὐτὰ και οἱ **Ψ Ε Κ Κ ε Λ Δ**) **Ι** Ὁ λέγω, και ὑμεῖς λέγετε, **Ο** «Ἄπερ μέλλω σοι ἐρωτᾶν νουνεχῶς μοι ἀπόκριναι.

τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τρίτον και σφραγίζει αὐτὸν τρίτον ἀπὸ τοῦ μετώπου ἕως τοῦ στήθους λέγων...»

Ὁ **Κ** «Και στραφεὶς ἔμφυσᾷ εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τρίτον ἀπὸ τοῦ μετώπου ἕως τοῦ στήθους λέγων».

Ὁ **Δ** προσθέτει «..και λέγει τρίτον Ἐξέλασον...», Μετὰ τὸ «Ἐξέλασον...τῇ καρδίᾳ» προσθέτει τὸ **Γ'** (ἦτοι λέγεται ἐκ τρίτου) και ὁ **Μ**, ὁ **Κ** ὑπὸ δευτέρας χειρὸς. Παραλείπουσι τὸ ἐν τῷ ἐντύπῳ ὑπάρχον και ἐκ τρίτου οἱ **Β Γ Η Ι Κ Ο Λ Ψ Ο**.

Ἐν τῷ **Μ** εὐθὺς μετὰ τὸ «..τῆς μακαριότητος τῶν ἐκλεκτῶν σου ἐν τῇ βασιλείᾳ σου» ἐπακολουθεῖ ἡ εὐχὴ «Ὁ ὦν, δέσποτα Κύριε...» και μετὰ τὴν τελευταίαν φράσιν τῆς εὐχῆς ταύτης «...φαντάσματος πονηροῦ» ἐπακολουθεῖ εὐθὺς ἡ ἐκφώνησις Χάριτι...

Ἐν τοῖς **Ο** εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκφώνησιν «Ταῦτας τὰς ε' εὐχὰς ποιεῖ ὁ ἱερεὺς τοῖς βαπτιζομένοις ὀκτάκις ἢ δεκάκις».

Ὁ **ε** εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκφώνησιν «Εἶτα στρέφει αὐτὸν πρὸς δυσμὰς και ἐρωτᾷ αὐτὸν λέγων Ἀποτάσῃ τῷ σατανᾷ;...»

Κατὰ τὸν ὑπ' ἀριθ. 996 εὐχολόγιον τοῦ Σινᾶ (XVI αἰῶ. D 797) «ταῦτας τὰς ε' εὐχὰς ποιεῖ ὁ ἱερεὺς ὀκτάκις.» Καὶ ἔπειτα ἡ ἀπόταξις. Κατὰ δὲ τὸν ὑπ' ἀριθ. 343 τοῦ Κουτλουμουσίου (Δ 949)) «ὀκτάκις ἢ δεκάκις».

1 πλεονεξίας, πνεῦμα πονηρίας, πνεῦμα ψεύδους και πάσης ραδιουργίας τῆς ἐνεργοῦσης Ι Μετὰ τὸ «κατὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ διαβόλου» ἐν τῷ περιθωρίῳ ὑπὸ δευτέρας χειρὸς Γ' ἐν τῷ Λ 3 Καὶ ποιήσον αὐτὸν τῆς ἀγίας ποιμνης τοῦ Χριστοῦ σου σκευὸς Ι Καὶ ποιήσον πρόβατον Η 4 τοῦ Χριστοῦ σου Β ποιμνης τοῦ Χριστοῦ σου. σκευὸς ἡγιασμένον Κ 5 υἷὸν φωτὸς και ἡμέρας Μ 6 κατὰ τὰς ἐντολάς σου πολιτευόμενος Δ

8 μακαριότητος τῶν ἐκλεκτῶν σου ἐν τῇ βασιλείᾳ σου Β Γ Κ Κ Μ Α τύχη τῆς μακαρίας ζωῆς τῶν ἐκλεκτῶν σου ἐν τῇ βασιλείᾳ σου Ψ τῶν ἁγίων σου Δ Η Λ Ο.

Ο Π ε (α) Ἀποτάσση τῷ Σατανᾶ;

Β Γ Δ Η Λ Κ Ψ δ Ἀποτάσσομαι τῷ Σατανᾶ καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ καὶ πάσῃ τῇ λατρείᾳ αὐτοῦ καὶ πᾶσι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ καὶ πάσῃ τῇ πομπῇ αὐτοῦ.

Γ Δ Η Δ Ξ Ο Ω Π Σ ᾠ ᾠ ε Καὶ ἀποκρίνεται ὁ κατηχούμενος ἢ ὁ ἀνάδοχος αὐτοῦ πρὸς ἕκαστον τούτων, ἐὰν ᾗ παιδίον ἢ βάρβαρος ἐκ τρίτου τὸ ἀποτάσσομαι.

Ο Π ε (α) Ἀποτάσσομαι τῷ Σατανᾶ.

Καὶ αὐθις ὁ ἱερεὺς ἐρωτᾷ αὐτόν :

Καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ;

Καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Καὶ πάσῃ τῇ λατρείᾳ αὐτοῦ;

Καὶ πάσῃ τῇ λατρείᾳ αὐτοῦ.

Καὶ αὐθις :

Καὶ πᾶσι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ;

Καὶ ἀποκρίνεται :

Καὶ πᾶσι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ.

Καὶ πάλιν :

Καὶ πάσῃ τῇ πομπῇ αὐτοῦ;

Καὶ ἀποκρίνεται :

Καὶ πάσῃ τῇ πομπῇ αὐτοῦ.

Οἱ **Ξ ε** «Ἀποτάσσομαι τὸν σατανᾶν : Ἀποτάσσομαι. Καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ἀποτάσσομαι. Καὶ πάσῃ τῇ λατρείᾳ αὐτοῦ. Ἀποτάσσομαι. Καὶ πάσῃ τῇ πομπῇ αὐτοῦ. Ἀποτάσσομαι. Καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ἀποτάσσομαι. Καὶ ἀποκρίνεται ὁ κατηχούμενος...».

Ὁ **Β** Καὶ μετὰ τὸ Ἄμην ἀποδυομένου καὶ ὑπολουμένου τοῦ βαπτιζομένου ἀποστρέφει αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἐπὶ δυσμᾶς, ἄνω τὰς χεῖρας ἔχοντα, καὶ λέγει γ' Ἀποτάσσομαι...Καὶ ἀποκρίνεται ὁ βαπτιζόμενος ἢ ὁ ἀνάδοχος αὐτοῦ πρὸς ἕκαστον. Καὶ πάλιν ὁ ἱερεὺς ἐρωτᾷ Ἀπετάξασθε τῷ Σατανᾶ; Καὶ ἀποκρίνεται Ἀπεταξάμεθα. Καὶ λέγει ὁ ἱερεὺς Ἐμφυσήσατε αὐτῷ. Καὶ στρέφει αὐτὸν ἐπὶ ἀνατολάς, κάτω τὰς χεῖρας ἔχοντα καὶ λέγει αὐτῷ γ'. Καὶ συντάσσομαι τῷ Χριστῷ καὶ πιστεύω εἰς ἓνα Θεὸν πατέρα παντοκράτορα καὶ τὰ ἐξῆς. Καὶ ὅτε εἶπῃ γ' ὁ ἱερεὺς, πάλιν ἐρωτᾷ αὐτούς. Καὶ συνετάξασθε τῷ Χριστῷ; Καὶ ἀποκρίνονται Συνεταξάμεθα. Καὶ λέγει ὁ ἱερεὺς Προσκυνήσατε αὐτῷ. Καὶ ποιεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν ταύτην· Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ **Ι** Ἀποτάσσομαι τὸν σατανᾶν καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ καὶ πάσῃ τῇ πομπῇ αὐτοῦ καὶ πᾶσι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ καὶ πάσῃ τῇ λατρείᾳ αὐτοῦ. Ἡ σειρά κατὰ τὸν **Μ** «τῷ Σατανᾶ... τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ... τοῖς ἔργοις καὶ πάσῃ τῇ λατρείᾳ αὐτοῦ». Κατὰ τὸν **Ω** «τῷ σατανᾶ.. τοῖς ἔργοις... τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ καὶ πάσῃ τῇ πομπῇ αὐτοῦ». Κατὰ τὸν **Κ** «...σατανᾶ καὶ... ἔργοις...λατρείᾳ...πομπῇ αὐτοῦ». Κατὰ τὸν **Δ** «...σατανᾶ... ἔργοις... ἀγγέλοις... λατρείᾳ...πομπῇ αὐτοῦ». Οἱ **Η Λ** παραλείπουν τὸ πάσῃ πρὸ τοῦ λατρείᾳ.

Πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ κώδικες ἔχουσιν οὐχὶ κατ' ἐρώτησιν («Ἀποτάσση τῷ Σατανᾶ ; ...) ἀλλ' ὡς ἀνωτέρω.

Γ Δ Η Ι Μ Ξ Ο Ψ ᾱ ε Καὶ μετὰ τοῦτο· πάλιν λέγει ὁ ἱερεὺς :
 Ἄπετάξω τῷ Σατανᾶ ;

Καὶ ἀποκρίνεται ὁ κατηγούμενος ἢ ὁ ἀνάδοχος αὐτοῦ :
 Ἄπεταξάμην.

Καὶ ὅτε εἴπη τρίτον, λέγει ὁ ἱερεὺς :
 Ἐμπτυσον αὐτόν.

Καὶ τοῦτο ποιήσαντος ἰστᾶ αὐτὸν πάλιν κατὰ ἀνατολὰς κάτω
 τὰς χεῖρας ἔχοντα καὶ λέγει τρίτον :

Καὶ συντάσσομαι τῷ Χριστῷ. Καὶ πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν

Καὶ ἐξῆς μέχρι τέλους, ἀποκρινομένου καθ' ἕκαστον τοῦ κατηγουμένου ἢ

Ἄ Ο Κ «Τοῦτο λέγει Γ' πάντων λεγόντων αὐτό».

Ἄ Ο Δ «Καὶ ἀποκρίνεται...πρὸς ἓν ἕκαστον τῶν πέντε τούτων κεφαλαίων καὶ ἐρωτήσεων...»

Οἱ Γ Ι, Μ Ι δὲν ἔχουσι τὸ «ἐκ τρίτου» εἰς τὸ ἀποτάσσομαι.

Οἱ Κ Γ Λ, Ο Ψ Κ Λ Ι Δ Ο Η Σ, ἀντὶ τοῦ ἐμπτυσον αὐτὸν γράφουσι Ἐμφύσησον αὐτόν. ὡσαύτως καὶ ὁ Βησσαριανός. Ἐμφύσησον αὐτῷ Ο Η ε Σ, καὶ ὁ Βοδ-ληγός

Ἄ Ο σθ «Καὶ ἐμπτυσον αὐτῷ. Καὶ στραφεῖς ὁ ἱερεὺς πρὸς δυσμὰς ἐν τῷ ἀριστερῷ μέρει μετὰ τοῦ βαπτιζομένου, οἶον καὶ τοῦ ἀναδόχου, ἐμπτύουσι αὐτῷ ἄμα, οἶον τῷ σατανᾶ, κάτω βλέποντες ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ τοῦτο ποιοῦντες ἰστᾶ πάλιν αὐτὸν κατὰ ἀνατολὰς, δεδεμένον φόβῳ τὰς χεῖρας καὶ λέγοντα ἐκ τρίτου. Καὶ συντάσσομαι.

Ἄ Ο ε «...Καὶ ἐμπτύει τρίς. Καὶ στρέφει αὐτὸν κατὰ ἀνατολὰς λέγων Καὶ συντάσσει τῷ Χριστῷ ;»

Ἄ Ο Ψ «Καὶ ἀποκρίνεται αὐτῷ Ἄπεταξάμην τον.» Ἄ Ο Κ «..Ναί, ἀπεταξάμην».

Ἄ Ο Κ «Καὶ ἐρωτᾷ αὐτοῖς Γ' Ἄπεταξασθε τῷ...Λέγουσι Γ' Ἄπεταξάμεθα. Καὶ λέγει αὐτοῖς Ἐμφυσησατε αὐτῷ...Καὶ συντάσσομαι Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν αἰώνων...»

Οἱ Ξ ε «Καὶ ὅτε εἴπη τρίτον λέγει ὁ ἱερεὺς ἐμφυσησαι αὐτῷ. Καὶ μετὰ τὸ ἐμφυσησαι ἴσταται αὐτὸν πάλιν κατὰ ἀνατολὰς...»

Ἄ Ο Δ «...Καὶ ὅτε ἐρωτηθεῖς τρίς τοσαυτάκις ἀποτάξεται λέγει ὁ ἱερεὺς...»

Ἄ Ο Μ «Καὶ μετὰ τὸ ἐμπτύσαι στρέφεται πρὸς τὸν Χριστοῦ τύπον λέγων· Καὶ συντάσσομαι...».

Οἱ Ο Η ε «Καὶ μετὰ τὸ ἐμφυσησαι τρίτον ἰστᾶ αὐτὸν πάλιν κατὰ ἀνατολὰς...Καὶ λέγει ὁ ἱερεὺς. Καὶ σύνταξον τῷ Χριστῷ. Καὶ ἀποκρίνεται. Καὶ συντάσσομαι...»

Ἄ Ο ᾱ παραλείπει τὴν τε ἐμφύσησιν καὶ ἐμπτυσιν. Ἄ Ο ᾱ «..Λέγει ὁ ἱερεὺς πρὸς αὐτόν. Καὶ ἐμφύσησον καὶ ἐμπτυσον αὐτόν. Καὶ πύει ὁ ἀνάδοχος καὶ ἐμφυσησά πρὸς τὸ ἀριστερὸν μέρος αὐτοῦ ἐκ τρίτου...λέγει ὁ ἱερεὺς· Συντάσσει τῷ Χριστῷ. Ὁ βαπτιζόμενος λέγει Συντάσσομαι τῷ Χριστῷ. Ὁ ἱερεὺς λέγει Καὶ πιστεύεις αὐτῷ ; Ὁ βαπτιζόμενος Πιστεύω αὐτῷ ὡς βασιλεῖ καὶ Θεῷ. Εἶτα λέγει τὸ ἄγιον σύμβολον καὶ ταῦτα ἐκ τρίτου» Ἄ Ο Σ «Καὶ συντάσσομαι Χριστῷ καὶ Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν...καὶ βαπτίζομαι».

τοῦ ἀναδόχου, ὡς εἴρηται. Καὶ ὅτε πληρώσει τοῦτο Γ', ἐρωτᾷ ὁ ἱερεὺς τὸν βαπτιζόμενον :

Συνετάξω τῷ Χριστῷ ;

Καὶ ἀποκρίνεται :

Συνεταξάμην.

Καὶ ὅτε εἴπη τρίτον, λέγει :

Προσκύνησον αὐτῷ.

Καὶ οὕτως ἐπεύχεται λέγων :

Ἄ Δ ε Μ Ψ Ξ Ο Π Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

1 Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, προσκάλεσαι τὸν δοῦλόν *Ἰσρημ. α, 16*
σου (τὸν δε) πρὸς τὸ ἅγιόν σου φῶτισμα καὶ καταξίωσον αὐτὸν τῆς
μεγάλης ταύτης χάριτος τοῦ ἁγίου σου βαπτίσματος. Ἀπόδυσον
αὐτοῦ τὴν παλαιότητα καὶ ἀνακαίνισον αὐτὸν εἰς τὴν ζωὴν τὴν *Α' Ἰωαν. α 2*
καὶ ἄλλ.

Οἱ Ι Λ, Ο Δ Ο «ἐρωτᾷ ὁ ἱερεὺς τὸν βαπτιζόμενον πάλιν τρίτον». Ὁ Ψ «...ὁ δὲ
Συνεταξάμην τον» Οἱ Ι Δ Ο Μ Λ Κ Ψ Ο «Καὶ προσκύνησον...» Ὁ Μ «Πιστεύω
εἰς ἕνα Θεὸν ὄλο. Αὐτὰ ὄλα τὰ λέγει τρεῖς φορές. Πάλιν ἐπερωτᾷ ὁ ἱερεὺς τὸν
βαπτιζόμενον. Συνετάξω τῷ Χρ. Καὶ ἀπολογεῖται Συνεταξάμην. Καὶ ὅταν εἴπῃ
αὐτὰ ὁ λάτρης, λέγει πάλιν ὁ ἱερεὺς Καὶ προσκ. αὐτῷ. Καὶ αὐτοῦ προσκυνήσαν-
τος ὁ ἱερεὺς... Ὁ Δ «...παντοκράτορα καὶ τὰ ἐξῆς τῆς πίστεως καὶ ὁμολογίας
ἕως τέλους... Καὶ προσκυνήσαντος τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ βαπτιζομένου καὶ τοῦ
ἀναδόχου τὴν εἰκόνα τοῦ δεσπότη Χριστοῦ ἐπεύχεται ὁ ἱερεὺς... Οἱ Κ ἄ «Και
προσκύνησον αὐτῷ. Καὶ προσκυνεῖ ἕως τρίτου» Ὁ Κ «Καὶ λέγουσιν αὐτὸ
Γ' Καὶ ἐρωτᾷ αὐτοὺς Γ' λέγων Συνεταξασθε τῷ Χριστῷ Καὶ πάντων ἀποκρι-
ναμένων καὶ λεγόντων Γ' Συνεταξάμεθα, λέγει αὐτοῖς. Προσκυνήσατε αὐτῷ.
Καὶ πάντων προσκυνησάντων ἐπεύχεται ὁ ἱερεὺς... Ὁ ἄ «.. Καὶ προσκυνή-
σωμεν αὐτῷ. Καὶ λέγει Προσκυνῶ Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα
ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον, τὴν βασιλεύουσαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος». Ὁ σ, «...ἀχώ-
ριστον. Μετὰ δὲ τὸ προσκυνῆσαι...». Πάντες οἱ κώδικες παραλείπουσι τὴν ἐν τῷ
ἐντόπῳ ἐκφώνησιν Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ πάντας ἀνθρώπους θέλων σωθῆναι...

Οἱ Ο ἄ εὐθὺς μετὰ τὴν εὐχὴν : «Καὶ εὐθὺς λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὸ παιδίον ἐκ-
κλησιάζει αὐτὸ ψάλλον καὶ τροπάριον Χαίρε Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε
ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν... τὴν ἀνάστασιν. Καὶ λέγει τοῦτο τρίς. Καὶ τίθησι τὸ
παιδίον ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων θυρῶν καὶ ποιήσας ὁ ἀνάδοχος μετανοίας τρεῖς
αἶρει τὸ παιδίον».

Ὁ Π μετὰ τὸ Εὐδοκίᾳ «Ἀκολουθία καὶ εὐχὴ εἰς τοὺς πρὸς ὦραν βαπτι-
ζομένους. Εἰσφέρεται ἐν τῷ ναῷ καὶ ἄρχεται ὁ ἱερεὺς ταύτης τῆς εὐχῆς. Τοῦ
κ. δ. Ὁ ὦν δέσποτα, ὁ ποιήσας ...φαντασμάτων πονηρῶν, Καὶ εἰσφέρει τὴν
κανδήλαν καὶ σφραγίζει τρίτον καὶ ἐμφυσᾷ τρίτον. Καὶ ἄρχεται τῆς εὐχῆς τῆς
χρίσεως τοῦ ἁγίου ἐλαίου. Εἶτα χύνει τὴν κανδήλαν ἐπάνω τοῦ παιδίου καὶ

1 Δέσποτα ὁ Θεὸς προσκάλεσαι Η Ι Μ Ο Κ Δ Ο Κύριε ὁ Θεὸς προσκάλεσαι Λ
2 τοὺς δούλους σου τούτους Β πρὸς τὸ ἅγιον φῶτισμα καὶ Ο Δ 3 τῆς μεγά-
λης χάριτος Γ Λ καταξίωσον αὐτοὺς τῆς μεγάλης σου ταύτης Β τοῦ ἁγίου βαπτίσιμα-
τος Β Ἀπόδυσον αὐτοῦ τὴν παλαιότητα Δ Η Ι Κ Κ Δ Ο Λ Ψ Ο ἀπόδυσον αὐτῶν Β

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο τῆ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου Πνεύματος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου τοῦ Κ. δ.

Ἐπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι τοῖς ὕδασι τούτοις τὴν καθαρτικὴν τῆς ὕπερουσίου Τριάδος ἐνεργείαν τοῦ Κ. δ.

Ἐν κώδικι δημοσιευμένῳ ὑπὸ τοῦ Goar (σ. 295) καὶ μὴ κατονομαζομένῳ τὰ κατωτέρω εἰρηνικά :

Ἐν εἰρήνῃ. Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος. Ἐπὲρ τοῦ πατρὸς καὶ ἀρχιεπισκόπου. Ἐπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι. Ἐπὲρ τοῦ πάσας ἐν αὐτοῖς καταδύναται τὰς ἀνομίας τῶν μεθεξόντων τοῦ σωτηρίου λουτροῦ τοῦ Κ. δεηθῶμεν. Ἐπὲρ τοῦ τέκνα φωτὸς ἀναδειχθῆναι τοὺς ἐν αὐτοῖς βαπτιζομένους τοῦ Κ. δ. Ἐπὲρ τοῦ θείαν αὐτοὺς κατὰ τῶν ἀντιπάλων ἐνδύσασθαι δύναμιν τῷ ἔλαιῳ τῆς χρίσεως τοῦ Κ. δ. Ἐπὲρ τοῦ σκευὴ γενέσθαι αὐτοὺς ἡγιασμένα πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ θεοδότου μύρου τοῦ Κ. δ. Ἐπὲρ τοῦ ἀσφαλῆ καὶ βεβαίαν αὐτοὺς κατασχεῖν τῆς ἀποστολικῆς πίστεως ἐπίγνωσιν τοῦ Κ. δ. Ἐπὲρ τοῦ καταπλουτισθῆναι αὐτοὺς τῆς υἱοθεσίας τοῦ χαρίσματος τοῦ Κ. δ. Ἐπὲρ τοῦ ἀκατακρίτως μεταλαμβάνειν τῶν ἁγίων μυστηρίων τοῦ Κ. δ. Ἐπὲρ τοῦ κληρονόμους ἀναδειχθῆναι τῶν τοῖς δικαίωμασι βιοῦσιν ἐπηγγελμένων τοῦ Κ. δ. Ἐπὲρ τοῦ ρυσθῆναι.

Ἐπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου (ἔπὲρ τοῦ ἐπισκόπου ἡμῶν Ι) τοῦδε ἱερωσύνης, ἀντιλήψεως, διαμονῆς καὶ τοῦ ἔργου τῶν χειρῶν αὐτοῦ τοῦ Κ. δεηθῶμεν Η Ι

Ἐπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι... τοῦτο τῆ ἐπιφανείᾳ καὶ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ ἁγ. Πνεύμ. Ι

Ἐπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὰ ὕδατα ταῦτα τῆ δυν... Μ τῆ ἐπιφαν. καὶ ἐνεργ. καὶ δυνάμει. Κ

Ὁ Ξ μετὰ τὴν Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου..τὴν Ἐπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο τῆ ἐπιφοιτ. τοῦ παναγ. πνεύματος καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ...Ξ

Αἰτήσεις μὴ ἀπαντῶσαι εἰς τὸ ἔντυπον :

Ἐπὲρ τοῦ κατὰ πάσαν ἐν αὐτοῖς Λ

Ἐπὲρ τοῦ πάσαν ἐν αὐτοῖς τοῦ ψυχοκτόνου πολεμίου τὴν δύναμιν βυθισθῆναι τοῦ Κ. δ. Γ Μ Ξ Ἐπὲρ τοῦ πᾶσ. ψυχοφθόρου διαβόλου τὴν δύν. ἐν αὐτῷ βυθισθ. Κ

Ἐπὲρ τοῦ θείαν αὐτοῖς κατ' ἀντιπάλων ἐνδύσασθαι δύναμιν τῷ ἔλαιῳ τῆς χρίσεως... F Q K L Ἐπὲρ τοῦ θείαν ἐν αὐτοῖς κατὰ τῶν ἀντιπάλων ἐνδ. δύναμιν τοῦ Κ. δεηθ. Μ

Ἐπὲρ τοῦ ἀσφαλῆ καὶ βεβαίαν αὐτοὺς κατέχειν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀποστ. πίστεως... Q L

Ἐπὲρ τοῦ ἀκατακρίτως μεταλαμβάνειν αὐτοὺς τῶν ζωοποιῶν μυστηρ... Q

Ἐπὲρ τοῦ σκευὴ γενέσθαι αὐτὰ ἡγιασμένα πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ θεοδότου μυστηρίου τοῦ Κυρίου δεηθ. L Ξ τοῦ θείου σου μύρου τοῦ Κ. δ. Ξ

Ἐπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτοὺς ἡγιασμένα πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ θεοδότου μυστηρίου τούτου ἀκατακρίτως αὐτὸν μεταλαμβάνειν τῶν ζωοποιῶν μυστηρίων τοῦ Κ. δεηθ. Γ

Ἐπὲρ τοῦ σκευὴ γενέσθαι αὐτοῦ ἡγιασμένα πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ θεοδότου μυστηρίου.. Q

Ἐπὲρ τοῦ σκευὴ γενέσθαι αὐτοὺς ἡτοιμασμένα πρὸς ὑποδ. τοῦ θείου μυστηρίου Κ

Ἐπὲρ τοῦ ἀκατακρίτως (αὐτὸν Μ) μεταλαμβάνειν αὐτοὺς τῶν ζωοποιῶν μυστηρίων L Μ

Ἐπὲρ τοῦ γενέσθαι τέκνα Θεῶ ἡγιασμένα πρὸς ὑποδ. τοῦ Θείου μύρου τοῦ... Μ

Ἐπὲρ τοῦ σκευὸς γενέσθαι πρὸς ὑποδ. τοῦ θεοδότου μύρου Κ

Ἐπὲρ τοῦ περιπατήσαι αὐτοὺς ἀξιους τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθησαν.. Κ

Ἐπὲρ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως καὶ εὐσεβείας διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος τοῦ Κ. δ.

Ἐπὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο ἀποτρόπαιον πάσης ἐπιβουλῆς ὄρατων καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν τοῦ Κ. δ.

Ἐπὲρ τοῦ ἄξιον γενέσθαι τῆς ἀφθάρτου βασιλείας τὸν ἐν αὐτῷ βαπτιζόμενον τοῦ Κ. δ.

Ἐπὲρ τοῦ νῦν προσερχομένου τῷ ἁγίῳ φωτισματι καὶ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ τοῦ Κ. δ.

Ἐπὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτὸν υἱὸν φωτός καὶ κληρονόμον τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν τοῦ Κ, δ.

Ἐπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸν σύμφυτον καὶ κοινωὸν τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἀναστάσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν τοῦ Κ. δ.

Ἐπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι αὐτῷ τὴν στολὴν τοῦ βαπτίσματος καὶ τὸν ἀρραβῶνα τοῦ Πνεύματος ἄσπιλον καὶ ἀμώμητον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φεβερᾷ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν τοῦ Κ. δ.

Ἡ σειρά, καθ' ἣν φέρονται παρὰ τοῖς κώδιξιν ἐκάστοις τὰ εἰρηνικά.

Ἐν τῷ Γ «Ἐν εἰρήνῃ.. Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν. Ἐπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι. Ἐπὲρ τοῦ πᾶσαν ἐν αὐτοῖς τοῦ ψυχοκτόνου. Ἐπὲρ τοῦ θείαν αὐτοῖς κατ' ἀντιπάλων. Ἐπὲρ τοῦ τέκνα φωτός. Ἐπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτοῖς ἡγιασμένα. Ἐπὲρ τοῦ ρυσθῆναι. Τῆς Παναγίας».

Ἐν τῷ Δ «Ἐν εἰρήνῃ. Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν. Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης. Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου. Ἐπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκ. Ἐπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι. Ἐπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι. Ἐπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ ἐν δυνάμει. Ἐπὲρ τῶν νυνί...κτλ. (ὡς ἐν τῷ Η)»

Η «Ἐν εἰρήνῃ. Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν. Ἐπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου. Ἐπὲρ τοῦ

Ἐπὲρ τοῦ καταπλουτίσαι αὐτοῖς τὴν υἰοθεσίαν τοῦ χαρίσματος Κ

Ἐπὲρ τῶν νυνί προσερχομένων...καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κ. δ. Η Δ

Ἐπὲρ τοῦ νυνί προσερχομένου τῷ ἁγίῳ βαπτίσματι... Δ Ἐπὲρ τοῦ νυνί προσερ. Ψ

Ἐπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι τὴν χάριν τῆς ἀπολυτῆ... Ι

Ἐπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι...τὴν καθαρτικὴν εὐλογίαν τῆς Ἐπερου. Τριᾶδ. Κ

καθαρτικὴν τῆς ἁγίας Τριᾶδος ἐνεργεῖαν L Τριᾶδος δύναμιν M

Ἐπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι ἐν αὐτῷ. Κ

Ἐπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτῷ ἐξ ἁγίων ὑψωμάτων τὴν χάριν.. Δ Σ

Ἐπὲρ τοῦ τέκνα φωτός ἀναφανθῆναι τοὺς ἐν αὐτῷ βαπτιζομένους τούτους τοῦ Κ. δεηθ. Κ Γ Μ Ξ βαπτιζομένους τοῦ Κ. δεηθ. Γ Μ

Ἐπὲρ τοῦ τέκνον φωτός ἀναδειχθῆναι τὸν ἐν αὐτῷ βαπτίζ. Κ Ψ

Ἐπὲρ τοῦ προσδεχθῆναι ἡμῶν τὴν δέησιν ἐνώπιον τῆς δόξης Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν δεηθῶμεν Δ

Ἐπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ ἐν δυνάμει ἀφθαρσίας πηγῆν ζωῆς αἰωνίου τοῖς ἐν αὐτῷ βαπτίζομ. Δ

Ὁ Ξ μετὰ τὴν Ἐπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι...τὴν Ἐπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τοὺς ἐν αὐτῷ βαπτιζομένους τοῦ Κ. δεηθ. Ἐπὲρ τοῦ πᾶσαν ἐν ἑαυτοῦ τοῦ ψυχοκτόνου πολεμίου...Ἐπὲρ τοῦ τέκνα φωτός ἀναφανθῆναι...Ἐπὲρ τοῦ σκευῆ...Ἐπὲρ τοῦ ρυσθῆναι.

‘Υπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτῷ τὸ ὕδωρ τοῦτο λουτρὸν παλιγγενεσίας εἰς ἄφεισιν ἁμαρτιῶν καὶ ἔνδυμα ἀφθαρσίας τοῦ Κ. δ.

‘Υπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τοῦ Κ. δ.

‘Υπὲρ τοῦ ρυσθῆναι αὐτόν τε καὶ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως...

‘Αντιλαβοῦ, σῶσον...Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου...

‘Υπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτοῖς τὸ ὕδωρ...παλιγγενεσίας, ἄφεισις ἁμαρτιῶν καὶ... Η Δ Ψ ...παλιγγενεσίας, ἀφίσεως ἁμαρτιῶν καὶ... Δ

ἀγιασθῆναι. ‘Υπὲρ τῶν νυνὶ προσερχομένων. ‘Υπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτοῖς τὸ ὕδωρ τοῦτο. ‘Υπὲρ τοῦ ρυσθῆναι.» ‘Εν τῷ Ι «‘Εν εἰρήνῃ. ‘Υπὲρ τῆς ἄνωθεν. ‘Υπὲρ τῆς εἰρήνης. ‘Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου. ‘Υπὲρ τοῦ ἐπισκόπου. ‘Υπὲρ τοῦ ἀγιασθῆναι τὸ ὕδωρ. ‘Υπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι τὴν χάριν τῆς ἀπολ. ‘Υπὲρ τῶν εὐσεβ. καὶ θεοφ. βασ. ‘Υπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι. ‘Υπὲρ τῆς πόλεως. ‘Υπὲρ εὐκρασίας. ‘Υπὲρ πλεόντων. ‘Υπὲρ τοῦ ρυσθῆναι.

ΟΙ Γ Ζ εὐθὺς μετὰ τὸ τῆς Παναγίας ἀχράντου... «Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν. ‘Ο ἄ μετὰ τὸ Τῆς Παναγίας «‘Εκφων. Εὐδοκία καὶ ἀγαθότητι τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ...»

‘Εν τῷ Κ «‘Εν εἰρήνῃ. ‘Υπὲρ τῆς ἄνωθεν. ‘Υπὲρ τῆς εἰρήνης. ‘Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου. ‘Υπὲρ τῆς πόλεως. ‘Υπὲρ εὐκρασίας. ‘Υπὲρ πλεόντων. ‘Υπὲρ τοῦ ἀγιασθῆναι. ‘Υπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι. ‘Υπὲρ τοῦ πᾶσαν ψυχοφθόρου. ‘Υπὲρ τοῦ τέκνα φωτός. ‘Υπὲρ τοῦ καταπλουτίσαι. ‘Υπὲρ τοῦ θείαν ἐν αὐτοῖς. ‘Υπὲρ τοῦ σκευὴ γενέσθαι. ‘Υπὲρ τοῦ περιπατῆσαι. ‘Υπὲρ τοῦ ρυσθῆναι.

‘Εν τῷ Κ «‘Εν εἰρήνῃ. ‘Υπὲρ τῆς ἄνωθεν. ‘Υπὲρ τῆς εἰρήνης. ‘Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου. ‘Υπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι. ‘Υπὲρ τοῦ τέκνα φωτός. ‘Υπὲρ τοῦ σκευος γενέσθαι. ‘Υπὲρ τοῦ ρυσθῆναι.» ‘Εν τῷ Ο «‘Εν εἰρήνῃ. ‘Υπὲρ τῆς ἄνωθεν. ‘Υπὲρ τῆς εἰρήνης. ‘Υπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου. ‘Υπὲρ τοῦ ἀγιασθῆναι. ‘Υπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι. ‘Υπὲρ τοῦ νυνὶ προσερχομένου. ‘Υπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτῷ. ‘Υπὲρ τοῦ ρυσθῆναι.»

‘Εν τῷ Q «‘Εν εἰρήνῃ. ‘Υπὲρ τῆς ἄνωθεν. ‘Υπὲρ τῆς εἰρήνης. ‘Υπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου. ‘Υπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι. ‘Υπὲρ τοῦ θείαν ἐν αὐτοῖς κατὰ τῶν ἀντιπάλων. ‘Υπὲρ τοῦ σκευὴ γενέσθαι. ‘Υπὲρ τοῦ ἀσφαλή. ‘Υπὲρ τοῦ ἀκατακρίτως. ‘Υπὲρ τοῦ ρυσθῆναι.»

‘Εν τῷ Δ «‘Εν εἰρήνῃ. ‘Υπὲρ τῆς ἄνωθεν. ‘Υπὲρ τῆς εἰρήνης. ‘Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου. ‘Υπὲρ τοῦ προσδεχθῆναι ἡμῶν. ‘Υπὲρ τοῦ ἀγιασθῆναι. ‘Υπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτῷ ἐξ ἁγίων. ‘Υπὲρ τοῦ νυνὶ προσερχομένου. ‘Υπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτόν σύμφυτον. ‘Υπὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτόν υἱόν. ‘Υπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτῷ τὸ ὕδωρ. ‘Υπὲρ τοῦ ρυσθῆναι.»

‘Εν τῷ L «‘Εν εἰρήνῃ. ‘Υπὲρ τῆς ἄνωθεν. ‘Υπὲρ τῆς εἰρήνης. ‘Υπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι. ‘Υπὲρ τοῦ κατὰ πᾶσαν ἐν αὐτοῖς τοῦ ψυχοκτόνου. ‘Υπὲρ τοῦ θείαν αὐτοῖς κατὰ τῶν ἀντιπάλων. ‘Υπὲρ τοῦ σκευὴ γενέσθαι. ‘Υπὲρ τοῦ ἀσφαλή καὶ βεβαίαν. ‘Υπὲρ τοῦ ἀκατακρίτως. ‘Υπὲρ τοῦ ρυσθῆναι.»

‘Εν τῷ M «‘Εν εἰρήνῃ. ‘Υπὲρ τῆς ἄνωθεν. ‘Υπὲρ τῆς εἰρήνης. ‘Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου. ‘Υπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι. ‘Υπὲρ τοῦ πᾶσαν ἐν αὐτοῖς τοῦ ψυ-

Η Δ Λ Ψ Καὶ τούτων λεγομένων λέγει ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν ταύτην
 μουσικῶς **Ι** καθ' ἑαυτὸν

Β Εὐχὴ ἦν ποιεῖ ὁ ἱερεὺς μέλλων βαπτίζειν· ποιῶντος τοῦ διακόνου
 εὐχὴν ἐπεύχεται ὁ ἱερεὺς καθ' ἑαυτὸν λέγων·

Μ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

1 Ὁ εὐσπλαγχνος καὶ ἐλεήμων Θεός, ὁ ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς καὶ τὰ κρύφια τῶν ἀνθρώπων ἐπιστάμενος ὁ μόνος· οὐ γὰρ ἐστὶ πρᾶγμα ἀφανές ἐνώπιόν σου, ἀλλὰ πάντα γυμνά καὶ τετραχηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς σου· ὁ γινώσκων τὰ κατ' ἐμέ, μὴ βδελύξῃ με, μὴ δὲ τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέψῃς ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλὰ πάριδέ μου τὰ παρα-

*Ἐξόδ. λδ 6,
 Τωβ. ζ 12
 Ψαλμ. ζ 9
 Ἰώβ ζ 20,
 Ἰεζεκ. ια 5,
 Ψαλμ. μγ 21
 Ἐβρ. δ 13
 Β' Παραλ. γ 42, Τωβ. γ 6,
 Ψαλμ. κς 9,
 ρα 2, ρμβ 7*

χοκτ. Ὑπὲρ τοῦ θείαν ἐν αὐτοῖς κατὰ τῶν ἀντιπάλων. Ὑπὲρ τοῦ τέκνα φωτός. Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι τέκνα Θεῶ ἡγιασμ. Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὰ ὕδατα. Ὑπὲρ τοῦ ἀκατακρίτως αὐτόν. Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι.»

Ἐν τῷ Ψ «Ἐν εἰρήνῃ. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν. Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι. Ὑπὲρ τοῦ τέκνα φωτός. Ὑπὲρ τοῦ νυνὶ προσερχομένου. Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτοῦ τὸ ὕδωρ. Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι.»

Ἐν τῷ Σ Ἐν εἰρήνῃ. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν. Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπ. Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι... Ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι... ἐξ ἀγίων ὕψωμάτων... Ὑπὲρ τῶν βουλομένων προσελθεῖν πρὸς τὸ ἅγιον φῶτισμα καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κ. δ. Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτοῖς τὸ ὕδωρ... καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας.. Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτοῖς τὴν κολυμβήθραν ταύτην ἀνεπιβούλευτον καὶ ἐλατήριον πάσης ἐπιβουλῆς ὀρατῶν τε καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν τοῦ Κ. δ. Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτοὺς συμφύτους... Ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι αὐτοῖς τὴν στολήν.. Ὑπὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτοὺς υἱοὺς φωτός... Ὑπὲρ τοῦ συγκαταριθμηθῆναι αὐτοὺς σὺν τοῖς ἁγίοις τοῖς πρωτοτόκοις τοῖς ἀπογεγραμμένοις εἰς τὴν τῶν οὐρανῶν βασιλείαν τοῦ Κ. δ. Τῆς Παναγίας..

Ἐν τῷ Σ, τὰ εἰρηνικά ὡς ἀνωτέρω... Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι... Ὑπὲρ τοῦ προσερχομένου πρὸς τὸ ἅγιον φῶτισμα... Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτῷ τὴν κολυμβ. ταύτην λουτρὸν παλιγγενεσίας τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας τοῦ Κυρίου. Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ σύμφυτον καὶ κοινῶν τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἀναστάσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Ὑπὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτὸν Υἱόν... Ὑπὲρ τοῦ συγκαταριθμηθῆναι... Ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι αὐτῷ τὴν στολήν... Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι..

Ὁ Ι προτάσσει τὴν εὐχὴν καὶ ἐπιτάσσει τὰ διακονικά, προσθέτων εὐθὺς μετὰ τὴν εὐχὴν: «Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι οὐδὲ ταῦτα ἐπὶ τέλους ἐκφωνεῖ. Ἀλλὰ καὶ τὸ Ἀμὴν αὐτὸ καθ' ἑαυτὸν λέγει» Καὶ εὐθὺς τὰ καὶ ἐν Γ διακονικά.

Ὁ ε μετὰ τὸ Παναγίας... Ἐκφών. Ὅτι πρέπει σοι... Ὁ ἱερεὺς ἐπεύχεται καθ' ἑαυτὸν. Ὁ εὐσπλαγχνος...»

1 εὐσπλ. ὁ ἐλεήμων Μ 2 ὁ τὰ κρύφια Κ ὁ τὰ κρυπτά Ψ 3 ἐπιστάμενος οὐ γὰρ Γ Κ Κ Μ Λ Ψ 4 γινώσκων καὶ τὰ κατ' ἐμέ Β Γ Δ Κ Λ, μὴ βδελύξῃς με Γ μὴ βδελύξῃ με τὸν ἁμαρτωλὸν Λ μὴδὲ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ Α μὴ τὸ πρόσωπόν σου Η πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ ἄρης, ἀλλὰ Κ Ψ 5 παρηνεγέ μου τὰ

Σοφ. Σολομ.
 ια 23
 Α' Θεο. ε 23
 Β' Πατρ. β 19
 10
 12
 20
 25
 πτώματα ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, ὁ παρορῶν ἀνθρώπων ἀμαρτή-
 ματα εἰς μετάνοιαν, καὶ ἀπόπλυνόν μου τὸν ρύπον τοῦ σώμα-
 τος καὶ τὸν σπῖλον τῆς ψυχῆς καὶ ὄλον με ἀγίασον ὁλοτελεθῆ
 τῇ δυνάμει σου τῇ ἀοράτῳ καὶ πνευματικῇ δεξιᾷ· ἵνα μὴ ἐλευθε-
 ρίαν ἄλλοις ἐπαγγελλόμενος καὶ ταύτην παρέχων πίστει τῇ
 ἡρτημένη τῆς σῆς ἀφάτου φιλανθρωπίας, αὐτὸς ὡς δοῦλος ἀμαρ-
 τίας ἀδόκιμος γένωμαι. Μὴ, δέσποτα, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ
 φιλάνθρωπος, μὴ ἀποστραφείην τεταπεινωμένος καὶ κα-
 τησχυμένος· ἀλλ' ἐξαπὸστειλὸν μοι δύναμιν ἐξ ὕψους
 καὶ ἐνίσχυσόν με πρὸς τὴν διακονίαν τοῦ προκειμένου σου μυστηρίου,
 τοῦ μεγάλου καὶ ἐπουρανοῦ. Καὶ μόρφωσόν σου τὸν Χρι-
 στὸν ἐν τῷ μέλλοντι ἀναγενᾶσθαι διὰ τῆς ἐμῆς ἐλεεινότητος. Καὶ
 οἰκοδόμησον αὐτὸν ἐν τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων
 καὶ προφητῶν σου, καὶ μὴ καθέλης, ἀλλὰ φύτευσον αὐτὸν φύ-
 τευμα ἀληθείας ἐν τῇ ἀγίᾳ σου καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ,
 καὶ μὴ ἐκτίλης. Ὅπως προκόπτοντος αὐτοῦ ἐν τῇ εὐσεβείᾳ δοξάζη-
 ται καὶ δι' αὐτοῦ τὸ πανάγιον ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ
 καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰ-
 ῶνων. Ἀμήν

Δ Κ Δεῖ δέ (εἰδέναι), ὅτι οὐκ ἐκφωνεῖ ἀλλὰ καὶ τὸ Ἀμήν
 καθ' ἑαυτὸν λέγει

Οἱ Η & «Καθ' ἑαυτὸν δὲ λέγει καὶ τὴν ἐκφώνησιν καὶ τὸ Ἀμήν.»

Σ Δεῖ εἰδέναι, ὅτι οὐδὲ ταῦτα ἐπὶ τέλους ἐκφωνεῖ, ἀλλὰ καὶ τὸ Ἀμήν.,.

Β. Δεῖ εἰδέναι, ὅτι οὐ λέγει ταῦτα ἐπὶ τέλος ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως, ἀλλὰ καὶ
 παραπ. Γ Δ Ι Η Κ Ω Ι, Ο. παρένγκαι μου Β 7 καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ Β Γ Δ Η
 Ι Κ Μ τὰ παραπτώματα ὁ παρορῶν Ι ταύτη παρορῶν Ι ἀνθρώπων ἀμαρτίας Μ
 8 ἀμαρτήματα καὶ ἀπόπλυνον Γ μετάνοιαν ἀπόπλυνόν μου Μ καὶ ἀπόπλυνον τὸν ρύπον
 Δ 9 τὸν σπῖλον τῆς ψυχῆς μου Ο ὁλοτελεθῆ τῇ δυνάμει Γ 10 τῇ δυνάμει σου τῇ
 ἀοράτῳ Ι 11 ἐλευθερίας ἄλλοις Γ ἐπαγγειλάμενος Γ Κ Κ Μ καὶ ταύτην ἔχων πίστει
 Ψ καὶ ταύτη τῇ πίστει Μ 12 τῇ εἰρημένη Μ πίστει τῇ ἡρτημένη Γ τῆς σῆς φιλαν-
 θρωπίας Μ αὐτὸς ὢν δοῦλος Ι, 13 ἀδόκιμος γίνωμαι Β 14 Μὴ, δέσποτα, μὴ
 ἀποστραφείην Κ Ψ τεταπεινωμένος κατησχυμ. Δ Η Κ Κ Ψ 15 τεταπεινωμένος ἀλλ'
 ἐξαπὸστ. Ο κατησχυμένος ἐξαπὸστ. Ι Λ, 16 τοῦ προκειμ. μυστηρίου Κ Μ Λ, Ψ δια-
 κονίαν σου Μ μυστηρίου τούτου Μ προκειμένου σου μυστηρ. καὶ μόρφωσον Δ 17 καὶ
 ἐπουρανοῦ Θεοῦ Ι, καὶ μόρφωσόν μου Ω 18 τοῖς μέλλουσι ἀναγενᾶσθαι Β Γ Δ Η Ι Λ,
 Κ Μ 19 οἰκοδόμησον αὐτοὺς Β Γ Η Δ Κ Λ, Μ οἰκοδ. αὐτοῖς Ι ἀποστόλων σου Γ
 20 ἀποστ. καὶ τῶν προφητῶν Δ Ο καὶ τῶν προφητῶν καὶ μὴ Γ Δ Η Ι Κ Κ Ω Ι, Μ
 καὶ προφητῶν καὶ Β Μ Ψ καθέλης Δ καθέλης. Φύτευσον Κ Ψ καθέλης καὶ
 καταφύτευσον Γ καὶ φύτευσον Β Δ Η Κ Λ, Α Μ Ω Ο φύτευσον αὐτοὺς Β καὶ ἐμφύ-
 τευσον αὐτοῖς φύτευμα Ι 21 καθολικῇ ἐκκλησίᾳ Γ 22 ἐκκλησίᾳ ὅπως Μ καὶ μὴ
 ἐκτίλης Β προκοπιόντων αὐτῶν Β Δ Η Ι Κ Α Μ Λ, προκοπιόντων εὐσεβείᾳ Γ ἐν
 εὐσεβείᾳ Β Ο 23 δοξάζηται σου τὸ πανάγιον ὄνομα τοῦ Κ Ψ δι' αὐτῶν Β Γ Δ Η
 Ι Κ Λ προκοπιόντων αὐτῶν δοξάζηται καὶ δοξαζόντων ἐν εὐσεβείᾳ ὑμνήται καὶ δι' αὐ-
 τῶν Μ τὸ ὄνομά σου Γ

L (ᾠ) Μετὰ δὲ τὸ πληρῶσαι τὸν διάκονον τὰ διακονικὰ ἀπάρχεται ὁ ἱερεὺς τὴν τῶν ἁγίων βαπτισμάτων εὐχὴν λέγων :

I ᾠ εἰς ἐπήκοον πάντων, **Κ Δ** ᾠ μεγαλοφώνως ᾠ λαμπρῶ τῇ φωνῇ

Ψ Εὐχὴ ἐκφωνητικὴ

Δ Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

- 1 Μέγας εἶ, Κύριε, καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα σου καὶ οὐ- *Ἰουδ. ις 13, Ψαλ. μζ 1 ἡ, 4-Τωβ. ιβ22, Σειράχ ια 4 Σοφ. Σολ.α 14 Σοφ. Σολ. ιδ 3, ιε 1*
 δεις λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασιῶν σου (τρῖς). Σὺ γὰρ
 βουλήσει ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα τῷ
 σφ̄ κράτει συνέχεις τὴν κτίσιν καὶ τῇ σῆ̄ προνοίᾳ διοικεῖς τὸν *Ψαλμ. εδ 11, Σοφ. Σολ.ζ 19*
 5 κόσμον. Σὺ ἐκ τεσσάρων στοιχείων τὴν κτίσιν συναρμόσας τέτταροι
 καιροῖς τὸν κύκλον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστεφάνωσας. Σὲ τρέ- *Ψαλμ. ρμη 3, Περσ. Τριῶν παίδων 39,40, Σοφ. Σολ.ις 28*
 μουσιν αἱ νοεραὶ πᾶσαι δυνάμεις· σὲ ὕμνει ἡλῖος· σὲ δοξάζει
 σελήνη· σοὶ ἐντυγχάνει τὰ ἄστρα· σοὶ ὑπακούει τὸ φῶς·
 σὲ φρίττουσιν ἄβυσσοι· σοὶ δουλεύουσιν αἱ πηγαί. Σὺ ἐξέτεινας *Ψαλμ. ργ 2, ρλβ 6 Ἰερσμ. ε 22*
 10 τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέριον· σὺ ἐστερέωσας τὴν γῆν ἐπὶ
 τῶν ὑδάτων· σὺ περιετείχισας τὴν θάλασσαν ψάμμω·
 σὺ πρὸς ἀναπνοᾶς τὸν ἀέρα ἐξέχεας. Ἀγγελικαὶ δυνάμεις σοὶ λει-
 τουργοῦσιν, οἱ τῶν Ἀρχαγγέλων χοροὶ σὲ προσκυνοῦσι, τὰ πολυδύ-
 15 ματα Χερουβὶμ καὶ τὰ ἐξαπτέρυγα Σεραφίμ, κύκλω ἐστῶτα
 καὶ περιῖπτάμενα, φόβω τῆς ἀπροσίτου σου δόξης κατα- *Ἦσ. ς 2, Δ' Μακκαβ. ιδ 17*
 καλύπτεται. Σὺ γὰρ Θεὸς ὢν ἀπερίγραπτος, ἀναρχὸς τε καὶ
 ἀνέκφραστος, ἡλθεῖς ἐπὶ τῆς γῆς μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν *Φιλιπ. β 7*
 ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος· οὐ γὰρ ἔφερες, Δέ-

τὸ Ἀμὴν καθ' ἑαυτὸν λέγει Μετὰ δὲ τὸ πληρῶσαι τὰ διακονικὰ τοῦ διακό-
 νου ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ λέγων.

Ἐπισημασθέντες τὸν ἀρχιδιάκονον ἀπάρχεται ὁ ἀρχιερεὺς
 τῆς τῶν ἁγίων βαπτισμάτων εὐχῆς. Ὁ **Η** «Εἶτα πληροῦντος τοῦ ἀρχidiaκό-
 νου τῆς Παναγίας ἀχράντου ἀπάρχεται ἐν ἐκφωνήσει».

Ὁ **Μ** «Καὶ ἄρχεται τὴν εὐχὴν ταύτην μεγαλοφώνως καὶ μετὰ φόβου Θεοῦ
 καὶ ἐξ ὄλης ψυχῆς καὶ συντετριμμένης καρδίας λέγων»

Τὸ ἐντὸς παρενθέσεως τρῖς παραλείπεται ὑπὸ τῶν κωδίκων **Β Γ Κ Q Η Ι Ξ O**

Προσθεθειμένον ἐκ δευτέρας χειρὸς ἐν τοῖς **Δ Λ**

Ὁ **Α** «...θαυμασιῶν σου. Τοῦτο δὲ λέγεται ἐκ τρίτου. Καὶ ὁ λαὸς ὁμοίως. Εἶτα ὁ
 ἱερεὺς...» 2 Σοὶ γὰρ βούλησι **Γ** Σῆ̄ γὰρ βούλησι **Β Ι Κ Κ Q Δ Λ O**

Παρὰ τῷ **Λ** ἔλλειπει φύλλον δλόκληρον 5 σὺ ἐκ τεσσάρων στοιχείων συναρμόσας
 τέτρ. **O** συνήρμοσας **B** τέτρασι καιροῖς **B Γ Δ Ι Q Δ Λ M Ψ O** 7-8 σὲ δοξολογεῖ σε-
 λήνη **B Η Κ Α Q O** 15 τῇ ἀπροσίτῳ σου δόξῃ **B** 16 κατακαλύπτονται **Κ Λ M** δόξης
 κατακαλύπτονται **Γ** 17 ἡλθεῖς ἐπὶ γῆς **Γ M** 18 γενόμενος **B** γενόμενος καὶ σχήματι εἶρε-
 θεῖς ὡς ἄνθρωπος οὐ γὰρ **Γ** 19 διὰ σπλάγγνα ἐλέους θεάσασθαι **Ψ** θεάσασθαι **B Κ Δ Ψ**

Λουκ. α 78
Ματθ. ιη 11, 20
Λουκ. ιθ 10,
Ίωαν. γ 17,
Α' Τιμ. α 15

Τιτ. β 11, γ 4
Βαρούχ γ 38

Ψαλμ. ογ 13

Ίερμ. θρηνοι γ 54
Ίησ. κδ 15,
Ψαλμ. η 1,9
ε 9

Γ' Μακκαβ. 45
β 2 Ίώβ ε 8,
Σειράχ λγ 1

σποτα, διὰ σ π λ ά γ χ ν α έ λ έ ο υ ς σ ο υ, θεᾶσθαι ὑπὸ τοῦ διαβό-
λου τυραννόμενον τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ἦ λ θ ε ς κ α ι
ξ σ ω σ α ς ἡ μ ᾶ ς. Ὁμολογοῦμεν τὴν χάριν, κηρύττομεν τὸν ἔλεον, οὐ
κρύπτομεν τὴν εὐεργεσίαν. Τὰς τῆς φύσεως ἡμῶν γονὰς ἠλευθέρω-
σας, παρθενικὴν ἡγίασας μήτραν τῷ τόκῳ σου, πᾶσα ἡ κτίσις ὕμνη-
σέ σε ἐ π ι φ α ν ἔ ν τ α. Σὺ γάρ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐ π ι τ ῆ ς γ ῆ ς ὤ -
25 φ θ η ς κ α ι τ ο ῖ ς ἀ ν θ ρ ῶ π ο ι ς σ υ ν α ν ε σ τ ρ ᾶ φ η ς. Σὺ καί
τὰ Ἰορδάνεια ρεῖθρα ἡγίασας, οὐρανόθεν καταπέμψας αὐτοῖς τὸ παν-
άγιόν σου Πνεῦμα, καὶ τὰ ς κ ε φ α λ ᾶ ς τ ῶ ν ἔ κ ε ῖ σ ε ἔ μ φ ω -
λ ε υ ὄ ν τ ω ν σ υ ν ἔ τ ρ ι ψ α ς δ ρ α κ ὄ ν τ ω ν. Αὐτὸς οὖν, φιλάν-
θρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ ἀγίου σου
30 Πνεύματος καὶ ἀγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο (τρὶς). Καὶ δὸς αὐτῷ τὴν χά-
ριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου. Ποίησον αὐτὸ
ἄφθαρσίας πηγὴν, ἀγιασμοῦ δῶρον, ἀμαρτημάτων λυτήριον, νοσημά-
των ἀλεξιτήριον, δαίμοσιν ὀλέθριον, ταῖς ἐναντίαις δυνάμεσιν ἀπρό-
σιτον, ἀγγελικῆς ἰσχύος πεπληρωμένον. Φυγέτωσαν ἀπ' αὐτοῦ οἱ
ἐπιβουλεύοντες τῷ πλάσματί σου· ὅτι τὸ ὄ ν ο μ ᾶ σ ο υ, Κ Ὑ ρ ι ε,
ἐ π ε κ α λ ε σ ᾶ μ η ν, τὸ θ α υ μ α σ τ ὄ ν κ α ι ἔ ν δ ο ξ ο ν κ α ι
φ ο β ε ρ ὄ ν τ ο ῖ ς ὑ π ε ν α ν τ ῖ ο ς.

Β Γ Δ Η Ι Κ Λ Ω Ο Ψ Βησ—Κρ. ᾱ σ, Καὶ ἐμφυσᾷ εἰς τὸ ὕδωρ
τρὶς· καὶ σφραγίζει τῷ δακτύλῳ τρίτον καὶ λέγει:

40 Συντριβήτωσαν ὑπὸ τὴν σημείωσιν τοῦ τύπου τοῦ σταυροῦ σου
πᾶσαι αἱ ἐναντίαι δυνάμεις (γ'). Ὑποχωρησάτωσαν ἡμῖν πάντα τὰ
ἐναέρια καὶ ἀφανῆ εἶδωλα, καὶ μὴ ὑποκρυβήτω τῷ ὕδατι τούτῳ δαι-
μόνιον σκοτεινόν, μηδὲ συγκαταβήτω τῷ βαπτιζομένῳ, δεόμεθά σου,
Κύριε, πνεῦμα πονηρόν, σκότῳσιν λογισμῶν καὶ ταραχὴν διανοίας
ἐπάγον. Ἄλλὰ σὺ, δέ σ π ο τ α τ ῶ ν ἁ π ᾶ ν τ ω ν, ἀνάδειξον τὸ

23 πᾶσα κτίσις Ο 24 Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν Γ Σοὶ γὰρ Θεὸς ἡμῶν Ι Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς
ἡμῶν Κ Ψ Σὺ γὰρ Θεὸς ὢν ἐπὶ Μ 26 καταπέμψας τὸ ἅγιόν σου Β Γ Δ Η Κ Κ Λ
Ω Ψ Ο καὶ τὸ πνεῦμά σου Ι Μ 27 καὶ τὰς εὐὰν ἐπί τοις κεφαλαῖς ἐμφυσῶντων Γ
30 Παραλείπεται τὸ ἐπί τοις παρενθέσεως τρις ὑπὸ τῶν κωδικῶν Β Γ Δ Η Ι Κ Κ Λ Ω Ο
Οἱ Α Ξ «λέγει τρις» 34 φυγέτωσαν τῷ πλάσματί σου Ὅτι Ο φυγέτωσαν οἱ ἐπιβουλ. Λ
Καὶ φυγέτωσαν Γ Α Μ 36 φυγέτωσαν ἀπ' αὐτοῦ πάντες Β 36 ὅτι τὸ θαυμαστὸν Κύ-
ριε ἐπεκαλεσάμην καὶ ἅγιον ὄνομά σου Μ ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπεκαλεσάμην τὸ θαυμαστὸν
Κ Ω τὸ φοβερόν καὶ ἔνδοξον καὶ θαυμαστὸν τοῖς Μ 37 τοῖς ὑπεναντίοις. Καὶ ἐμφυσᾷ
εἰς τὸ ὕδωρ τρίτον. Ἄρξον τοῦ πρὸς ὄραν βαπτιζομένου Συντριβήτωσαν Ξ ε 40 Ἐπι-
τριβήτωσαν ὑπὸ τὴν σημείωσιν Σ ὑπὸ τῆς σημειώσεως τοῦ τύπου Ψ 41 τοῦ σταυροῦ
τοῦ Χριστοῦ σου Β Γ Α παραλείπεται τὸ (γ') οἱ Β Γ Δ Η Ι Κ Ω Λ Ο Ψ Καὶ λέγει αὐτὸ
τρις τοσαυτάκις καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου. Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς λέγει Α Ὑποχωρησά-
ται ἡμῖν Λ ὑποχωρησάτωσαν Γ Δ Κ Ω Μ Ψ 42 τὰ αἶερα καὶ Ω Ο 43 κρυβήτω
Η Κ Ω Ο ἀποκρυβήτω Γ 44 δαιμόνιον σκοτεινόν ἢ πνεῦμα πονηρόν Μ δαιμόνιον σκο-
τεινόν. (Καὶ εὐλογεῖ εἰς τὸ ὕδωρ μίαν καὶ ποιεῖ σταυροῦ τύπον). Μηδὲ συγκαταβήτω σ, 44
σκότῳσιν λογισμοῖς Γ Δ Η Ι Κ Κ Λ Ω Ψ Ο

ὕδωρ τοῦτο ὕδωρ ἀπολυτρώσεως, ὕδωρ ἀγιασμοῦ, καθαρισμόν σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἀνεσιν δεσμών, ἄφεςιν παραπτωμάτων, φωτισμόν ψυχῆς, λουτρόν παλιγγενεσίας, ἀνακαινισμόν πνεύματος, υἱοθεσίας χάρισμα, ἔνδυμα ἀφθαρσίας, πηγὴν ζωῆς. Σὺ γὰρ εἶπας, Κύριε· Λούσσασθε καὶ καθαροὶ γίνεσθε, ἀφέλετε τὰς πονηρίας ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν. Σὺ ἐχαρίσω ἡμῖν τὴν ἀνωθεὶ ἀναγέννησιν δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος. Ἐπιφάνηθι, Κύριε, τούτῳ· καὶ δὸς μεταποιηθῆναι τὸν ἐν αὐτῷ βαπτιζόμενον, εἰς τὸ ἀποθέσθαι μὲν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης, ἐνδύσασθαι δὲ τὸν νέον, τὸν ἀνακαινούμενον κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν· ἵνα γενόμενος σύμφυτος τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου σου διὰ τοῦ βαπτίσματος, κοινωνὸς καὶ τῆς ἀναστάσεώς σου γένηται· καὶ φυλάξας τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος καὶ ἀυξήσας τὴν παρακαταθήκην τῆς χάριτος, δέξηται τὸ βραβεῖον τῆς ἀνωκλήσεως καὶ συγκαταριθμηθῆτοῖς πρωτοτόκοις, τοῖς ἀπογεγραμμένοις ἐν οὐρανῷ, ἐν σοὶ τῷ Θεῷ καὶ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ. Ὅτι σοὶ πρέπει δόξα,

B' Κορ. ζ 1, Ἐφ. α 17

Τίτ. γ 5

Ρωμ. η 15, Ψαλ. λς 10 Ἦσ. α 16

Ἰωαν. γ 3,5

Ἐφ. δ 22 Κολοσ. γ 10

Ρωμ. ε 5

Πραξ. β 33, ι 45 B' Πέτρου γ 18, Α' Τιμοθ. ζ 20 Φιλιπ. γ 14 Ἐβρ. ιβ 23

46 ὕδωρ ἀναπάσεως, ὕδωρ ἀπολυτρώσεως *B Γ Δ Η Ι Κ Α Λ Q Μ Κ Ψ* ὕδωρ ἀγιασμοῦ, καθαρισμόν μολυσμοῦ *Γ* καθαρισμόν μολυσμῶν *B* ἀγιασμοῦ, μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος καθαρτήριον *Κ Ψ* καθαρισμόν μολυσμοῦ σαρκὸς *Γ Δ Η Ι Κ Α Λ Q Μ Ο*

48 φωτισμόν ψυχῶν *B Ο* φωτισμόν ψυχῶν καὶ σωματίων *Α* παλιγγεν. υἱοθεσίας ἔνδυμα *Μ* παλιγγ. υἱοθεσ. χάρισμα, ἀνακαιν. *Γ Δ Ι Κ Κ Λ Ψ* λουτρόν παλιγγ. υἱοθεσίας *B*

49 ἀφθαρσίας, καινισμόν πνεύματος, πηγὴν *B* ἀφθαρ. ἀνακαινισμόν πνεύματος πηγὴν *Δ Η Ι Κ Κ Λ Μ* 50 πηγὴ ζωῆς *Γ* Κύριε διὰ τοῦ προφήτου σου· Λούσσασθε *Κ Μ*

Λούσσασθε καθαροὶ *Ο B* καθαροὶ γένεσθε *Δ Ι Κ Q Μ Ο* 51 ἀφέλεσθε *B Λ Μ* ἀφέλεσθαι *Γ* 52 τὴν ἀνοθεὶν γέννησιν *Λ* Ἐπιφάνηθι ἡμῖν Κύριε *Κ* Κύριε τῷ ὕδατι τούτῳ *B Γ Δ Η Ι Κ Κ Α Λ Ο Μ Ψ*

54 τοὺς ἐν αὐτῷ βαπτιζομένους *B Γ Δ Ι Ο Κ Q Λ Μ* (καθὼς καὶ πάντα τὰ ἐπόμνα μέχρι τέλους τῆς εὐχῆς εἰς πληθυντικόν). 55 ἀποθέσθαι τὸν παλαιόν *Μ* 58 σοὺ τοῦ κτίσαντος αὐτόν *B Γ Η Ι* ἵνα υἱοὶ γενόμενοι *Α* 58 ἵνα γενόμενοι σύμφυτοι *B* ἵνα γενόμενος σύμμορφος τῷ *Κ Μ* ἵνα οἱ γενόμενοι σύμφυτοι *Δ Η Ι Λ Q Μ Ο*

59 θανάτου αὐτοῦ *Μ* τοῦ θανάτου τοῦ μονογ. σου *Υιοῦ Β Κ Κ Μ* θανάτου αὐτοῦ *Μ* τοῦ θανάτου διὰ *Α* τῷ ὁμοιώματι τοῦ μονογενοῦς σου *Υιοῦ* διὰ τοῦ βαπτ. *Γ*

60 κοινωνὸς γένηται καὶ τῆς ἀναστάσεως καὶ *Κ Μ* κοινωνοὶ γίνονται καὶ τῆς ἀναστ. καὶ *Κ* κοιν. καὶ τῆς ἀναστ. γίνονται *B Η Q* καὶ τῆς ἀναστ. γίνονται *Γ Δ Q Ο* καὶ τῆς ἀναστ. σου γίνονται *Ι Λ* ἀναστ. γίνονται *Μ* καὶ φυλάξαντες *B Δ Μ* 61 φυλάξαντες τὴν παρακαταθήκην *Μ* δωρεὰν τοῦ ἁγ. Πνεύματος *Ψ* καὶ ἀυξήσαντες, δέξονται...

συγκαταριθμηθῶσι *B Δ* 63 συγκαταριθμηθῶσι τοῖς ἀπογεγρ. *Ο* 64 ἀπογεγρ. ἐν οὐρανοῖς *Α Μ Ψ* ἐν οὐρανοῖς ἐν *X. 'Ι.* τῷ Κυρίῳ ἡμῶν *Γ Κ* Θεῷ ἡμῶν *'Ι. X.* μεθ' οὗ τῷ Πατρὶ ἢ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ παναγ. *Μ* ἐν οὐρανῷ ἐν *X. 'Ι.* τῷ Κυρίῳ ἡμῶν μεθ' οὗ σοὶ ἢ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ παναγ. *B Λ* ἐν *X. 'Ι.* μεθ' οὗ τῷ Πατρὶ δόξα

κράτος, τιμή και προσκύνησις, ἅμα τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Η Ο ᾧ L (Γ Δ Ξ Κ Κ Β Δ) Βασ—Κρυπτ. Ὁ λαὸς Ἀμήν. Ὁ ἱερεὺς. Εἰρήνη πάσιν. Ὁ διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν. Καὶ κλίνει ὁ ἱερεὺς τὴν κεφαλὴν εἰς τὸ ἄγγελιον τοῦ ἔλαιου βασταζόμενον ὑπὸ τοῦ διακόνου καὶ ἐμφυσᾷ αὐτῷ τρεῖς καὶ σφραγίζει τρίτον καὶ λέγει

Γ Δ Ε ὑ χ ἡ τ ο ὁ ἔ λ α ἰ ο υ
Α Μ Π Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν
Μ Κύριε ἐλέησον

Δέσποτα Κ Ὑ ρ ι ε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ τοῖς ἐν τῇ κιβωτῷ τοῦ Νῶε περιστερὰν ἀποστείλας, κάρφοϋς ἐλαίας ἔχουσαν ἐπί τοῦ στόματος, καταλλαγῆς σύμβολον, σωτηρίας τε τῆς ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ, καὶ τῆς χάριτος μυστήριον δι' ἐκεῖνων προτυπώσας· καὶ ὁ τῆς ἐλαίας τὸν καρπὸν εἰς πλήρωσιν τῶν ἁγίων σου μυστηρίων χορηγήσας· ὁ δι' αὐτοῦ καὶ τοὺς ἐν νόμῳ Πνεύματος ἁγίου πληρώσας καὶ τοὺς ἐν χάριτι τελειῶν· αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοῦτο τὸ ἔλαιον τῇ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, ὥστε γενέσθαι αὐτὸ χρῆσμα ἀφθαρσίας, ὁ π λ ο ν δ ι κ α ι ο σ ὺ ν η ς, ἀνακαινισμὸς ψυχῆς καὶ σώ-

Ἐξόδ. γ 15, Πρὸς τριῶν Παίδων 28 Γεσσε. η 11

Ἐφσο ς 18

Ῥωμ. ς 13, Β' Κορ. ς 7

10 Ὁ Q «...εἰς τὸ ἄγγελιον τοῦ ἔλαιου βασταζομένου ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου...»
 Ὁ Δ «...καὶ σφραγίζει αὐτὸ τρίτον μετὰ τῆς χειρὸς αὐτοῦ λέγων· Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.»
 Ὁ Μ «...ἐμφυσᾷ αὐτὸ τρίτον λέγων κρύφα τὴν εὐχὴν ταύτην». Περὶ σφραγίσεως οὐδὲν ἀναφέρει·
 Ὁ Π μετὰ τὴν εὐχὴν τοῦ ὕδατος «χύνει τὴν κανδύλαν καὶ μετὰ τὸ Ἀμήν. Εἰρήνη πάσι...καὶ κλίνει τὴν κεφαλὴν ὁ ἱερεὺς εἰς τὸ ἄγγελιον τοῦ ἔλαιου...»

κράτος Ψ ἐν οὐρανῷ ἐν Χρ. Ἱ. τῷ Κ. ἡμῶν μεθ' οὗ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ Ἱησοῦ Χριστῷ ἅμα τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ δόξα κράτος σὺν τῷ Η Q Δ Ο Χριστῷ μεθ' οὗ τῷ Πατρὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ Κ Κυρίῳ ἡμῶν μεθ' οὗ σοι τῷ Πατρὶ δόξα, ἐχαριστία τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ Γ 66 ἅμα τῷ Πατρὶ δόξα, κράτος σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ Δ ζωοποιῷ Πνεύματι Β

Οἱ Κ Κ Μ «Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν...κλίνωμεν»

1 ὁ Θεὸς ἡμῶν Μ ὁ τὴν ἐν τῇ κιβωτῷ τοῦ Νῶε Ψ 2 περιστερὰν ἐξαποστείλας Ἱ ἔχουσαν ἐπὶ τοῦ στόματος κάρφος· ἐλαίας Μ ἐπὶ τοῦ στόματος αὐτῆς Β Δ φέρουσαν ἐπὶ τοῦ στόματος Κ Ψ 3 καταλλαγῆν σύμβολον Γ σωτηρίας τῆς ἀπὸ Γ Ἱ τῆς ἀπὸ κατακλυσμοῦ Δ Ψ 4 δι' ἐκεῖνης προτυπώσας Κ Ψ προτυπώσας καὶ τῆς ἐλ. Ο ὁ καὶ τῆς ἐλαίας Β Γ Κ Κ Λ Μ Ψ 5 εἰς ἀποπλήρωσιν Β Γ Δ Η Ἱ Κ Κ Λ Μ Q Ο Ψ τῶν ἁγίων σου χορηγήσας Μ 6 καὶ τοὺς ἐν τῷ νόμῳ Ψ τοῖς ἐν νόμῳ Γ καὶ τοὺς ἐν νόμῳ χάριτος τοῦ ἁγ. Πνεύματος Δ 7 χάριτι τελειώσας Κ Ψ ἐν τῇ χάριτι Β Γ Δ Ἱ Κ Κ Η Δ Q L καὶ τὸ ἔλαιον τοῦτο Κ Ψ 8 τῇ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ ἁγίου σου L τοῦ ἁγίου Πνεύμ. Κ Μ καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ παναγίου σου Πνεύμ. Γ 10 ὅπλω δικαιοσύνης Γ ἀνακαινισμὸν ψυχῆς Β Γ Δ Η Q Κ Μ Ψ Ο

ματος, πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας ἀποτρόπαιον, εἰς ἀπαλλαγὴν κακῶν πάντων τοῖς χριστένοις αὐτὸ ἐν πίστει ἢ καὶ μεταλαμβάνουσι ἐξ αὐτοῦ εἰς δόξαν σὴν, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ τοῦ παναγίου καὶ ἀγαθοῦ καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς 15 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

H (Γ Δ Ι Κ Ο Ω Δ Ξ Π ᾠ Β Κρου.—Βησ.) Ὁ λαὸς Ἀμήν.

Ὁ διάκονος Πρόσχωμεν.

Ὁ ἱερεὺς λαμβάνει τὸ τρυβλίον τοῦ ἁγίου ἐλαίου καὶ ποιεῖ ἐξ αὐτοῦ εἰς τὸ ὕδωρ σταυροὺς τρεῖς ψάλλον τὸ ἀλληλουῖα τρίτον σὺν τῷ λαῷ καὶ ἐκφωνεῖ

Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ φωτίζων καὶ ἀγιάζων πάντας ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Γενεσ. ιδ 20, Γ' Βασ. ε 7, Ψαλ. πα 19 καὶ ἀλλαχοῦ Ἰωαν. α 9

H (Γ Δ Β Κ Ι Ω Ο Ξ Δ Ψ) Ὁ λαὸς Ἀμήν.

Καὶ προσφέρεται ὁ βαπτιζόμενος ἐνὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ λαμβάνων ἐκ τοῦ ἁγίου ἐλαίου τῷ δακτύλῳ αὐτοῦ ποιεῖ σταυροῦ τύπον ἐπὶ τοῦ μετώπου καὶ τοῦ στήθους καὶ τῶν μεταφρένων τοῦ βαπτιζομένου καὶ λέγει :

Χρῆται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) ἔλαιον ἀγαλλιάσεως εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Καὶ σφραγίζων αὐτοῦ τὸ στήθος καὶ τὰ μετάφρενα λέγει :

Εἰς ἴασις ψυχῆς καὶ σώματος.

Εἰς δὲ τὰς ἀκοάς :

Εἰς ἀκοὴν πίστεως

Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν K M εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενον Δ εἰς τὸν κόσμον πάντοτε νῦν K Λ M Ψ

Ὁ Β ἐν τῇ δευτέρᾳ διατάξει «.. καὶ ἐκφωνεῖ Τρεῖς Εὐλογητός...»

Ὁ Κ «Καὶ λαβὼν τὸ ἔλαιον ἐκχέει αὐτὸ εἰς τὸ ὕδωρ σταυροειδῶς τρίτον ψάλλον σὺν τοῖς παροῦσιν Ἀλληλουῖα...Εἶτα βαλὼν ὁ ἱερεὺς ἐν τῷ ἐλαίῳ τὸν δάκτυλον αὐτοῦ χρίει σταυροειδῶς ἐν τῷ μετώπῳ καὶ ἐν τῷ στήθει καὶ εἰς τοὺς νεφρούς». Οἱ Σ Σ, «Καὶ μετὰ τοῦτο ἀποτίθεται τὸ τρυβλίον καὶ ἐκφωνεῖ οὕτως· Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ φωτίζων...»

Ἀπὸ τοῦ L λείπει ὁλόκληρον φύλλον.

Ὁ Μ «Εἶτα ἐπέρνει ὁ ἱερεὺς τὸ ἔλαιον, ποιεῖ εἰς τὸ ὕδωρ σταυροὺς τρεῖς ψάλλον τὸ ἀλληλουῖα Ἦχ. πλ. β. Εἶτα ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεὺς λέγων...Εἶτα πέρνει ὁ παπᾶς μὲ τὸ ἕνα του τοῦ δάκτυλον ἀπὸ τοῦ λάδι καὶ κάμνει σταυρὸν εἰς τοῦ παιδίου τὸ γλέφαρον καὶ πάλαι εἰς τὸ στήθος καὶ εἰς τὰς μασχάλας λέγων»

Ὁ ᾠ «...Καὶ λαμβάνει ὁ ἱερεὺς ἐκ τοῦ ἁγίου ἐλαίου τοῖς δυοῖν δακτύλοις...»

11 καὶ πάσης M ἐνεργείας τροπαιον Β ἀπαλλαγὴν παντοίων κακῶν Δ παντὸς κακοῦ Β πάντων κακῶν H πάντων τῶν κακῶν τοῖς χριστένοις. Γ M 12 τοῖς τε χριστένοις K τοῖς χριστένοις πίστει Β Γ Δ H I K K Q Δ O Ψ πίστει καὶ μεταλαμβάνουσι Β K Ψ τοῖς χριστένοις καὶ μεταλαβ. M ὁ καὶ μεταλαβ. Γ 13 ἐξ αὐτῶν Γ ἐξ αὐτοῦ Καὶ ἀνιστάμενος ἐκφωνεῖ Εἰς δόξαν... H I L Q Κρουπ. Βησ. Ἐκφώνησις Εἰς δόξαν K Δ

13 καὶ τοῦ ἁγίου καὶ Β καὶ τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος K καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύμ. Ψ

Εἰς τοὺς πόδας·

Τοῦ πορεύεσθαι τὰ διαβήματά σου.

Εἰς τὰς χεῖρας·

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με.

Δ Καὶ τότε χρίεται ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἢ καὶ παρόντων τῶν διακόνων ἢ καὶ τῶν ἀναδόχων ἕξ αὐτοῦ τοῦ ἐλαίου ὄλον τὸ σῶμα.

Οἱ **Β Ο Σ** Χρίεται ὁ δεῖνα ἔλαιον...

Οἱ **Ο Μ** «... Πνεύματος νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων».

Ὁ **Λ** «... ἀγαλλιάσεως πρὸ τοῦ θελοῦ βαπτίσματος εἰς τὸ ὄνομα...»

Οἱ **Ψ ᾠ** «... Πατρός Ἀμήν καὶ τοῦ Υἱοῦ Ἀμήν καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος Ἀμήν».

Πάντες οἱ κώδικες παραλείπουν τὰ «Καὶ σφραγίζων..... ἔπλασάν με». Μόνον ὁ ἐν **Ν** δευτέρος κώδιξ ἔχει τὰ ἐπόμενα «Χρίεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ ὁ δεῖνα ἔλ. ἀγαλ. εἰς τὸ ὄνομα... νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Καὶ σφραγίζει αὐτοῦ τὸ στήθος καὶ τὰ μετὰφερνα λέγων· εἰς μὲν τὸ στήθος, Εἰς Ἰαοὺν ψυχῆς καὶ σώματος. Εἰς τὰς ἀκοάς, Εἰς ἀκοὴν πίστεως τὰ διαβήματα αὐτοῦ. Εἰς τὰς χεῖρας. Αἱ χεῖρές σου ἐποίησαν καὶ ἔπλασαν αὐτόν νῦν καὶ αἰεὶ. Ἀμήν».

Ὁ **Β** «Χρίεται ὑπὸ τοῦ διακόνου ὄλον τὸ σῶμα...»

Ὁ Βοδληϊανὸς μετὰ τὴν φράσιν «ὄλον τὸ σῶμα» προσθέτει : «Καὶ κρατήσαντες δύο διάκονοι τὸν βαπτιζόμενον παῖδα, ὁ εἰς τὸν δεξιὸν βραχίονα καὶ τὸ δεξιὸν σκέλος, ὡσαύτως καὶ ὁ ἐξ ἀριστερῶν· καὶ ἐπιθείς ὁ ἀρχιερεὺς ἢ ὁ ἱερεὺς τὴν χεῖρα τῇ κεφαλῇ τοῦ βαπτιζομένου ὄρθιον τῷ ὕδατι καταβαπτίζουσιν ἕως ἢ χεῖρ τοῦ ἀρχιερέως χωσθῆ τῷ ὕδατι· καὶ λέγει (βαπτίζεται ὁ δεῖνα εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ ἀνάγει αὐτόν· καὶ πάλιν Καὶ τοῦ Υἱοῦ) καὶ ἀνάγουσιν αὐτόν καὶ λέγει. Καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος νῦν. Καὶ δέχεται αὐτόν ὁ ἀνάδοχος. Καὶ περιδένει αὐτῷ τὸ στρην [ἐκ τοῦ λατιν. strenam=τὸ σάβανον] καὶ οἱ ψάλλται ψάλλουσι Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἄν. καὶ ὧν ἐπεκαλ. αἱ ἄμ. Τοῦτο ψάλλουσι. Καὶ δόξα καὶ νῦν Καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἄμ. Καὶ τούτου ψαλλομένου λέγει ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν Εὐλόγητός...».

Ὁ **Η Ο Σ** «Χρίεται ὑπὸ τῶν διακόνων ἐκ τοῦ ἐλαίου ὄλον τὸ σῶμα».

Οἱ **Ψ Ξ Π**. «Καὶ χρίεται ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου». Ὡσαύτως καὶ κατὰ τὸν ε ἢ χρίαις ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου.

Ὁ **Κ Κ ᾠ ᾠ** «... ὑπὸ τοῦ διακόνου...» Ὁ **Ο** «... ὑπὸ τοῦ διακόνου ἢ τοῦ ὑπηρετοῦ ὄλον τὸ σῶμα».

Ὁ **Μ** «Καὶ χρεῖ ὁ ἱερεὺς μοναχὸς τοῦ ὄλον τὸ σῶμα τοῦ παιδίου. Τινὰς ἄλλος δὲν ἀπλώνει τὸ χεῖρι τοῦ αὐτοῦ νὰ πιάσῃ τίποτε ἢ νὰ ἀλείψῃ τὸ παιδί λάδι ἢ μέσα εἰς τὴν κολυμβήθραν. Μὴ τολμήσῃ μὴ δε ἢ μαῖα, μὴδε ὁ ἀνάδοχος, ἀλλ' ὁ ἱερεὺς ἀτός του τὸ ἀλείφει λάδι, ἀτός του τὸ ἀπολούει καὶ ἐνδύει το. Ἐπειτα τὸ δίδει ἐνδεδυμένῳ εἰς τοῦ καλυτάτα τὰ χέρια καθὼς γράφει ἐν νόμῳ Κυρίου.

(Συνεχίζεται)